

Charles Capps

HATALOM HÁROM VILÁGBAN

Bevezetés

Valahol egy irodában csengett a telefon. A hivatalnok felvette. Egy türelmetlen hang a vonalban így szólt: »Kérem azt a személyt, akinek van egy kis hatalma.« A férfi erre így válaszolt: »Tessék, akkor beszéljen velem. Nekem is van annyi hatalmam itt, mint bárki másnak.« Manapság sok hívő gyakorta van ebben a helyzetben. Ők úgy látják magukat, mint akiknek olyan kis hatalmuk van, hogy nem is merik használni.

A »Hatalom három világban« című könyvemet Krisztus Testének ajánlom. Nem szándékom, hogy egy doktrínát állítsak fel, vagy vitát szítsak. A könyv célja egy teljes kép kialakítása, amely sok apró részből áll össze.

Bátorítalak, hogy nyitott szívvel és sok imával olvasd e sorokat. Ezt a könyvet nem tudod gyorsan olvasni. Tarts szüneteket, gondolkodj, meditálj és tanulmányozd az Igéket.

A vallásos beállítottságú embert esetleg sokkolja ez a könyv. Vedd le a vallásos szemüvedet, mert ez a könyv olyan bibliai utazásra viszi el az olvasót, amely döbbenetet okoz a »mindennapos« templomba járó embernek.

A bűnösök és a szentek egyaránt zokognak majd és nevetnek a hatalmas megszabadulás feletti örömtől, melyet Isten szent Fia szerzett meg nekünk.

Ezrek jutnak üdvösségre mialatt olvassák ezt a könyvet. Sokan gyógyulnak meg, amint kinyilatkoztatást kapnak a **teljes megváltásról**, mely feltárul előttük azokon az oldalakon, ahol az ószövetségi előképeket tanulmányozzuk. A »Hatalom három világban« az Igére alapozva segít a Biblia rejtélyeinek megértésében.

Rálátást ad Isten szeretetére és a földön élő ember felőli gondoskodására és mélységes szeretetet ébreszt majd benned az Ő Fia, Jézus iránt.

1.

A hatalmasság alá vetett ember

A világ emberei még nem értették meg Jézus Krisztus által a nekik adatott hatalmat. Azt a hatalmat sem fogadták el, mely jog szerint az övék a földön való megszületés által.

Az ember Isten hasonlatosságára teremtett, hogy közösségben legyen az Istenséggel. **Az ember volt minden teremtés koronája.** Az ember olyan képességekkel rendelkezett, mely minden képzeletünket felülmúlja, de az ember elbukott, mert megszegte Isten Szavát. Amikor Ádám térdet hajtott a sátánnak, elvesztette szellemi hatalmát. Kezdjük a *Máté 8:5–10*-es versekkel, és használjuk ezt az Igerészt kiindulási pontként a hatalom megértéséhez.

Mikor pedig beméne Jézus Kapernaumba, egy százados méne hozzá, kérvén Őt, és ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaütöten fekszik, és nagy kínokat szenved. És monda néki Jézus: Elmegyek és meggyógyítom őt. És felelvén a százados monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám. Mert én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és vannak alattam vitézek; és mondom egyiknek: Eredj el, és elmegy; és a másikkal: Jössz te; és eljő; és az én szolgámnak: Tedd ezt, és megteszi. Jézus pedig, amikor ezt hallá, elcsodálkozék, és monda az Őt követőknek: Bizony mondom néktek, még az Izráelben sem találtam ilyen nagy hitet.

Ez az ember pogány volt. Ő nem tartozott a Szövetséghez. Ő kivetett volt abban az időben és nem volt jog szerint alapja, hogy Jézushoz közelítsen. Az Evangélium először a zsidóknak volt, majd a pogányoknak. Akkor még Jézus így küldte el tanítványait prédikálni: »Pogányok útjára ne menjete. Hanem menjete inkább Izráel házában eltévelyedett juhaihoz.« (*Máté 10:5,6.*)

Ez az ember nem tartozott a Szövetségbe, de Jézus mégis azt mondta: »Elmegyek és meggyógyítom a szolgát.« A százados azt mondta Jézusnak, nem kell, hogy Ő eljőjön a házához. Azokban a napokban repülő vagy vonat nem állt Jézus rendelkezésére. Jézusnak gyalog kellett mennie vagy számárháton. Ha már ültél számaron akkor tudod, hogy az ember inkább gyalog menne. A százados azt mondta Jézusnak: »Nem kell eljőnnöd a házamhoz, mert magam is hatalom alá vetett

ember vagyok és tudom, hogyan működik a hatalom. Amikor parancsot kapok, hogy tegyek meg valamit, megteszem. Vannak katonák alámrendelve, és amikor megparancsolom nekik jöjjenek ide vagy menjenek oda, megteszik. Ezért Te csak mondd ki a szót, és az én szolgálóm meggyógyul.«

Ez a hit legmagasabb formája. Egyszer megkérdeztem az Urat: »Honnan volt a századosnak ez a fajta hite, hiszen ő nem tartozott a Szövetséghez?« Az Úr így szólt: »Ő katona volt, így értette a hatalom lényegét, mivel ő maga is hatalom alá volt vetve. Ha tanítod az én népemet, hogy megértsék a hatalom mibenlétét, ahogy ez az ember is megértette a hatalmat, **ők is ugyanabban a hitben fognak működni.**«

Ha megérted a hatalmat úgy, ahogy a Biblia meghatározza, a hitnek egy új szintjére fogsz jutni. **Isten Igéje megértésének olyan magasságára érsz el, hogy ez szabadabbá tesz az élet körülményei felett!**

Használhatod az Isten adta hatalmat és szólhatod Isten Igéjét minden körülmény között. A körülmények engedelmeskedni fognak Isten Szavának! Ennek az igazságnak az ismerete fog megszabadítani!

Használd hatalmat a körülmények felett

Két ember találkozik, az egyik megkérdezi a másikat: »Hogy vagy? Hogy mennek dolgaid?« »Hát, nem valami jól ilyen helyzetben« – jön a válasz. »És mit tudsz tenni ebben a helyzetben?« – így a másik. Oly régóta énekeljük a hitetlenséget árasztó dalokat, hogy már kezdünk hinni is bennük!

»Csak egy fáradt vándor vagyok, aki járom az élet rögös útjait.« Mi nem vagyunk fáradt vándorok, akik az élet rögös útjait járjuk! Távoliak és idegenek voltunk, **de most már társörökösei vagyunk Jézus Krisztusnak!**

Egy másik dal így hangzik: »Nem tudom mit hoz a holnap – árnyékot, napot vagy esőt?« Ahogy megérted Isten Igéje segítségével a neked adott hatalmat, nem fogsz afelől aggódni, hogy mit hoz a holnap. **Ragadd meg hitedet és te határozd meg mit hozzon a holnap!**

Isten ismerete

Jézus egy igen mélyreható igazságot közölt, amikor azt mondta: »Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyosan az én tanítványaim vagytok; És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. (János 8:31,32)

Isten így szólt az Ő prófétáján Hóseáson keresztül: »Elvész az én népem, mivelhogy tudomány nélkül való. Mivelhogy te megvetted a tudományt, én is megvetlek téged.« (Hóseás 4:6)

Salamon ezt mondta: »Mert az Úr ad bölcsességet, az Ő szájából tudomány és értelem származik.« (Példabeszédek 2:6) **Az egyik legfontosabb dolog ma, hogy tudatában legyünk annak, amit Isten tett értünk Jézus Krisztusban!**

Ebbe nyerünk betekintést a 2.Péter 1:1-ben: »Simon Péter, Jézus Krisztus szolgálója és apostola, azoknak, akik velünk egyenlő drága hitet nyertek a mi Istenünknek és Megtartónknak Jézus Krisztusnak igazságában.«

Figyeld meg; Péter **azoknak** ír, akik **velünk együtt** egyenlő drága hitet nyertek. Más szavakkal, ebbe te és én is beletartozunk! Mi is ugyanazt a hitet nyertük el.

»Kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen az Istennek és Jézusnak a mi Urunknak megismerésében.« (2. vers) Azt akarom, hogy fordíts különleges figyelmet erre a kifejezésre: **az Istennek megismerése**. A kegyelem és a békesség nem kis mértékben, hanem bőségesen adatik neked! Ma az emberek békét kívánnak. A legtöbb ember azonban nem ott keresi a békét, ahol az van.

Vedd észre: a béke bőségesen adatik nekünk Isten és a mi Urunk Jézus megismerése által: »Mivelhogy az Ő isteni ereje **mindennel** megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, Annak megismerése által, Aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott.« (3. vers)

Ha te már **mindennel** meg lettél ajándékozva, akkor már semmi sincs, amit Isten még adhatna neked. Az Ige nem azt mondja: »Isten majd valamikor nekünk ad mindent.« Isten ezt már megtette! Ő már mindent nekünk adott, ami az életre és az Istennek tetsző életre való, Annak megismerése által, Aki elhívott minket az Ő dicsőségébe és erejébe. **Ez csak Isten megismerése által lehetséges!**

Az Ige azt mondja:

És Ő adott némelyeket apostolokul, némelyeket prófétákul, némelyeket evangélistákul, némelyeket pedig pásztorokul és tanítókul: A szentek tökéletesbítése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére. (Efézus 4:11–13)

Isten az öt szolgálatot adta, az apostolokat, a prófétákat, az evangélistákat, a pásztorokat és a tanítókat a szentek tökéletesbítése céljára.

Az igazság önmagában nem szabadít meg

Emlékezz arra, mit mondott Jézus az Ő tanítványainak: *»Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonytal az én tanítványaim vagytok; És megismeritek az igazságot, és az igazság szabadokká tesz titeket. (János 8:31,32)*

Sokáig rosszul értelmeztem ezt az Igét. Majd egy nap az Úr így szólt hozzám: *»Ez nem igaz.«* Megdöbbenve mondtam: *»De hiszen Te mondtad Uram. Igaz kell, hogy legyen.«* Ő így válaszolt: *»Nem az egészet idézed. Ha ti megmaradtok az én beszédemben: ... akkor majd megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket!«* Mindenki nem fogja megismerni az igazságot, mert nem mindenki marad meg az Igében. *Az igazság megismerése az, ami megszabadít téged!* **Sokan hallottak az igazságról, de kevesen ismerték meg az igazságot.**

Pál apostol azt mondta: *»Mert minden érettetek van!«* Péter ugyanazt mondta a 2.Péter 1-ben: *»Az Úr már megtette! Ő nem a jövőben fogja megtenni. Valójában a Biblia elmondja, hogy Isten hat nap alatt befejezte az Ő munkáját, majd megpihent. De mégis néhányunk állandóan munkára akarja bírni Istent (azóta is egyfolytában)! Ő mindent mozgásba hozott. Minden tökéletesen elvégeztetett Jézus Krisztusban és mindenkinek rendelkezésére áll, aki hajlandó ezt befogadni.*

A szabadság akkor jön, amikor **előrehaladunk** Isten Igéjében, mert ez hozza létre Isten megismerését. Péter azt mondta: *Mivelhogy az Ő isteni ereje ... Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket: hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek. (2.Péter 1:3-4)*

Ő nem azt mondta, hogy mindenképpen az isteni természet részesei vagytok. Péter azt mondta, legyetek az isteni természet részesei. Erre megvan a lehetőségetek. Amikor részese vagy az isteni természetnek, képes vagy ugyanazon a hitszinten megnyilvánulni, mint Isten, ha Istennel jársz. Az ember arra teremtett, hogy közösségben legyen Istennel, az Atyával.

2.

Az Ő képe

Sőt bizonyosságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel őrá, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetted kezeid munkáin. (Zsidó 2:6,7)

Figyeld meg, két különböző emberről beszélnek ezek az Igék: az emberről és az Ember Fiáról. Jézus gyakran hívta Magát így: az »Embernek Fia«. Isten az embert úrrá tette kezei munkája felett. **Isten uralmat adott az embernek a föld felett!**

Kisebbé tetted őt rövid időre az angyaloknál. Az ember bukása miatt tétetett egy rövid időre kisebbé az angyaloknál. Kezdetben az ember magasabb rendűnek teremtett mint az angyalok. De az ember megkapta azt a jogot, hogy megválassza szavait és hogy saját döntéseket hozzon; az angyalok nem kapták meg ezt a jogot.

Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávetett. (Zsidó 2:8)

Ha Isten mindent az ember alá vetett, akkor nem maradt semmi, amit még alá vethetne. Isten mindent az ember lába alá vetett. Ami Istent illeti, Ő ezt akkor tette meg, amikor Ádámot minden földi dolog fölé helyezte. Ádám uralmat kapott az egész föld felett. Láthatod a Teremtés Könyvében, hogy az ember azért teremtett, hogy uralkodjék. Minden létező dolog az

ember lábai alá vettetett! Isten ezt nem valamikor a jövőben fogja megtenni. Ő ezt már megtette! Isten semmit sem hagyott, ami ne lenne az ember lábai alá vetve! Isten az embert mindenek felé helyezte. Még nem láthatjuk, hogy minden az ember alá rendeltetett, de látjuk viszont Jézust, Aki emberré lett. Nem Ádám bukása szerezte meg az embernek ezt a tisztességet, *tekintsünk inkább Jézusra.*

Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt ... Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel. Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könnyörülő legyen és hív főpap az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. (Zsidó 2:14,16,17)

Jézus olyanná lett, mint az ember. Ő emberi testet vett magára. Ő, mint ember jött el a földre és mindent az Ő lábai alá vetett.

Ádám a Föld istenének teremtett

Ahogy olvasod az ember teremtéséről szóló beszámolót az *1.Mózes 1:26–28*-ban, megtudod, hogy az emberiség arra teremtett, hogy uralkodjék a földön. És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmokon, mind az egész földön, és a földön csúszó–mászó mindenféle állatokon. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

És megáldá őket, és monda nekik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó–mászó mindenféle állatokon.

Figyeld, mit mond az Ige a 26. versben: az *egész földön, és a földön csúszó–mászó mindenféle állatokon.* Itt van a Biblia egyik legdöbbenetesebb kijelentése: *Teremtsünk embert a mi képünkre. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket. És megáldá őket, és monda nekik Isten: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a földet és hajtsátok birodalmatok alá ... (27,28. vers).*

Fontos, hogy megértsük Isten **nem** azt mondta: »Csak legyetek alázatosak, az élet nehézségei ellen úgy sem tehetek. Ne is próbáljátok az életeteket megváltoztatni. Mondjátok azt, aminek meg kell történnie, úgymint megtörténik, semmit sem tehetek ellene.« Nem! Isten azt mondta, *uralkodjatok a földön!* Más szavakkal, ha a föld vagy bármely élőlény ellenszegül nektek, **ti magatok fejelezzétek meg!**

Ez pont az ellenkezője annak, amit néhány vasárnapi bibliaiskolában tanítanak. **Isten arra teremtette az embert, hogy istenként uralkodjon a föld felett.** Isten nem földigilisztának helyezte az embert a földre. Isten teremtette a földet, és azt az embernek adta. Az ember a maga módján élt ezzel, Isten viszont adott az embernek bizonyos irányelveket és megadta a képességet arra, hogy végrehajtsa azokat. *Az egek az Úrnak egei, de a földet az ember fiainak adta. (Zsolt. 115:16)*

Isten a földet az embernek adta. Azt mondta Isten: »Ha a dolgok nem mennek rendben, ne engem hívj! Te magad hozd azokat rendbe.« (*1. Capps 1:27*) Ne add fel és ne roskadj össze és ne mondd azt: »Ó, azt hiszem ez Isten akarata.«

Használd hitedet és változtasd meg a körülményeket! Uralkodj felettük. Legyél ura a körülményeknek! Isten azt mondta: *Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.* Az eredeti héber nyelven a *hasonlatosság*-nak fordított szó jelentése: »az eredeti pontos másolata.«

Isten másolatot készített az Ő lényéről! Az ember nem a majomtól származik. Az ember nem egy sejtől származik, mely egyszer csak úgy döntött, hogy terjed, megsokasodik a földön, majd farkával lóg le a fáról, míg végül felegyenesedve járni kezd. Ez nem más, mint intellektuális maszlag!

Isten az embert *tökéletes teljességben* teremtette, istennek teremtette a föld felett. Isten odaadta a földet Ádámnak és így szólt: »Tessék Ádám, neked adom. Téged teszek a föld istenévé és mindenek fölé, ami itt található. Ha a föld ellened fordul, a **te** dolgozd rendbe rakni.« **Ádám Isten lényének pontos mása volt!** Ádám Teremtője képére teremtett. Isten az embert az önmaga lényének a képére teremtette.

Isten így szólt: *Teremtsünk embert a mi képünkre.* Ha az ember Isten képére teremtett, akkor az ember hármassá lény, úgy ahogy Isten: az Atya, a Fiú, és a Szent Szellem.

1. Az ember szellem. Az emberi szellem van kapcsolatban Istennel, Aki Szellem.
2. A test utal Jézusra, Aki az Isten testben való megjelenése volt a földön.

3. Az ember lelke (mely akaratából, értelméből és érzelmeiből áll) utal a Szent Szellemre, Akit a Biblia Vezetőnek és Tanítónak hív. Meg vagyok győződve, hogy az emberi lélek az, ami összekapcsolja a szellemet a testtel.

Az egész Újszövetség úgy beszél a Szent Szellemről, mint Vezetőről. Mivel az ember Isten lényének pontos másaként teremtett, az embernek hármass lénynek kell lennie, hogy Isten hasonlatossága legyen.

Élt vala pedig Ádám százharminc esztendő, és nemze fiat az ő képére és hasonlatosságára és nevezé annak nevét Séthnek. (1.Mózes 5:3)

Isten használja az ember jellemzésére azokat a pontos szavakat, melyeket Ádám fiai jellemzésére használ.

Az ember Isten képére és hasonlatosságára teremtett. Ez a Teremtés törvénye. Ha minden az ő fajtája szerint nemz, akkor Séthnek olyannak kellett lennie, mint Ádámnak. Miért térne el az Ő univerzális törvényrendszerétől és teremtene valamit, ami nem az Ő lényének mása lenne? A Teremtés Könyvének törvénye kimondja: Minden a saját fajtája szerint terem. *(Lásd 1.Mózes 1.)*

Isten Szellem ... *(János 4:24)*

Nem őszibarack magot vetsz, ha narancsot akarsz termesztetni. Nem vetsz uborkamagot, ha almát akarsz szüretelni. Minden a saját fatája szerint terem. Ez a Teremtés törvénye – ez Isten törvénye. Isten kimondta: ameddig a föld áll, vetés és aratás, hideg és meleg, nappal és éjszaka meg nem szűnik. *(1.Mózes 8:22)* Ez még ma is a törvény. Isten törvényei nem évülnek el. Ma is ezek a törvények hatnak.

Isten az embert az Ő hasonlatosságára teremtette, lényének pontos másodpéldányaként. Akkor felmerül a kérdés: Milyen lény Isten? Jézus azt mondta, Isten Szellem. Te nem vagy (az) Isten. Te nem vagy egyenlő Istennel, te nem mérheted magad az Ő isteni tulajdonságaihoz, te olyan szellem vagy, aki hatalomnak vagy alávetve. Részesülhetsz az isteni természetből: az **igazságosságból**.

Ádám alá volt rendelve Istennek. Isten teremtette őt, megadott neki minden hatalmat és erőt és azt mondta neki: »Te légy a földnek az istene, ahogy én vagyok az egek Istene«. A Biblia elmondja nekünk, hogy az ember Isten képére és hasonlatosságára lett teremtve. Az ember hármass lény: az ember szellem, az embernek van lelke, az ember testben él. Isten megmarad az Ő törvényénél és ugyanazokat a szavakat használja Séth jellemzésére.

Az ember teremtése

És formálá vala az Úr Isten az embert a földnek porából, és lehellett vala az ő orrába életnek leheletét. Így lőn az ember élő lélekké. (1.Mózes 2:7)

Figyeld meg, az Ige azt mondja: »formálá az Úr Isten az embert.« Ez nem a teremtés. Néhányan azt mondják, hogy az ember a föld porából lett. Ez nem igaz. Néha olyanok vagyunk, mint az a kisfiú, aki hallotta a vasárnapi bibliaiskolában a tanárt: »Porból vagyunk és porrá leszünk«. A fiú megkérdezte: »Azt mondta, hogy mi porból vagyunk és visszatérünk a porba?« »Igen, ez az, amit Isten mondott.« Erre így válaszolt a fiú: »Jé, lenéztem a pad alá és láttam, hogy valaki ott mászkál.« Néhány embernek legalább ennyire zavarosak a gondolatai az ember teremtéséről. A Biblia felfedi, hogy Isten az ember testét a föld porából *formázta*. A Teremtés jelentése: »valami létrehozása.«

Valami formázása még nem Teremtés

Vehetsz valami létező anyagot és formázhatsz valamit, de ez még nem teremtés. Építhetsz fából egy épületet. A fák már léteztek mielőtt, hogy az épület létrejött. Nem te teremtetted az épületet. Te építetted, formáztad és alakítottad azt, már létező anyagokból. Isten fogott (vett) valamit, amit már megteremtett (a földet) és formálta az ember testét a por már *létező anyagából*. Így elkészült az ember, mindene megvolt szem, fül, orr, kéz, láb – tökéletes példány volt –; de még egy szikrányi élet sem volt benne. Halott volt. Ha Isten kiengedte volna kezéből, élettelenül a földre zuhant volna. Nem volt benne élet, míg Isten az élet leheletét belé nem lehelte. Isten az Ő életét lehelte bele Ádámba – **Isten életét!**

És megáldá Isten a hetedik napot, és megszentelé azt, mivelhogy azon szünt vala meg minden munkájától, melyet teremtve szerzett Isten. (1.Mózes 2:3) Isten van amit teremtett és van, amit készített. Isten teremtette a földet, de az ember testét készítette. Abból készítette, amit már megteremtett, majd életet lehel a testébe – *szellemi életet!* A Teremtés akkor történt, amikor Isten szellemi életet lehel Ádámba. A *szellem* szó jelentése: »fuvallat, lélegzet«. Isten az Ő Szellemét lehelte az emberbe és az ember Isten lényének pontos mása lett.

Uralkodás szavak által

Láthatjuk Isten gondolatait az ember teremtése előtt és után. *És monda Isten: Teremtsünk embert a mi képeinkre és hasonlatosságunkra; és uralkodjék ... Teremté tehát Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfivá és asszonnyá teremté őket. És megáldá Isten őket, és monda nekik Isten: ... uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és a földön csúszó-mászó mindenféle állatokon. (1.Mózes 1:26–28)*

Hogyan kellett Ádámnak uralma alá hajtani a földet? Ádám, aki Isten lényének pontos mása volt, képes volt ugyanazon a hitszinten cselekedni (működni), mint Isten. Ádám alá volt vetve Istennek, de az egész föld az ő ellenőrzése alatt állt. **Ádám hatalom alá vetett ember volt.**

Néhányan azt hiszik, Isten a földet a semmiből teremtette, de ez nem igaz. Ő a földet valamiből teremtette. **Az a valami, amit Isten használt, a hit volt.** Hasonlítsuk az 1.Mózes 1:1-et a János 1:1-gyel. *Kezdetben (teremté) Isten ... (1.Mózes 1:1) Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. (János 1:1) Majd a János 1:3 azt mondja: Minden Ő általa (az Ige által) lett és Nála nélkül (az Ige nélkül) semmi sem lett, ami lett.*

Isten a földet Szavaival teremtette. Isten az Ő hitét használta a Teremtésnél. Isten az Ő hitét Szavaiban szabadítja fel. Nem volt világosság, míg Isten azt nem mondta: »Legyen világosság.« Isten világosságot teremtett az Ő hitével. Isten az Ő Szavait használta mint hitének hordozóit. Ezeket a szavakat "És monda Isten ..." tízszer találod meg a Teremtés Könyvében. Amikor Isten kinyilatkoztatta Mózesnek a Teremtés történetét, miért nem mondta Isten Mózesnek, hogy írja le: *És mondá Isten valahányszor csak kimondott valamit Isten? Ez azért van, mert Isten Mózesnek azt nyilatkoztatta ki, hogy hogyan teremtette a világot. Isten szavakkal teremtett.* Isten az Ő Szavait használta, mint tartályokat, hogy hordozzák, vigyék el az Ő hitét a teremtés helyére. Isten szavai hittel teljesek és ezeket használta, hogy a teremtés létrejöjjön. *A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága ... (Zsidó 11:1)*

A hit valóság. Néhány ember azt hiszi, hogy a szellemvilág nem létezik, mert nem látja azt. De Isten, Aki Szellem, Ő teremtette a világot! Pál azt mondja, tekintsünk a láthatatlan dolgokra. Hogy tudjuk ezt megtenni? *A hit szemével.* A látható dolgok időlegesek, ami azt jelenti, hogy alá vannak vetve a változásnak. Ezt a világot láthatjuk, tehát ez a világ alá van vetve a változásnak. Ez *nem* a bevégzett világ. Ez a világ elmúlik. A szellemvilág a valóságos világ; ez hozott létre mindent, amit látsz. A Teremtés Könyve kijelenti: *Kezdetben teremté Isten ...* Hogyan teremtett Isten? Az Igével. Semmi sem teremtett az Ige nélkül. Jézus volt az Ige. Újra a János 1:3: *Minden Ő általa lett és Nála nélkül semmi sem lett, ami lett. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten beszéde által teremtett, hogy ami látható, a láthatatlanból állott elő. (Zsidó. 11:3)*

A látható dolgok nem a látható dolgokból állnak elő. Nem láthatod a hitet, de a világ mégis Isten hitéből állott elő. *Mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók. (2.Kor. 4:18)* Más szavakkal, a látható dolgok változásnak vannak kitéve. Ezért mondta Isten Ádámnak, hogy hajtja uralma alá a földet és uralkodjon fölötte. Te is ragadd meg hitedet és változtasd meg a dolgokat.

Erejének Szava

Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, Akit tett mindennek örökösévé, Aki által a világot is teremtette, Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban. (Zsidó 1:1–3)

Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése ... Kinek a dicsőségének a visszatükröződése Jézus? Isten dicsőségének. ... *az Ő valóságának képmása ...* Jézus Isten személyének kifejezett képmása. A görög szöveg kijelenti: »Isten lényének pontos kifejezése«. Ha akarod tudni, milyen Isten, nézz Jézusra. Ő azt mondta: *Én és az Atya egy vagyunk. (János 10:30)* Jézus ezzel azt mondta, hogy Ő, Isten személyének pontos képe, a kifejezett képmása. *Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget ...* Ha Ő azt mondta volna »az Ő Szavának erejével«, akkor mondhatnánk, hogy van *valami* erő az Ő Szavában, de nem *minden* erővel teljes. De Ő nem ezt mondta. Isten fenntartja a mindenséget az Ő erejének Szavával. (angol ford. szerint)

Isten kimondott Szava az Ő ereje

Isten Szavainak teremtő képessége volt az, ami felszabadította Isten hitét. A fény 186 ezer mérföld/másodperc sebességgel halad. A Teremtéskor Isten életre hívta a több mint 16 millió mérföldes univerzumot, egy 24 órás időtartamon belül. A tudósok szerint az univerzum még mindig tágul a fénysebességgel. Vannak számunkra láthatatlan galaxisok több milliárd fényév távolságban (az űrben a távolságot fényévekben mérjük; a fényév az a távolság, amit a fény egy év alatt tesz meg.)

Milyen hatalmas távolság ez, amit Isten az Ő Szavaival hozott mozgásba! Isten Ádámot saját képére és hasonlatosságára teremtette. Ádám feladata az volt, hogy uralkodjon a föld felett úgy, hogy a hitét szabadítsa fel szavaiban, ahogy Isten is tette az Ő Szavaival. Isten szavakat használt, hogy az egész teremtés előálljon. Ő működésbe hozta ezt kimondott Szavával: *Legyen ... (1.Mózes 1:3). És lett!* Isten hitét Szavai hordozták.

4.

Kulcsok a Biblia megértéséhez

A Teremtés Könyvének első három fejezetében van a Biblia megértésének a kulcsa. Ha ezeket a fejezeteket nem érted, soha nem leszel képes pontosan értelmezni a Bibliát. Ma az emberek azért istentagadók, mert nem értették meg a Bibliának ezt a fontos könyvét. *És látá Isten, hogy minden, amit teremtett vala, ímé igen jó. (1.Mózes 1:31)*

Isten az Ő természetéből fakadó dolgokat teremtett, és minden amit létrehozott, nagyon jó volt. Megkérdezheted most, »Na és mi a helyzet a kígyókkal és az alligátorokkal?« Isten nem olyannak teremtette az állatokat, amilyenek azok ma. Az állatok csak azután kezdték egymást enni, hogy Noé kiengedte őket a bárkából. *(Lásd 1.Mózes 1:30; 9:1–5)* A földön ma látható dolgok a romlott természet következményei. Ezek akkor jöttek létre, amikor Ádám térdet hajtott a törvénytelen szellemnek és átadta hatalmát a sátánnak. Ezt követően a sátán lett ennek a világrendszernek az istene, és megrontotta azokat a dolgokat, amiket Isten teremtett. Vannak, akik azt mondják; »Ha lenne Isten, nem lenne ennyi háború és erőszak. Nem lenne ennyi baj és felfordulás. A csecsemők nem születnének nyomoréknak, és nem lenne ennyi szenvedés az egész világon.«

De Isten igenis létezik – Ő olyan Isten, Aki *megtartja* az Ő szavát. Amikor Ádám átadta hatalmát a sátánnak, a sátán lett ennek a világrendszernek az istene. Gonoszságából fakadóan eltökélte, tönkreteszi Isten teremtését. A sátán az Isten által teremtett dolgok természetét megrontotta. Amikor hallod, hogy tornádó pusztított valamely városban, az újságok főcímei állandóan így tudósítanak: *Istencsapás*. Te ne vádold Istent! Az ördög volt, aki meglátogatta azt a várost! Amikor villámlás sújtott egyszer egy arkansaszi gyárat, hatalmas újságfőcímek jelentek meg. **Istencsapás. 23 halott. Nagyon sok sérült.**

Ennél nagyobb hazugságot még nem hallottam. Ez a dolgok természetének eltorzítása. Mivel be vannak csapva, sokan azt hiszik, hogy ezek a gonosz dolgok Istentől származnak. Olvasnak Jóbról és az őt ért megpróbáltatásokról, és a Bibliával szöges ellentétben álló következtetésekkel jönnek elő. Például a *Jób 1:16*-ban ez áll: *Istennek tüze esék le az égből, és megégeté a juhokat és a szolgálkat, és megemészté őket.* A tüzet nem Isten küldte; az ördög küldte a tüzet! Az itt említett »tűz« villámlás volt. Az állatok valószínűleg szomjukat oltották, amikor a villámlás lesújtott és elpusztította valamennyit. Abban az időben a legtöbb ember úgy hitte, hogy minden ami történik: Istentől van. Ezért van, hogy még manapság is az emberek zavarban vannak, amikor az Ószövetséget olvassák.

Értsük meg már végre, Isten a mi Mennyei Atyánk. Nem Isten a szerzője a halálnak, a gonoszságnak vagy a szerencsétlenségeknek. A romlottság az oka, hogy a sátáni erők szabadjára lettek engedve a földön. Vannak akik azt hiszik, hogy a halált Isten hozta az emberre. De *nem* Isten a szerzője a halálnak. A halál az ördögtől van. Amikor Ádám bűnbe esett, a halál megjelent a földön. Az *1.Kor. 15:21* kijelenti, hogy ember által jött be a halál. Isten megmondta mi történik, ha Ádám eszik a tiltott gyümölcsből. Isten nem a *halál, hanem az élet szerzője!* *Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő (Jézus) is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt. (Zsidó 2:14)*

A halál az ördögtől van; a halál Isten és az ember ellensége. Ádám a bűn miatt halt meg. A bűn hozta a halált. *Mert a bűn szoldja halál; az Isten kegyelmi ajándéka pedig örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban. (Róma 6:23)*

A test úgy lett készítve, hogy újjáteremtse önmagát

Isten Ádám testét örök életűnek alkotta. Az orvostudomány nem tudja az okát, hogy miért halnak meg az emberek. Tudják, hogy az emberek betegség és elgyengülés miatt meghalnak, de nem tudják, miért öregszik a test. A test úgy lett tervezve, hogy újjáteremtse magát minden 7–11 év alatt. Nincs egyetlen egy sejt sem a testedben ma, amely ott volt 11 évvel ezelőtt. Azon a napon, amikor Ádám evett arról a fáról, amelyről Isten azt mondta, hogy ha eszik róla meghal, halandó lett. Ádám választotta a halandóságot a Kertben. *És vevé az Úr Isten az embert, és helyzeté őt az Éden kertjébe, hogy mívelje és őrizze azt. (1.Mózes 2:15)*

Ádámnak minden hatalma megvolt, hogy uralkodjon és maga alá vessen minden létező dolgot a földön. Isten azért helyezte a Kertbe, hogy őrizze azt. Az »őrizni«-nek fordított héber szó jelentése: »megvédeni, oltalmazni, és őrt állni.« Más szavakkal: »megvédeni minden betolakodótól.« *És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról*

bátran egyél. De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél; mert amely napon eszel arról, **bizony meghalsz.** (1.Mózes 2:16,17)

Ádám valóban meghalt. Szellemileg halt meg abban a pillanatban, amikor bűnt követett el. Azt nem tudta, hogyan lehet meghalni fizikailag, mert teste örök életre lett készítve. A sátánnak több, mint 900 évébe került, hogy megtanítsa őt a test halálára. *De a jó és gonosz tudásának fájáról, arról ne egyél. (17. vers)* Isten nem akarta, hogy Ádám egyen a tudás fájáról, mely valójában a jó és a rossz közötti különbség ismerete volt. Ez héberül úgy hangzik, az áldás és a csapás ismerete. Az ember bukása közvetlen kapcsolatban volt nyelvével. **Ádám megszerezte azt a tudást, hogyan lehet áldást és átkot mondani szájának szavaival.**

A gonosznak fordított szó itt azt jelenti: »csapás, szerencsétlenség, baj, szomorúság, fájdalom, sértés és bajkeverés«. Ádám evett ebből a gyümölcsből. Ez nagy ostobaság volt! Isten megmondta neki, »Ne tedd! Mert ha ezt teszed, meghalsz! Szellemileg halott ember leszel. Az igaz, hogy tudást szerzel – megismered a gonoszt!« Mert Ádám már tudta, hogyan mondjon áldást, így ő csak a gonoszságot ismerte meg és azt, hogyan tudja azt létrehozni. *A kígyó pedig ravaszabb vala minden mezei vadnál, amelyet az Úr Isten teremtett vala. (1.Mózes 3:1)*

Isten megteremtette a földet és az embert odahelyezte. A sátán kígyó formájában jelent meg a földön. A sátánnak be kellett lépnie egy testbe, hogy a földön ki tudja magát fejezni. Valamilyen teremtményen keresztül tudta csak Ádámot megközelíteni, így ő a kígyó testét használta. A sátán közvetlenül nem tud hozzáférközni a szellemedhez, neki a testedhez kell először közelítenie, *te pedig kizárhatod őt akaratoddal!* Azért kaptad az elmédet, hogy ez legyen a szívedhez (szellemedhez) vezető ajtó. *Te vagy az őrzője ennek az ajtónak,* és te bármikor bezárhatod ezt az ajtót. *És monda a kígyó az asszonynak: Bizony nem haltok meg; Hanem tudja az Isten, hogy amely napon esztek abból, megnyilatkoznak a ti szemeitek, és olyanok lesztek, mint az Isten: jónak és gonosznak tudói. (1.Mózes 3:4-5)*

Figyeld meg, a sátán azt mondta: »olyanok lesztek, mint az Isten«. Itt van a nagy becsapás. Minden, amit a sátán mondott hazugság volt? Nem! Féligazság volt. A héberben az *Elohim* szó jelentése: *istenek*. Ádám és Éva annyira izgatott lett, amikor a sátán azt mondta nekik, hogy »olyanok lesztek, mint az *Elohim* (istenek), hogy nem is figyeltek a másik részre – megismeritek a gonoszságot.

Ádámnak nem volt szüksége intellektuális tudásra

Ha Ádám és Éva csak a gonoszságot ismerhette volna meg, Ádámnak vissza kellett volna utasítani ezt. Amíg át nem adta hatalmát a sátánnak, Ádám kinyilatkoztatott tudást kapott Istentől. A sátán megmutatott Ádámnak egy más, az élet fájával ellentétes lehetőséget. A gonoszság fája megadja azt a *képességet*, hogy maga is tudjon gonoszságot létrehozni. Az élet fája *mindent* biztosított, amire Ádámnak szüksége volt. Ádám szabadon ehetett róla. Az élet fája megadta Ádámnak azt a tudást, hogyan tartson mindent rendben – *szájának szavai által. A nyelv szelídsége életnek fája; az abban való hamisság pedig a szellemnek gyötrelme. (Péld. 15:4) Életnek kútfeje az igaznak szája. (Péld. 10:11) Az igaznak gyümölcse életnek fája. (Péld. 11:30) Boldog ember, aki megnyerte a bölcsességet, és az ember, aki értelmet szerez. Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aranyból, ennek jövedelme. Drágább a fényes karbunkulusoknál, és minden te gyönyörűségeid nem hasonlíthatók hozzá. Napoknak hosszúsága van jobbában, baljában gazdagság és tisztesség. Az Ő útai gyönyörűséges utak, és minden ösvényei: békeség. **Életnek fája** ez azoknak, akik megragadják, és akik megtartják boldogok! (Péld. 3:17–18) A halogatott reménység beteggé teszi a szívet; de a megadatott kívánság **életnek fája.** (Péld. 13:12)*

Az ajkak gyümölcse

Ádám odajárulhatott az élet fájához, amely bölcsességet adott neki, a nyelv szelídséget, ajkainak igaz gyümölcset, és megadta kívánságait. (A kívánság ösztönzi az embert, hogy beszéljen, és megkapja ajkai gyümölcset.) Mennyire profétikusak a *Példabeszédek 13:2,3* szavai: *A férfi az ő szájának gyümölcséből él jóval; a hitetlenek lelke pedig bosszúságtétellel. Aki megőrzi az ő száját, megtartja önmagát; aki felnyitja száját, romlása az annak.*

Ádám evett a bűn gyümölcséből (a tiltott gyümölcsből). Ő evett az erőszakból (a gonoszságból), elveszítette szellemi életét, majd fizikai életét. Megszerezte azt a tudást, hogyan tud gonoszságot létrehozni **szájának szavaival**. Amikor térdet hajtott a sátánnak, elvesztette a jó feletti uralmát. **Ádám elvesztette képességét, hogy megfékezze nyelvét.** A Jakab levél harmadik részéből tudjuk, hogy *a nyelv is tűz, a gonoszágnak összessége, fékezhetetlen gonosz az, halálos méreggel teljes, maga is lángba boríthatván a gyehennától (a pokoltól).* Ádám nyelvét, amikor evett a gyümölcsből a pokol lángra borította. Megmérgezte nyelvét, és elveszítette nyelve feletti uralmát.

Hogyan kellett Ádámnak ellenőrzése és uralma alatt tartania a földet? *Szájának szavaival*, a saját hitét használva, *szavakkal létrehozni a dolgokat.* Ádám teljesen kifejlett lénynek alkottatott, *nem volt szüksége intellektuális tudásra.* Létezésétől fogva kapta a kinyilatkoztatott tudást. Csak Istennek volt alárendelve. Isten Szelleme közösségben volt Ádám szellemével. *És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre, s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcsességért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék. (1.Mózes 3:6)*

Vannak akik azt hiszik, hogy Ádám valahol a Kert végében volt, gyümölcsöt szedett vagy nevet adott a rovaroknak, amikor Éva bajba jutott. De nem így történt. Ádám ott állt Éva mellett. Valójában Ádám vétkezett *először*. Isten megmondta Ádámnak, hogy hajtsa uralma alá a földet és uralkodjon minden élőlény felett. (1.Mózes 1:28) A kígyó nem élőlény volt? Isten azt mondta: »Te uralkodj felette; vesd uralmad alá. Őrizd a Kertet, vigyázz rá. *Védd meg minden betolakodótól.*« Ez parancs volt, nem csak egy javaslat.

Ádám ott állt, és hallott minden egyes szót, amit a kígyó mondott és szándékosan ellenszegült Istennek. Azt kellett volna mondania: »Te kígyó, a Mindenható Isten nevében megparancsolom neked, hagyd el ezt a bolygót és soha vissza ne térj.« Abban a pillanatban a sátán ki lett volna tiltva a földről. De Ádám nem ezt tette. *Ő szándékosan ellenszegült Istennek.* A Biblia kijelenti, hogy Éva lett becsapva, nem Ádám. (1.Tim. 2:14) Éva azért lett becsapva, mert Ádám nem azt tette, amit Isten parancsolt. Ha Ádám engedelmességet volna Isten parancsának és használta volna hatalmát, Évát nem lehetett volna becsapni. Ádám ott állt, Istentől, az Atyától ráruházott teljhatalommal, mely feljogosította őt a Kert és minden benne levő dolog védelmére, de Ádám nem használta hatalmát. Ádám tétlen volt a törvénytelen szellemnek és beengedte az átkot. *Ezzel behívta a halált és a pusztulást.*

Engedetlenség – Becsapás

Először az engedetlenség történt, majd a becsapás. Ádám *engedetlensége* tette lehetővé Éva becsapását. Azt látjuk az 1.Mózes 3:14–19-ben, hogy az átok az engedetlenség következménye. A 22. versben ezt olvassuk: *Ímé, az ember olyanná lett, mint miközülünk egy ...* És Ádám kiűzetett a Kertből. (24. vers)

Láthatod, hogy a sátán csak egy félígazságot mondott nekik. Isten azt mondta: »Az ember olyanná lett, mint miközülünk egy, jót és gonoszt tudván.« Ádám megszerezte azt a tudást, hogyan tud szájának beszédével jót és gonoszt létrehozni. *Ő* arra teremtett, hogy ugyanazon a hitszinten legyen, mint Isten, majd megszerezte a tudást, hogyan hozza ezt működésbe. De amikor megszerezte ezt a tudást, Ádám ellenszegült Istennek és tétlen volt a sátánnak, elvesztette nyelve feletti uralmát és nehezen tudta azt jóra használni.

Jakab azt mondja a nyelvről, hogy *halálos méreggel teljes, maga is lángra borítható a pokoltól.* (Jakab 3:6,8) *És monda az Úr Isten: Ímé az ember olyanná lett, mint miközülünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakasszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen: (1.Mózes 3:22)* Figyeld meg, a mondat véget ér itt. Isten nem mondott többet, kitette Ádámot a Kertből. *Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett vala. És kiűzé az embert, és odahelyezteté az Éden kertjének keleti oldala felől a kerubokat és a villogó pallos lángját, hogy őrizzék az élet fájának útját.* (22–23. vers)

Ádám ehetett volna az élet fájáról és halhatatlan marad, de helyette *evett a tiltott fáról és halandó lett.* Isten tehát azt mondta: »Távolítsuk el a Kertből, nehogy az élet fájához odajusson, és ebben a bűnös állapotában örök élete legyen.« Láthatod mindebben Isten bölcsességét és irgalmát. Mi történt volna, ha Ádám bűnbeesése után eszik az élet fájáról? Az átok már megtörtént, tehát amikor gyengeség, betegség és más szörnyű csapások kezdtek sújtani az ember életét, ha az embernek örök élete lett volna, semmi reménye sem maradt volna, hogy valaha is megszabadul az átokból. Semmi remény nem lett volna, hogy az emberek megszabaduljanak mindazoktól a démonikus és ördögi szörnyű fájdalmaktól, melyeket a sátán hozott ránk az átok által. Mivel Ádám behódolt a sátánnak, így működésbe hozta az átkot: a gyengeséget, a betegséget, a szerencsétlenséget és a katasztrófát. Ha az ember evett volna az élet fájáról, miután bűnbe esett, örökké élt volna bűnös állapotában. Minden gonosz ember, minden bűnöző, aki valaha is megszületett ezen a földön még ma is itt élne közöttünk! A föld maga lett volna a pokol! Isten úgy teremtette az embert, hogy saját akarata legyen. Az ember szabadon dönthetett. Választhatott a halhatatlanság és a halandóság között, és az ember a halandóságot választotta. Ádám döntött így. A bűnnek a halál a fizetsége. Bűn nélkül nem lenne halál.

Isten az ember érdekében űzte ki Ádámot

Isten eltávolította Ádámot a Kertből, miután vétkezett, nehogy hozzájusson az élet fájához. Különböző az ember örökké élt volna bűnös állapotában. Az *Ezékiel 18:4* kijelenti: *amely lélek vétkezik, annak kell meghalnia!* Valaki egyszer azt mondta, hogy a bűnbeesés után Ádámnak már nem lehetett örök élete, mert ha igen, akkor Isten hazudott. De igen, mert két halál van. Ádám *szellemileg* halt meg abban a pillanatban, amint evett a tudás fájáról. Ha a bűnbeesés után evett volna az élet fájáról, sohasem halt volna meg a *teste*. Ádám olyan szellemileg halott ember lett volna az örökké létezés során, akinek semmi módja nincs megszabadítani magát az átok miatt őt ért gyengeségektől és betegségektől. Az embereknek itt a földön lenne a pokol.

A sátán meg akarta szerezni az élet fáját

Istennek meg volt az oka, hogy kiűzze Ádámot és Évát a Kertből. El akarta zárni őket az élet fájától. A sátán szemet vetett az élet fájára és meg akarta szerezni azt. A sátánnak semmi hatalma nem volt a földön, amíg hozzá nem férközött az ember erejéhez és hatalmához. (Ádám az Istentől kapott hatalmát adta át a sátánnak.) Valaki megkérdezte, »Miért nem ment oda maga a sátán az élet fájához és szakította le a gyümölcsöt és ette meg azt?« A sátán ezt nem tehette meg. A sátán egy szellemi

lény, és a szellemeknek minthogy nincs testük, hatalmuk sincs a földön. Ha megtehetnék, a gonosz szellemek darabokra tépnék a földet, és pillanat leforgása alatt elpusztítanák. Az ember teste az, mely hatalmat ad neki a földön. A sátán hozzáférkezett az ember hatalmához, a kígyó testét felhasználva. A kígyón keresztül kísértette meg Évát és vette rá Ádámot, hogy felségárulást kövessen el. A sátán csak úgy tudott volna az élet fájához jutni, ha ráveszi Ádámot a bűnre, majd alattvalójává teszi. Mert Ádám volt e világ istene.

Miután Ádám a sátánnak alávetette magát, a sátán lett az ura. Mindenhez, amihez Ádám a természetben hozzáférhetett, hozzáférhetett a sátán is. A sátán megpróbálta rávenni Ádámot, hogy férközzön hozzá az élet fájához. Ha ez Ádámnak sikerült volna, akkor ennek a sátán is részese lett volna. De Isten bölcsessége nem engedte meg ezt! Eltávolította Ádámot a Kertből, hogy ennek megtörténtét megakadályozza.

Átok a kígyón

És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivelhogy ezt cselekedted, átkozott légy minden barom és minden mezei vad között; hasadon jársz, és port egyél életed minden napjaiban. (1.Mózes 3:14) Nyilvánvalóan, a kígyó nem a hasán kúszott amíg átok nem sújtotta: De mivel megengedte, hogy őt használja a gonosz szellem, a sátán, a kígyó átkozott lett.

A Jézus által beteljesedett prófécia

És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között ... (15. vers) Figyeld meg, Isten nem azt mondta: »a férfi magva«, hanem »az asszony magva.« Jézus lett az asszony magva. Ő asszonytól született; Neki nem volt földi apja. Isten itt azt mondja: ... *az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod. (15. vers)* Más szavakkal, a sátán csak a lábra tud majd hatást gyakorolni, Jézus viszont a sátán fejére fog taposni.

Az átoknak az asszonyra eső része

Az asszonynak monda: Felette igen megsokasítom viselősséged fájdalmait, fájdalommal szülsz magzatokat; és epekedel a te férjed után, ő pedig uralkodik terajtd. (16. vers) Néhány ember úgy gondolja, hogy az átok részeként a nőknek gyermekeket kell szülni. Isten azonban ezt már előzőleg megmondta Ádámnak és Évának, hogy szaporodjanak és sokasodjanak és töltsék be a földet. Az átok a gyermekszülés fájdalmaira vonatkozott.

Az Ádámra eső rész

Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld temiattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban. Tövist és bogáncskórót teremjen tenéked; s egyed a mezőnek fűvét. (17,18. vers) A tövis és a bogáncs része az átoknak. Az emberek, akik keresztre feszítették Jézust, töviskoronát készítettek Jézus fejére. A tövis a teljes átok jelképe, amit Jézusnak kellett értünk elhordoznia.

Nevezte vala pedig Ádám az ő feleségét Évának, mivelhogy ő lett anyja minden élőnek. (20. vers) Itt valami fontos dolog van, amit talán még nem figyeltél meg. Nem Isten adott nevet Évának. Ádám adta feleségének az »Éva« nevet. Ezt olvassuk az 1.Mózes 5:2-ben: *Férfiúvá és asszonnyá teremté őket, és megáldá őket és nevezé az ő nevöket Ádámnak, amely napon teremtétenek.* Isten mindkettőjüket Ádámnak (embernek) nevezte el, amikor teremtette őket. A sátán megpróbált az élet fájához jutni, de nem sikerült neki. Isten eltávolította Ádámot a Kertből, miután az átadta hatalmát a sátánnak. A sátán nem férközhetett oda az élet fájához. Istennek más terve volt.

Van egy történet egy kisfiúról, akinek tanára a vasárnapi bibliaórán azt mondta a gyerekeknek, hogy rajzolják le, amit aznap tanultak. A fiú lerajzolt egy piros, felnyitható tetejű Cadillac-et egy idős ősz hajú emberrel az első ülésen és egy fiatal párt a hátsó ülésen. A tanár miután megnézte, így szólt: »Jimmy, mi semmi ilyesmit nem tanultunk ma.« »Dehogynem« – vágta rá Jimmy. »Hát nem emlékszik? Ez itt Isten, amint elhajt Ádámmal és Évával a Paradicsomból.«

5.

A Noéval kötött szövetség

Ahogy megvizsgálod Mózes első könyvének 6. fejezetét, láthatod, hogy Isten szövetséget kötött az emberrel, miután Ádám felségárulást követett el. Isten Ádámnak adta a föld feletti uralmat. Ádámnak megvolt a törvényes hatalma – tekintélye és

felhatalmazása –, de ő ezt átadta a sátánnak. A bűnbeesés előtt Isten eljött, hogy együtt járjon és beszélgessen Ádámmal. Bűnösösek közösségben volt Ádámmal. Ádám kinyilatkoztatott tudást kapott, mely bűnösöseknek áradt hozzá Istentől, az Atyától. Mikor Ádám behódolt a sátánnak, ezzel a döntéssel kizárta életéből Istent. Isten mostmár mint kívülálló tekintett le alkotására. Az Ő embere, Ádám elveszítette hatalmát. A sátán törvénytelenül jött be és kezdett el uralkodni a földön. A sátán lett ennek a világrendszernek az istene, és a világ kétségbeejtően gonosszá lett.

Isten létrehoz egy szövetséget

Isten törvényes módon akart újra részt venni a földi világ dolgaiban, ezért szövetséget kötött Noéval: *De teveled szövetséget kötök és bemégy a bárkába, te és a te fiaid, feleséged és a te fiaidnak feleségei teveled. (1.Mózes 6:18)*

Megkérdelheted: »Miért kellett Istennek szövetséget kötni Noéval?« Noénak volt fizikai teste, és ez egy bizonyos mértékű hatalmat adott neki a földön. Isten korlátozta önmagát cselekedeteiben azzal amit kimondott és megtett a Teremtés során. (1.Mózes 1:26–28) Ne hidd, hogy Istennek nincs ereje akarátának végrehajtásához. Istennek megvan az ereje, de - kimondott Szava miatt - bizonyos dolgokat nem tehet meg. Isten azért nem tehetette meg, hogy eljön a földre és azt mondja: »Ádám, téged és a sátánt eltöröllek a föld színéről. Visszaveszem hatalmam, mindent kezdek előről, egy másik embert készítek a föld porából.« Isten ezt nem tehetette, mert a föld pora már nem az Övé volt. Az Ő embere, Ádám átadta azt a sátánnak.

A sátán befolyása alá került a föld, amikor megszerezte az Ádámnak adott hatalmat, és Istent mindebből kihagyták. Isten nem jöhetett le a földre az Ő isteni erejével, hogy megsemmisítse őket. Istennek olyan szilárd jogalapot kellett találnia, mely megfelelt az Univerzum Legfelsőbb Bírósága jogrendszerének. Ádám volt a hatalommal felruházott személy egészen addig, amíg nem követett el bűnt. A bűnbeesés után Ádám a sátánnak alávetett személy lett. Isten Noéval kötött szövetsége tette lehetővé, hogy Isten újra megjelenjen a földön. Isten azonban még mindig korlátozva volt cselekedeteiben, kimondott Szava, Igéje miatt. A szövetség alapján, Isten elkezdte mozgásba hozni a dolgokat.

Szövetség az emberrel, az állattal és a földdel

És szóla az Isten Noénak és vele az ő fiainak, mondván: Én pedig ímé szövetséget szerzek tiveletek és a ti magvatokkal tiutánatok. És minden élő állattal, mely veletek van: madárral, barommal, minden mezei vaddal, mely veletek van; mindattól kezdve ami a bárkából kijött, a földnek minden vadjáig. Szövetséget kötök tiveletek, hogy soha ezután el nem vész özönvíz miatt minden test; és soha sem lesz többé özönvíz a földnek elvesztésére. És monda Isten: Ez a jele a szövetségnek, melyet én örök időkre szerzek közöttem és tiköztetek, és minden élő állat között, mely tiveletek van. (1.Mózes 9:8–12) Isten szívárványt helyezett az égre a Noéval kötött szövetség jeleként. (13. vers) Isten azt mondta: »Sohasem lesz többé özönvíz. Még szövetséget kötök az állatokkal is, melyeket kihoztál a bárkából, és a ti magvatokkal tiutánatok.« Isten szövetséget kötött és érvényt is szerzett ennek a földön. Láthatjuk, amint Isten ismét cselekszik, hogy a dolgokat újra rendbe hozza. Isten szövetséget kötött az emberrel és így az emberiségnek még maradt egy kis hatalma, ha úgy dönt, hogy használja. Ily módon az ember képes volt befolyásolni itteni sorsát. Megmaradt az ember döntési joga, bár már előzőleg szellemileg halottá vált.

A bűn elfedése

Isten meghatározta azt a módot, ahogy Ő elfedi az ember bűneit, vérontással és áldozatok felajánlásával. Ez csak elfedte a bűnüket. Ez valójában nem szabadította meg az embert. Amikor Noé az Özönvíz után kijött a bárkából, először oltárt épített, majd szőlőt ültetett. Közvetlenül ezután említi a Biblia, hogy Noé megrészegedett. (1.Mózes 9:20,21) Láthatjuk ebből, hogy a gonosz ereje még mindig jelen volt a földön. A sátán az Özönvíz után sem szűnt meg tevékenykedni. Egymást követték a nemzedékek, az ember pedig elfajzott attól az igaz állapottól, amelyben Isten teremtette. *Mind az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde vala ... És mondának: Jertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész földnek színén. Az Úr pedig leszálla, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet építenek vala az emberek fiaí. (1.Mózes 11:1,4,5)*

Figyeld meg, nem azért építettek tornyot, hogy feljussanak Isten trónjához! Azt mondták: »Szerezzünk magunknak nevet.« Az volt a törekvésük, hogy nevet szerezzenek maguknak. Ekkor Isten valami félelmeteset mondott az emberről, akit Ő formált: *Ímé, e nép egy, s az egésznek egy a nyelve, és munkájának ez a kezdete; és bizony semmi sem gátolja, hogy véghez ne vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban. (6. vers)* Isten itt azt mondta: nincs semmi, amit az emberek ne tudnának megtenni, mivel egyek beszédben és teljes köztük az egység. Ezek az emberek az ördögöt imádták. Eltávolodtak Istentől. Isten mondja alkotásáról, az emberről, aki ilyen alacsony szintre elfajult: »Az ember képes bárminek a megtételére, amit csak elképzelsz, vagy ami szívében megfog.«

Isten összezavarta nyelvüket, elszélesztette az embert szerte a földön, és ezzel egy időre meghiúsította terveit. Az ember már elképzelte, hogy képes mindent megtenni és ez a vágy egyre csak növekedett képzeletében. A tudomány felélesztette ezt a vágyat – a mi generációnk látta is ennek bekövetkeztét.

1969 júliusában nappali szobánkban ülve láthattuk, amint Isten kimondott szavai bekövetkeztek: »Semmi sem gátolja, hogy véghez vigyen mindent, amit elgondol«. Az ember leszállt a holdra! Az ember elképzelte – Az ember kigondolta – Az ember megtervezte – Majd megvalósult. Az ember kilépett az űrhajóból és az amerikai zászlót a hold porába tűzte.

Isten kijelentette: az ember képes mindenre! Azt mondta: »Mindent, amit az ember elképzél, képes is megtenni!« Azt mondta: »Semmi sem gátolja az embert, még az sem, ha összezavarom nyelvüket.« Egy időre lelassultak az emberi tervek, de gátjuk nem volt. Egy alig ismert történet tárulkozik eléink az ember alkotását elolvasva. Ez teljesen ellentétes vallásos elképzeléseinkkel. Az ember *nem* arra teremtett, hogy kis földigiliszta legyen a porban! Az ember képes ugyanazon a hitszinten cselekedni, mint maga Isten. A tudósok szerint az ember képességeinek csak igen kicsiny részét, még tíz százalékát sem használja. Miért? Mert a gonosz erői gátolják. De amikor az ember megváltatott és újonnan született, ő *új teremtettség* lett!

Pál apostol azt mondta: *Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtettség az; a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden.* (2.Kor. 5:17) **A sátán elvesztette minden uralmát az új teremtettség felett!** Dicsőség Istennek!

6.

Ábrahám szövetsége

Isten ígéretet tett Ábrahámnak: »Megáldom azokat, akik téged áldanak.« Amerika áldott ma, mert mi áldottuk Izraelt. Minden nemzet, mely Izrael ellen fordul, átkozott lesz. *És monda az Úr Ábrámnak: Eredj ki a te földedből, és a te rokonságod közül, és a te atyádnak házából, a földre, amelyet én mutatok néked. És nagy nemzetté teszlek, és megáldalak téged, és felmagasztalom a te nevedet, és áldás leszsz (leszel). És megáldom azokat, akik téged áldanak, és aki téged átkoz, megátkozom azt: és megáldatnak tebenned a föld minden nemzetségei.* (1.Mózes 12:1–3)

Az 1.Mózes 14 beszámol néhány királyról, akik megütköztek Sodoma és Gomora királyaival, legyőzték őket és fogságba vitték Lótót (Ábrahám unokaöccsét) egész családjával és minden jószágával. Egyvalaki aki megmenekült elmondta Ábrahámnak, hogy mi történt. Ábrahám összeszedte házanépét és az öt király után ment. Ábrahámnak megvolt a szükséges katonai ereje ahhoz, hogy mindent visszaszerezzen amit elvittek és hogy megnyerje a királyok elleni csatát.

És monda Sodoma királya Ábrámnak: Add nékem a népet, a jószágot pedig vedd magadnak. És monda Ábrám Sodoma királyának: Felemeltem az én kezemet az Úrhoz, a Magasságos Istenhez, ég és föld teremtettségéhez: Hogy én egy fonalszálat, vagy egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én gazdagítottam meg Ábrámot. (1.Mózes 14:21–23) Ábrahám elkötelezte magát Isten felé: »egy sarukötőt sem veszek el mindabból, ami ezé az emberé, hogy ne mondja, hogy ő gazdagított meg engem.« A 15. fejezet 1–18. verseiben Isten ismét szólt Ábrahámhoz. *E napon kötött az Úr szövetséget Ábrámmal ... (18. vers)* Majd az 1.Mózes 17:1–5-ben olvashatjuk: *Mikor Ábrám kilencvenkilenc esztendősen vala, megjelenék az Úr Ábrámnak, és monda néki: Én a mindenható Isten vagyok, járj énelőttem, és légy tökéletes. És megkötöm az én szövetségemet énközöttem és teközötted: és felette igen megsokasítlak téged. És arcára borula Ábrám; az Isten pedig szóla őnéki, mondván: Ami engem illet, ímhol az én szövetségem teveled, hogy népek sokaságának atyjává leszsz. És ne nevezessék ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává teszlek téged.*

Isten vérszövetséget hozott létre Ábrámmal a 15. versben. Ma is köttetnek vérszövetségek mindenütt a világban, még a föld legeldugottabb részein is. A vérszövetségek kötése eredetileg Istentől származik. A vérszövetség a legerősebb érvényű szövetség. Ha valaki vérszövetséget köt veled, ez szó szerint azt jelenti, hogy ami a másik félnek van, az a tiéd is, és ami neked van, az a másik félé is – még a saját életed is –, ha a másik félnek arra szüksége van.

Ezt mondta Isten Ábrahámnak: *Ami engem illet, ímhol az én szövetségem teveled, hogy népek sokaságának atyjává leszsz. És ne nevezessék ezután a te neved Ábrámnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek sokaságának atyjává teszlek téged.* (4,5. vers.) Az Ábrahám név jelentése: »nagy sokaság atyja«. Isten itt azt mondta: »Én ezt már megtettem. Én már téged népek sokaságának atyjává tettem.«

És megállapítom az én szövetségemet énközöttem és teközötted, és teutánad a te magod között annak nemzedékei szerint örök szövetségül, hogy legyenek tenéked Istened, és a te magodnak teutánad. (7. vers)

Figyeld meg, Isten azt mondta: »Megállapítom az én szövetségemet közöttem és közötted.« Más szavakkal: »A Szövetség köztem és közted áll.« Ha valaki közeledik hozzám vagy tehozzád, el kell ismernie ezt a Szövetséget. Ha közelítek hozzád Ábrahám, én ezen a Szövetségen keresztül tehetem meg. Ha te közelítesz hozzám, ezen a Szövetségen keresztül kell ezt megtenned. Más szavakkal, a Szövetség fogja szabályozni azt, hogy én hogyan viszonyulok hozzád, és hogy te miként

viszonyulsz hozzám.« Ezzel Isten létrehozta a törvényes módját annak, hogy beléphessen a földre, és ugyanakkor Isten engedélyezi, hogy Ábrahám Őhozá járulhasson.

A Szövetség értelmében Ábrahám segítséget kaphat Istentől, bölcsességet szerezhet és kenetet kaphat Istentől itt a földön, hogy az ördög munkáit lerontsa. Isten szólt Ábrahámnak, hogy metélje körül magát. Ez volt a pecsétje a hit általi megigazulásnak, amit Ábrahám megkapott. (Róma 4:11.) Ez a Szövetség Ábrahámon keresztül Istennek törvényes belépést adott a földre Ábrahámon keresztül. Minden szövetség, amit Isten megkötött, erősebb lett. Eddig az időig, Isten - bizonyos mértékben - mint kívülálló tekintett a földre.

Istennek szüksége volt, hogy törvényesen belépjen a földre az emberen keresztül, hogy az ördög munkáit lerontsa, aki szabadjára volt engedve és tombolt a földön. *Megjelenék pedig őnéki az Úr a Mamré tölgyesében, és ő ül vala a sátor ajtajában, a hő napon. És felemelé az ő szemeit, és látá, hogy imé három férfi áll őelőtte. És látván, eléjük sieté a sátor ajtajából, és földig meghajtá magát. (1.Mózes 18:1-2)*

A három férfi közül kettő angyal volt, a harmadik nyilvánvalóan maga Isten volt. Ábrahám volt az az út, amit Isten használt, hogy bejusson a földre. Isten eljött, hogy beszéljen Ábrahámmal Sodoma és Gomora sorsáról. *Azután felkelvén onnan azok a férfiak, Sodoma felé tartanak vala. Ábrahám is velük méne, hogy elkísérje őket. És monda az Úr: Eltitkoljam-é én Ábrahámtól, amit tenni akarok? Holott Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz, és benne megáldatnak a földnek minden nemzetségei. (1.Mózes 18:16-18)*

Ábrahám unokaöccse Lót Sodoma városában élt, abban a városban, mely kirívóan bűnössé és gonosszá lett. Isten el akarta pusztítani Sodomát és Gomorát, de először megbeszélte Ábrahámmal, minthogy szövetséget kötött vele. *Monda azután az Úr: Mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mivelhogy az ő bűnük felettébb megnehezedett: Alámegyek azért és meglátom, vajon teljességgel a hozzám felhatott kiáltás szerint cselekedtek-é vagy sem? tudni akarom. És elfordulának onnan a férfiak, és menének Sodomába: Ábrahám pedig még az Úr előtt áll vala. (1.Mózes 18:20-22)* Ábrahám tudta, hogy Lót a városban van. *És Hozzá járula Ábrahám és monda: Avagy elveszted-é az igazat is a gonosszal egybe? Talán van ötven igaz abban a városban, avagy elveszted-é, és nem kedvezel-é a helynek az ötven igazért, akik abban vannak? Távol legyen Tőled, hogy ilyen dolgot cselekedjél, hogy megöld az igazat a gonosszal, és úgy járjon az igaz, mint a gonosz: Távol legyen Tőled! Avagy az egész föld bírása nem szolgáltatma-e igazságot? (1.Mózes 18:23-25)*

Isten azt mondta: »Nem, nem pusztítom el a várost, ha találok ötven igazat.« (16. vers) Ábrahám alá volt rendelve Istennek, de Isten mégis tanácskozott Ábrahámmal. Ábrahám ötven igaz személlyel kezdte, majd csökkentette tízre. *És monda: Ne haragudjék kérlek az én Uram ha szólok még ez egyszer: Hátha találatnak ott tízen? És Ő monda: Nem veszem el a tízért. És elméne az Úr, minekutána elvégezte Ábrahámmal való beszélgetését; Ábrahám pedig megtére az ő helyére. (1.Mózes 18:32-33)*

Isten nem akarta elpusztítani az igazakat a gonoszokkal együtt. *Mikor a két angyal estére Sodomába jutott, Lót Sodoma kapujában ül vala, és amint meglátá őket Lót, felkele eléjük, és arccal a földre borula. És monda: Imé én Uraim kérlek, térjete be ... (1.Mózes 19:1-2)* Isten angyalokat küldött, hogy utána járjanak a dolgoknak. Ők ismerték küldetésük célját. Lót azonnal felismerte, hogy ők angyalok. Bevitte őket házába és azt mondta, ... *háljatok ott, és mossátok meg lábaitokat; reggel korán felkelhettek és indulhattok utatokra. Azok pedig mondanak: Nem, hanem az utcán hálunk meg. (2. vers)*

Lót kegyelmet talál

És lőn mikor kivivék őket, monda az egyik: Mentsd meg a te életedet, hátra ne tekints, és meg ne állj a környéken; a hegyre menekülj, hogy el ne vessz. És monda Lót nékik: Ne óh Uram! Imé a te szolgád kegyelmet talált teelőtted, és nagy a te irgalmasságod, melyet mutattál irántam, hogy életemet megtartotta: de én nem menekülhetek a hegyre, nehogy utolérjen a veszedelem, és meghaljak. Ímhol az a város közel van, hogy oda fussak, kicsiny is, hadd meneküljek kérlek oda, lám kicsiny az; és én életben maradok. Monda azért néki: Ím tekintek rád e dologban is, és nem pusztítom el a várost, amelyről szólottál. (1.Mózes 19:17-21)

Az igaz embernek van hatalma Istennél és az angyaloknál. Lót egy másik városba akart menni. Nem akarta az éjszakát a hegyekben tölteni. Később látjuk, hogy Lót mégis elment a városból hegyekbe, hogy ott lakjon [tartózkodjon].

De Lót azon az éjszakán nem akart oda menni. Lót azt mondta: »Ez csak egy kis város. Ne pusztítsd el.« Megkapta kérését, mert kérte. Láthatod, **a hatalom mindig az igazaknál van!** *Siess, menekülj oda, mert semmit sem tehetek addig, míg oda nem érsz. Azért nevezték annak a városnak nevét Czóárnak. (1.Mózes 19:22)*

Az angyal azt mondta: »Semmit sem tehetek addig, míg oda nem érsz.« Miért? Mert Isten szövetséget kötött Ábrahámmal. Azt mondta Ábrahám: *Távol legyen Tőled ..., hogy megöld az igazat a gonosszal ... Avagy az egész föld bírása nem szolgáltatma-é igazságot? (1.Mózes 18:25)* Láthatod az igazságosság hatalmát, amely hit által van. *Miképpen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdonított neki igazságul. (Gal. 3:6)*

A próbára tett Szövetség

A Vérszövetség azt jelentette, ami Istené volt az Ábrahámé is, és ami Ábrahámé volt, az Istené is – ha szükséges életüket adják a másikért nem kérdezve, hogy miért. Ez a Szövetség nagy előnnyel járt mind Ábrahámnak mind Istennek. Olyan erős volt, hogy Isten Önmagára esküdött meg, hogy betartja azt. Ha Isten vagy Ábrahám megszegné a Szövetséget, ez a halált jelentené. Ez a Szövetség annyira erős volt, hogy Istennek be kellett bizonyítania érvényességét. Istennek be kellett bizonyítania, hogy Ábrahám képes végrehajtani a rá eső részt.

Isten tudta, hogy a sátán kétségbe vonja érvényességét, ha az nem nyer bizonyítást az egész univerzum előtt. Természetesen, Isten képes volt és hajlandó volt az Ő részét végrehajtani, de az egész univerzumnak meg kellett tudnia, hogy Ábrahám képes-e, és hajlandó-e az ő részét végrehajtani? *Ha Ábrahám megbukna, a Szövetség érvénytelenné válna.* A megígért gyermek, Izsák megszületett Ábrahámnak és Sárának. Ábrahám élvezte a Szövetségből kapott áldásokat és minden nagyszerűen ment. És ekkor Isten furcsa kéréssel állott elő. *És lőn ezeknek utána, az Isten megkísérté Ábrahámot, és monda néki: Ábrahám! S az felele: Ímhol vagyok. És monda: Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földére, és áldozd meg ott égő áldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondándok néked. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgálját, és az ő fiát Izsákot, és fát hasogatott az égő áldozathoz. Akkor felkele és elindula a helyre, melyet néki az Isten mondott vala. (1.Mózes 22:1–3)*

Amikor ezt olvassuk, önkéntelenül arra gondolunk, hogyan érezhette magát Ábrahám, ahogy ment fel a hegyre. Minden készen állott Ábrahámnak: a fa, a tűz, a kés, amikor Izsák megkérdezte: *»hol van az égő áldozatra való bárány? (7. vers)* Ábrahám Izsáknak adott válaszában az egyik legrófétiikusabb kijelentést tette, ami valaha is elhangzott. **Az Isten majd gondoskodik az égő áldozatra való bárányról, fiam.** (8. vers) Pontosan ez volt Isten terve: Isten majd maga gondoskodik – Isten megjelenik testben, Jézus lesz az örökkévaló áldozat! Ábrahám engedelmes volt, megkötözte fiát és feltette az oltárra. *És kinyújtá Ábrahám az ő kezét és vevé a kést, hogy levágja az ő fiát. Akkor kiálta néki az Úrnak Angyala az égből, és monda: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig felele: Ímhol vagyok. És monda: Ne nyújtsd ki a te kezedet a gyermekekre, és ne bántsd őt: mert most már tudom, hogy istenfélő vagy, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek énértem. És felemelé Ábrahám az ő szemeit, és látá, hogy ímé háta megett egy kos akadt meg szarvánál fogva a szövevényben. Odaméne tehát Ábrahám, és elhozá a kost, és azt áldozá meg égő áldozatul az ő fia helyett. (1.Mózes 22:10–13)*

Nyilvánvalóan Ábrahámnak megfelelő ismerete volt a vérszövetségről, mivel engedelmes volt ennek a látszólag értelmetlen kérésnek. Egyetlenegyszer sem ingott meg, hogy feláldozza fiát. Semmit sem veszítettek erejükől ezek a halhatatlan szavak: **Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonítták az önéki igazságul.** (Róma 4:4) Figyeld meg a Róma 4:11-ben: *És a körülméltkedés jegyét körülméletlenségében tanúsított hite igazságának pecsétjéül nyerte: hogy atyja legyen mindazoknak, akik körülméletlen létükre hisznek, hogy azoknak is tulajdoníttassék az igazság. Az 1.Korinthus 1:30 teszi fel a koronát erre, mikor azt mondja, Jézust tette az Isten nekünk bölcsességül és igazságul és szentségül és váltságul.* Ábrahám engedelmesége többet szerzett nekünk, mint saját magának! *És kiálta az Úrnak Angyala Ábrahámnak másodszor is az égből. És monda: Én magamra esküszöm azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek: ... (1.Mózes 22:15-16)*

Isten azt mondta Ábrahámnak: *»Te ezt megcselekedted.«* Mivel Ábrahám hajlandó volt, hogy a késsel kioltsa fia életét, Isten azt mondta neki: *»Én úgy tekintem, hogy te ezt megtetted.«* Mi készítette Ábrahámot, hogy engedelmeskedjen ennek a látszólag igen értelmetlen kérésnek? Maga Isten parancsolta: *Ne ölj. (2.Mózes 20:13)*, és ugyanakkor azt mondta Ábrahámnak, hogy egyetlen fiát ajánlja fel áldozatként. A természetes gondolkodásban ennek semmi értelme sincs. Ez olyan messze mutató, hogy csak kevés ember tudja megérteni. A Vérszövetség megkötött, és a szövetség olyan szerződés, mely *mindkét* felet kötelezi. Isten kötötte ezt egy földi emberrel. **Isten tudta, hogy a sátán megkérdőjelezi annak jogosságát, amit Isten tenni készült, mivel Isten arra készült, hogy örök váltságot szerezzen az embernek.** Mielőtt tovább mennék ennek kibontásában, szeretnék egy példát adni neked, amit az Úr mutatott meg nekem. Ez segít annak megértésében, hogy az Úrnak miért volt egy ilyen kérése Ábrahámhoz. Tegyük fel, városod árajánlatokat vár egy 10 millió dolláros építkezésre. A versenytárgyalás időpontja hétfő, tíz óra. Egy férfi, aki már napok óta egy vasúti teherkocsiban alszik, olvas a versenytárgyalásról a helyi újságban, és azt mondja, *»Valamikor én is házakat építettem, azt hiszem megpályázom ezt a munkát.«* De emberünk a 10 millió helyett, bead egy kétmillió dolláros ajánlatot. Mindenképpen ő teszi a legkedvezőbb ajánlatot! Az árajánlatát viszont csak akkor fogadják el, ha bizonyítani is tudja, hogy képes a szerződés ráeső részét végrehajtani. Rájönnek, hogy tehervonatban alszik, nincsenek meg a megfelelő okiratai, nincs hitele és nem tudja biztosítani az anyagi és tárgyi eszközöket. Röviden, nem tudja teljesíteni, amire vállalkozott. A vele kötött szerződés érvénytelen dokumentum. Nem lehet érvényes, mivel a férfinak nincs meg a lehetősége, hogy megfeleljen a szerződésnek, hogy végrehajtsa a rá eső részt.

Isten tudta, hogy a sátán megtámadja a jogosságát egy olyan szerződésnek, mely egy földi emberrel kötött. A sátán azt fogja mondani: *»Az ember nem képes megfelelni ennek a szerződésnek; ez csak egy egyoldalú szerződés. Érvénytelen. Ábrahám ezt nem csinálja végig. Nem fogja odaadni életét.«* Isten az Ő bölcsességében bebizonyította, hogy Ábrahám képes és hajlandó is teljesíteni a rá vonatkozókat.

Mire gondolt Isten, amikor azt mondta Ábrahámnak: »Menj és áldozd fel a fiad? Ábrahám prófétált Isten áldozati ajándékáról, amikor azt mondta Izsáknak: *Az Isten majd gondoskodik az égő áldozatra való bárányról, fiam. Isten volt a rendezője a szeretet legnagyobb megnyilvánulásának, amit a világ valaha is látott.*

Isten azt mondta: »Bebizonyítom, hogy az Ábrahámval kötött szövetség törvényes. Egyszer és mindenkorra bebizonyítom, hogy Ábrahám be fogja tartani az én szövetségemet.« Így Isten azt kérte, hogy Ábrahám áldozza fel egyetlen fiát. Isten nem magának Ábrahámval az életét kérte, Isten Ábrahám egyetlen fiát kérte (azt, akiről Isten azt mondta, hogy örökös lesz mindennek, és akin keresztül lesz az Ő Magja. Valójában az Isten által említett Mag: maga Jézus). Isten így szólt: »Magamra esküdtem meg, mivel te ezt megtetted.«

Ábrahám a rá eső részt tökéletesen végrehajtotta. Isten azt mondta, *megtörtént;* és az Univerzum Legfelsőbb Bírósága megtörténtként hagyta jóvá: Ábrahám odaadta fiát. *(Zsidó 11:17–19)* Olyan törvényes dokumentum született, amely valóságos bizonyítékul szolgál a sátánnak és a pokol minden démonának, hogy Ábrahám *odaadta a fiát!*

Isten bebizonyította, hogy a dokumentum törvényes. Az Ábrahámval kötött Vérszövetség *érvényes* volt és *örök időkre áll!* Mostmár *Isten odaadhatta az Ő Fiát a világnak!* Ábrahám engedelmessége, hogy feláldozza az ő fiát, lehetővé tette Istennek, hogy felajánlja az Ő Fiát, Jézust, mint Örökkévaló Áldozatot az *örök váltságért.* Elképzelni sem tudjuk, hova vezetett volna, ha Ábrahám nem érvényesíti a Szövetséget. Mi lett volna, ha azt mondja: »Mindent megadok, kivéve a fiamat!«? **Ha Ábrahám nem adta volna oda Izsákot, Isten sem adhatta volna Jézust!**

A Szövetség érvénytelen lett volna. Istennek nem lett volna törvényes lehetősége, hogy *Maga gondoskodjon a Bárányról. Ábrahám engedelmes volt a Szövetségnek, s ez törvényes jogot adott Istennek, hogy belépjen a földre, hogy megváltsa az embert az Ő Fia, Jézus Krisztus által.*

7.

A Csodálatos fogantatás

Látjuk, Isten és az ember *együtt* tevékenykedik, hogy a sötétség királyságát összezúzza. Az ember föld feletti hatalma és Isten képessége együtt képes ennek véghezvitelére. Az egész univerzum megkönnyebbülten sóhajtott fel azon a napon, amikor Ábrahám Izsákra emelte a kést. Az egész emberiség megváltása múltott Ábrahám engedelmisségén, és Isten olyan esküt tett, mely örökké megáll. *És monda: Én magamra esküszöm azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek: Hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fűvényt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját. (1.Mózes 22:15–17)*

Húzd alá a Bibliában: *a te magod fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.* Nem a *magok*, hanem a *Mag*, az Egyetlen. Isten Jézusról beszél. **Jézus a Mag. Ha te megszületél Istentől, akkor Ábrahám magva vagy!** Figyeld meg ezt az Igerészt az 1.Mózes 24:60-ban: *És megáldák Rebekát, és mondák neki: Te mi hűgunk! Szaporodjál ezerszer való ezerig. És bírja a te magod az ő ellenségeinek kapuját.* Azokban a napokban, ha valaki megszerezte valamely város kapuit, a város az ő uralma alá került. Erről szólt itt Isten.

Ezt emlékezetbe tartva nézzük meg az *Ésaiás 7:14*-et: *Ezért ad jelt néktek az Úr maga: Imé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek.* Emlékszel, mikor Isten az átokról beszélt? Ő azt mondta a kígyónak: »az asszony magva neked fejedre tapos«. *(1.Mózes 3:15)* Majd Ésaiástól jött a prófécia: *Imé, a szűz fogan méhében, és szül fiat ...* ez nem lehetett a férfinak magva, hanem az *asszonynak* magva. Miért tudatta ezt Isten az Ő prófétáján keresztül? Miért nem tette meg bejelentés nélkül?

A Biblia tanulmányozása során észreveheted, Isten *soha semmit nem tett anélkül, hogy először ki ne mondta volna!* Isten többszáz évvel a prófécia beteljesedése előtt kijelentette ezt. Így működik Isten hite! Isten a világokat *szavakkal* hozta létre. Isten eltervezte és mozgásba hozta tervét, mikor prófétájával kimondatta: *A szűz fogan méhében, és szül fiat.*

A Biblia kijelenti, lehetetlen, hogy Isten hazudjon. Miért? Mert Isten elegendő hitet bocsát ki minden szóban, hogy amit Ő kimond, az meg is történjen. *Ott van a hit Isten minden egyes szavában!*

Mária befogadta az Igét

*Ezért ad jelt néktek az Úr Maga: Imé, a szűz fogan méhében, és szül fiat, s nevezi azt Immánuelnek [= velünk van az Isten]. Az Ige testté lett. Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige. Isten, 750 évvel a megtörténte előtt közölte ezt, az Ő prófétáján, Ésaiaison keresztül. A Lukács evangélium első fejezetében, Isten angyalt küldött Zakariáshoz, és közölte vele, hogy felesége Erzsébet fogan és gyermeket szül. A 18. versben Zakariás azt mondta az angyalnak: *Miről tudhatom én ezt meg? mert én vén vagyok, és az én feleségem is igen idős.**

Az angyal ezt választotta: »Én Gábrriel vagyok, és Isten jelenlétében állok, neked nem lett volna szabad ezt mondanod!« (19. vers) Zakariás valami jelt kívánt, hogy ez meg is történik. Milyen jellemző is ez a földi emberekre! Mi hiszünk a postásnak vagy akár a benzinkutasnak, de ha Isten mond valamit, azt kérjük; »Adj valami jelt!« Isten, az Ő bölcsességében tudta, el kell némítani Zakariást, nehogy mindent elrontson. Amikor Isten Ábrahámmal foglalkozott, egyszerűen más nevet adott neki, így minden alkalommal, amikor új nevén szólították - ez építette a hitét. (Ábrahám jelentése: »sok nép atyja.«) De mi lesz Zakariással? Isten úgy döntött, hogy elnémítja.

És imé megnémulsz és nem szólhatsz mindama napig, amelyen ezek meglesznek: mivelhogy nem hittél az én beszédimnek, amelyek beteljesednek az ő idejükben. (20. vers) Amikor az ígélet beteljesedett, Zakariás visszakapta hangját. Néhányunknak jobb lenne, ha elveszítenénk hangunkat, amíg egyes dolgokon át nem jutunk!

A hatodik hónapban pedig elküldeték Gábrriel angyal Istentől Galileának városába, amelynek neve Názáret. Egy szűzhez, aki a Dávid házából való József nevű férfiúnak volt eljegyezve. A szűznek neve pedig Mária. És bemenvén az angyal őhozá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között. Az pedig látván, megdöbben az ő beszédén, és elgondolkodék, hogy micsoda köszöntés ez?! És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél. És imé fogansz a te méhedben, és szülsz fiat, és nevezed az Ő nevét Jézusnak. (Lukács 1:26–31)

Az a szó, hogy *imé* azt jelenti: »nézd«. Hogy mit nézzél? Nézd azt a képet, amit szavakkal festek neked: *Imé fogansz a te méhedben.* A nőnek nincs magja. A férfi hordozza a magot ... **fogansz a te méhedben...** Ez nagy létszen, és a Magasságos Fiának hívattatik; és Néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az Ő atyjának, királyi székét; És uralkodik a Jákob házán mindörökké; és az Ő királyságának vége nem létszen! Monda pedig Mária az angyalnak: *Mimódon lesz ez, holott én férfit nem ismerek?* (Lukács 1:31–34) Mária nem kételkedett, hogy ez megtörténik. Ő csak tudni akarta, hogyan?

És felelvén az angyal, monda néki: A Szent Szellem száll tereád. (35. vers) A görög szöveg szerint: »mint egy felhő« vagy az Isten jelenléte. Emlékezz, a János 1:1 kijelenti: *Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél, és Isten vala az Ige.* A 14. vers azt mondja: *És az Ige testté lett.* Az Ige testté lett – az Ige!

Vannak akik szerint ez lehetetlen volt. Az emberek ezt szigorúan biológiai úton közelítik meg. A szeplőtelen fogantatás azonban egyaránt volt szellemi és biológiai. Az Ige volt az, ami fogant Mária méhében. **Az isteni hit e cselekedete következtében jött létre a csodálatos fogantatás.** *A Szent Szellem száll tereád, és a Magasságosnak ereje árnyékoz meg téged; azért ami születik is szentnek hivatik, Isten Fiának. És imé Erzsébet, a te rokonod, ő is fogant fiat az ő vénségében, és ez már a hatodik hónapja néki, akit meddőnek hívtak. Mert az Istennél semmi sem lehetetlen. (Lukács 1:35–37)*

Az eredeti görög szerint: »Istennek lehetséges, hogy minden kijelentését megvalósítsa.« *Monda pedig Mária: Ímhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a Te beszéded szerint. (38. vers)* Jézus elmondja nekünk a Márk 11:23-ban, hogy az isteni hit hogyan működik. *Ha valaki azt mondja ... és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz néki, amit mondott.* Isten megtalálta azt a nőt, aki azt mondta; »Imé (nézd), megtaláltad azt, akit kerestél. **Legyen nékem a Te beszéded szerint.**« Aszerint legyen nekem, ahogy érzem? Nem. **A Te beszéded szerint. Az Ige Isten volt, és Jézus volt az Ige, Aki testté lett.**

Az Ige volt az, Aki testté lett. Isten Igéje fogant Mária szívében; majd ő elment Erzsébethez és így szólt hozzá: *»Nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas.« (Lukács 1:49)* Honnan tudta ezt ő? Az Úr angyala mondta neki, és ő befogadta az Igét. Gondolod, hogy másképp érezte magát? Nem! Gondolod, megváltozott a kinézése? Nem! Mi volt Mária bizonyítéka? **A hite és az ő szavai!** *»Nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas.«* Az Ige szerint, ő betelt Szent Szellemmel, és elkezdett prófétálni. Mária szellemében megfogant Isten Igéje. Isten Szelleme erről ezt mondta nekem: »Máriában megfogant az Ige, az Isten Szava, melyet az angyal közvetített, az Ige az ő szellemének méhében fogant. Miután az Ige megfogant Mária szellemében, kinyilvánította Magát az ő fizikai testében is; *Mária befogadta az Igét és az Istennek Igéje megfogant az ő szellemében.*«

Ha Mária azt mondta volna: »Ebben én nem hiszek, ilyen nem lehetséges«, akkor Istennek egy másik nőt kellett volna találnia. De figyelj meg Mária szavait: »Nagy dolgokat cselekedett velem a Hatalmas«. Ő elfogadta Isten Igéjét. Ő elhitte Isten Igéjét. A teológusok ezt így nem tartják lehetségesnek, mert ők a fogantatást biológiai síkra helyezik. A Biblia nem szól arról, hogy ő bármi más módon fogant volna. A Biblia kijelenti: *Az Ige testté lett. (János 1:14)* Mária méhében a magzat nem más volt, mint Istennek tiszta Igéje – és ez hústestet öltött Magára.

Isten Igéje, Jézus Krisztus a világra született. Istennek élő Igéje (Jézus) volt a megtestesült Ige – Istennek Igéje testi formában! *Hogy történt ez?* Egy nő merete hinni és kimondani, hogy ő az a nő: »Igen, én hiszek Neked. Íme, Te megtaláltad őt.« Az Úr azt mondta nekem: »Az én Igém ugyanolyan módon gyógyítja meg és tölti be Szent Szellemmel az embereket, ahogy a csodálatos fogantatás történt!« **Minden hívőben megfogható az én Igém** a gyógyulásról az ő szellemükben, és a gyógyulás majd megnyilvánul fizikai testükben is! Az én Igém az anyagi bővülködésről megfogható bennük, majd megnyilvánul pénzügyi életükben.

Ha az én Igém megfogható bennük a Szent Szellem keresztségéről, ez megnyilvánul szellemükben. »*Kérjétek és adatik néktek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitják néktek. Mert aki kér, mind kap.*« (Máté 7:7-8) »*Mennyivel inkább ad a ti Mennyei Atyátok Szent Szellemet azoknak, akik Tőle kérik.*« (Lukács 11:13) Amikor a hívők befogadják az én Igémet szellemükbe, Az kinyilvánítja magát fizikai testükben. *Bármely hívőben megfogható Isten Igéje és mondhatja azt: »Imé! Én vagyok az az ember, akit az Ő sebei meggyógyítottak!«*

»A csodálatos fogantatás az isteni hiten keresztül történt. Az isteni hit feléledt Mária szívében és ő befogadta az Igét. Az Ige Mária szellemében fogant, majd kinyilvánította magát fizikai testében. A magzat Mária méhében Isten Igéje volt.« Azt mondtam az Úrnak: »Kérlek Téged, adj még néhány utalást erre, mert a Te Igéd azt mondja: *Két vagy három tanú vallomásaival erősítsék minden szót.* (Máté 18:16.) Az Úr felhívta figyelmemet az *1.Péter 1:23-ra: Újjonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.*

A romolhatatlan Mag

Az Ige romolhatatlan mag. Az asszonyban megfogható mag romolhatatlan mag volt. Amikor Isten prófétált Éváról az *1.Mózes 3-ban*, Évának nem volt még magja, de Isten mégis azt mondta »az asszony magva.« A mag, melyet Mária befogadott: az Ige volt. A romolhatatlan Mag, amely él és megmarad örökké, hústestet öltött magára és közöttünk élt. **Isten Igéje romolhatatlan mag.**

Jézus Krisztus szüztől született, a csodálatos fogantatás hitéből – az isteni hitből. Ő az örökkévaló Igéből született. Nem volt halál Benne. Jézusnak azért kellett szüztől születnie, mert a vérvonal az apát követi. Az Ószövetség napjaiban az egész örökség az apát követte. A testnek az élete a vérben van. (*3.Mózes 17:11*)

Ha a test élete a vérben van, akkor a test halála is a vérben van. Mivel Ádám bűnbe esett, minden Ádámtól született gyermeknek még ma is a vér áramában van az élet és a halál. Mindenki halálnak van kitéve az idő haladtával. Jézus viszont azt mondta: »Senki sem veszi el az én életemet.« Jézus Krisztus olyan ember volt, Aki fel volt kenve a Szent Szellemmel. Valaki azt mondta: »Nem értem, Jézusnak miért kellett megszületnie a földön. Miért nem jött le egyszerűen Isten a földre és pusztította el az ördögöt?«

Isten ezt nem tehetette meg. Ez törvénytelen lett volna, mert Isten a föld feletti uralmat az embernek adta. Jézusnak ember formájában kellett eljönnie: emberi testtel, emberi érzésekkel és képességekkel. Őneki, mint embernek kellett közelednie az ördöghöz. Jézusnak ez adott törvényes jogot, hogy az ördög munkáit lerontsa. Az egész univerzum hallhatta Jézus halhatatlan szavait: *Az Úrnak Szelleme van én rajtam, mivelhogy felkent engem ...* **Az Ige valóságosan testté lett a csodálatos fogantatás által.**

A szüztől való születés szükségessége

Minden ember, aki Ádám bűnesete után jött világra, bűnben született meg. Mindenkinek a törvénytelen mostohaapa, a sátán természete jutott. Jézusnak nem volt földi apja. Ő egy nőtől született. Szükséges volt a szüztől való születés, mert a vérvonal az apát követi. Az orvostudomány felfedezte, hogy a gyermekkivordás során, normális körülmények között, még egy csepp vér sem kerül az anyából a gyermekbe. Éveken keresztül úgy hitték, hogy az anya látja el vérrel a gyermeket, de most már tudjuk, ez nem így van.

A vér a kettő egyesüléséből jön létre. A Mária méhében fogant magzat Isten Igéje volt. Így, ez tiszta vért termelt, mely tele volt élettel. Isten volt az Apa. Jézus a földön volt, szüztől jött a világra és Istennek vére volt az Ő ereiben. A Biblia így hívja Jézust: »az utolsó Ádám.« Ha Jézusnak lett volna földi apja, akkor halál lett volna az Ő vérében. Az ember úgy születik meg, hogy élet és halál van benne.

Jézus vére azonban nem volt szennyezett. Nem volt benne halál. Figyeld meg Jézus kijelentéseit: *Senki sem veszi azt (az életet) el éntőlem, hanem én teszem le azt, én magamtól.* (János 10:18) *Jön a világ fejedelme (a sátán): és énbennem nincsen semmije.* (János 14:30) Az emberek megpróbálták néhányszor megölni Jézust, de nem tudták. Őbenne nem volt halál. Őbenne nem volt bűn. Ő tele volt *szeretettel!*

Jézus asszonytól született, de Isten vére folyt ereiben. Így kellett lennie, mert különben nem lehetett volna Ő a végső áldozat. Az áldozatnak olyan embernek kellett lennie, aki tökéletes volt. Jézusban Isten élete áramlott, és Ő ezt adta bűnért való

áldozatként a világnak. Ha Jézus nem szüztől született volna, akkor te még mindig bűneidben lennél. Így kellett lennie, mert különben a megváltás soha nem jöhetett volna létre.

Jézus azért jött, hogy az ördög munkáit lerontsa

Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa. (1. János 3:8) A "The Amplified Bible" bővített bibliafordítás kijelenti: »... Az Isten Fia azért jelent meg (azért lett láthatóvá), hogy **megsemmisítse** (lerombolja, eltörölje, elpusztítsa) az ördög munkáit (amit az ördög valaha is tett).« Jézus azért jött, hogy az embert visszaállítsa törvényes istenségébe. 12 éves korában Jézus megdöbbenetett a vallásos vezetőket azzal, ahogyan Ő ismerte a Törvényt. **Közöttük volt az a Szövetséget létrehozó Isten, Aki maga lett az áldozat.**

A Lukács evangélium 3. fejezetében láthatjuk, amint János keresztes. *Mikor pedig a nép várt és szívében mind azon gondolkoztak János felől, hogy vajon nem ő-é a Krisztus; Felele János mindenkinek, mondván: Én ugyan keresztellek titeket vízzel; de eljő, Aki nálamnál erősebb, Akinek nem vagyok méltó, hogy sarujának kötőjét megoldjam: Az majd keresztel titeket Szent Szellemmel és tűzzel. (15,16.vers)*

Lőn pedig, hogy mikor az egész nép megkeresztelkedett, és Jézus is megkereszteltetett és imádkozott, megnyilatkozik az ég. És leszáll a Őreá a Szent Szellem testi ábrázatban mint egy galamb, és szózat lőn mennyből ezt mondván: Te vagy amaz én szerelmes Fiam, Tebened gyönyörködöm! Maga Jézus pedig mintegy harminc esztendő volt, mikor tanítani kezdett, Ki, amint állítják vala, a József fia vala ... (21–23. vers)

Mi tudjuk, Jézus nem Józsefnek a fia volt. Ő az Istennek volt a Fia. Manapság a legtöbb vallásos tanítás szerint, Jézus azért gyógyította a betegeket, hogy ezzel bizonyítsa be, hogy Ő az Istennek Fia. Látod már, Jézus harmincéves volt, amikor megkeresztelkedett. *Addig az időig senkit sem gyógyított meg.* Senkit sem támasztott fel a halálból; egyetlenegy csodát sem tett – egyetlenegy sem! Pedig épp annyira Isten Fia volt húszéves korában, mint harmincévesen.

Jézus azért tudta a betegeket gyógyítani, a halottakat feltámasztani és a démonokat kiűzni, mert **Ő fel lett kenve a Szent Szellemmel, hogy az ördög munkáit lerontsa.** Jézus nem a saját isteni erejével gyógyította a betegeket. Ő volt az Istennek Fia. Ő Isten volt, de amikor eljött a földre, **megfosztotta Magát isteni erejétől.** Ő semmi erőt nem használt – benne rejlő erőt, mint Isten Fia –, amikor betegeket gyógyított, halottakat támasztott, démonokat űzött, vagy amikor az ördög egyéb munkáit semmisítette meg.

Isten kente fel Jézust

Figyeld meg, Jézus csak akkor kezdett el betegeket gyógyítani, démonokat űzni és csodákat tenni, *miután* a Szent Szellem galamb testi ábrázatában leszállt Rá. Erről számol be az *ApCsel. 10:38: A názáreti Jézust, mint kené fel Őt az Isten Szent Szellemmel és hatalommal (erővel az ang. ford. szerint), Ki széjjeljárót jót tévén és meggyógyítván mindeneket, kik az ördög hatalma (elnyomása) alatt voltak; mert az Isten vala Ővele.* Jézus felkenetett a Szent Szellemmel és gyógyító erővel. Az Ige szerint az elnyomás, a betegség, a gyengeség a gonosztól, az ördögtől van. Azt az erőt, amit Jézus használt az Ő szolgálata során, nem a mennyből hozta el Magával. Ez az erő nem Őbenne volt, mint Isten Fiában. A Biblia kijelenti, **Isten kente fel Őt.** Ha Jézus a betegeket saját isteni erejével gyógyította, akkor *miért* kellett Istennek felkenni Őt? Jézus Isten volt, Aki megjelent testben. Kihez fordul az ember, ha a magasságból kér kenetet, ha nem magához Istenhez? *Az Istentől való kenet tette lehetővé, hogy Jézus betegeket gyógyítson.*

Jézus emberként jött el a földre. Ő nem az angyalok természetét vette magára, sem nem Isten természetét, ami Isten erejét illeti. Ő az ember természetét vette magára. Jézus emberré lett. Jézus állandóan kijelentette: »Én vagyok az Ember Fia.«

Néhányszor Jézus saját magát nevezte az Isten Fiának, ilyenkor egyszerűen visszautalt arra a helyre, ahol azt mondta: »Én és az Atya egy vagyunk« és »Meg akartok kövezni, mert azt mondtam, hogy én vagyok az Isten Fia?«. Jézus törvényes hatalommal volt itt a földön, mint ember. Őt fel kellett kenetni a Szent Szellemmel, hogy betegeket tudjon gyógyítani. Ő bűn nélkül volt a földön. Jézus tökéletesen tudott működni az Ószövetség alatt – az ábrahái Szövetségben.

Valójában az ígélet nem csak Ábrahámnak szólt, hanem Ábrahámnak és az Ő Magjának. Ábrahám képes volt működni ebben, amíg a földön volt, *amíg a Mag el nem jön.* Nem a magok (mintha sok lenne), hanem a Mag (mint egy) és **ez a Mag a Krisztus.** Ábrahám egyszerűen (megtartotta) megragadta az ígéletet, amíg a Mag eljön. Jézus szüztől született. Ő eljött a földre, ereiben Isten vére áramlott. Jézus az emberiség tökéletes példánya volt, és Ő úgy hívta magát, az *Embernek Fia.*

Az utolsó Ádám

Így is van megírva: Lőn az első ember, Ádám, élő lélekké, az utolsó Ádám megelevenítő szellemmé. De nem a szellemi az első, hanem az érzéki, azután a szellemi. Az első ember földből való, földi; a második ember, az Úr, mennyből való. (1.Kor. 15:45–47) Jézust így nevezi az Ige: *az utolsó Ádám.* Jézus lett a megelevenítő szellem.

Többször olvassuk, amikor Jézus beteget gyógyított, azt mondja: »Menj el, de ne mondd meg senkinek«. Ha Jézus azt akarta volna bizonyítani a betegek gyógyításával, hogy Ő az Isten Fia, akkor azt mondta volna: »Menj, és mondd el mindenkinek, hogy én vagyok az Istennek Fia.« Jézust az Ember Fiának hívták. A Biblia szerint, az emberek meglátják az Ember Fiát eljönni az ég felhőiben. Amikor Jézus visszatér, még mindig Ő lesz az Embernek Fia. Ő eljött a földre, hogy olyan emberként nyilvánuljon meg, aki fel van kenve a Szent Szellemmel. Mivel a földön emberként volt, Ő képes volt törvényesen lerontani az ördög munkáit.

A sátán csak azon a napon tudta meg, hogy ki Jézus, amikor a Szent Szellem leszállott Rá. Valójában úgy látjuk, hogy magának Keresztelő Jánosnak is voltak kétségei Jézus személyét illetően. Amikor János börtönben volt, elküldött két embert Jézushoz, hogy megkérdezzék Ő-e az, Akinek el kellett jönnie, vagy mást várjanak. Jézus nem annyira a János által feltett kérdésre válaszolt. Egyszerűen azt mondta: »Menjete vissza Jánoshoz és meséljétek el, amit láttatok. A vakok visszanyerték látásukat; a szegényeknek az Evangélium hirdettetik...« (Lukács 7:19,22)

Jézus megkísértése

Jézus a Szent Szellem erejében találkozott a sátánnal a Megkísértés Hegyén. Itt láthatjuk az Ember Fiát az ő hatalmában. Miután Jézus negyven napig böjtölt, monda Néki az ördög: *Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzék kenyérré. Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hogy nemcsak kenyérral él az ember, hanem az Istennek minden Igéjével.* (Lukács 4:3,4)

Jézus egyszerűen idézte amit Isten mondott. Jézus nem foglalkozott azzal, hogy mi milyennek tűnik vagy hogy esetleg mi lesz. **Ő egyszerűen idézte Isten Igéjét.** Majd felvívén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá Néki e föld minden országait egy szempillantásban. És monda Néki az ördög: *Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom.* (Lukács 4:5-6)

Nyilvánvalóan a sátán tudta, Jézus azért jött el, hogy az embert helyreállítsa. A sátán a teljes tervet nem érthette meg, mert ő szellemileg halott, de volt egy általános elképzelése arról, amit Jézus tehet vele. A sátán azt mondta: »Ha Te engem imádsz, mindez a Tiéd lesz«. *Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert meg van írva: Az Urat, a Te Istenedet imádd, és csak Néki szolgálj. Azután Jeruzsálemben vivé Őt, és a templom ormára állítván, monda Néki: Ha Isten Fia vagy, vedd alá magad innét.* (Lukács 4:8-9)

Itt volt Jézus lehetősége, hogy bizonyítsa: Ő az Istennek Fia. De Jézus nem ezért jött a földre. Jézus azért jött, hogy »lerontsa (megsemmisítse, lerombolja, eltörölje) az ördög munkáit.« Ő nem kezdte el bizonygatni, hogy Ő az Isten Fia. Jézusnak semmit sem kellett bizonyítani: az idő majd bizonyít mindent. A sátán ténylegesen kétségbe vonta Jézus mibenlétét: »Ha Isten Fia vagy ...« (Az ördög ismer néhány Igét, de az egész Írás értelméből kiragadva idézi az Igéket.)

Mert meg van írva: Az Ő angyalainak parancsol tefelőled, hogy megőrizzenek Téged; És: Kezükben hordoznak Téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe. (Lukács 4:10) (A sátán pontosan idézte az Igét, de kivette azt a szövegkörnyezetből.) *Felelvén pedig Jézus, monda néki: Megmondatott: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet. És elvégezvén minden kísértést az ördög, eltávozzék Tőle egy időre.* (Lukács 4:12-13) Jézus három szót szólt, amely menthetetlenül romba döntötte a sátán királyságát: **Meg van írva!**

8.

A test hatalma

És méne Názáretbe, ahol felneveltetett: és beméne, szokása szerint, szombatnapon a zsinagógába, és felállá olvasni. És adák Néki az Ésaías próféta könyvét; és a könyvet feltárván, arra a helyre nyitá, ahol ez vala írva: Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szeméinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat, hogy hirdessem az Úrnak kedves esztendejét. És behajtván a könyvet, átadá a szolgának, és leüle. És a zsinagógában mindenek szemei Őreá valának függesztve. Ő pedig kezdé hozzájuk szólani: Ma teljesedett be ez az Írás a ti hallástokra. És betelének mindnyájan haraggal a zsinagógában, mikor ezeket hallották. És felkelvén, kiűzék Őt a városon kívül és vivék Őt annak a hegynek szélére, amelyen az ő városuk épült, hogy onnan letaszítsák. Ő azonban közöttük átmenvé, eltávozzék. És leméne Kapernaumba, Galilea városába; és tanítja vala azokat szombatnapokon. (Lukács 4:16–21; 28–31)

Jézus aznap saját városának zsinagógájába ment be. Ez volt az első beszéd, amit mondott és a zsidók meg akarták ölni Őt. Igen dühösek voltak, mert Jézus azt mondta: »Az Úrnak Szelleme van Énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a

szegényeknek az Evangéliumot hirdessem. Ők nem hitték, hogy Jézus fel lett kenve, hogy hirdesse az Evangéliumot (az Örömhírt). A szegényeknek ez az Örömhír: Nem kell, hogy szegények maradjatok! Ő azt mondta, a vakoknak nem kell, hogy vakok maradjanak, a törött szívűeknek nem kell törött szívűnek maradniuk! A lesújtottaknak nem kell lesújtottnak maradniuk! Jézus azért jött, hogy az Örömhírt hirdesse!

Meg vagyok győződve, ha Jézus azt mondta volna, »Itt a földön el kell viselnünk a betegségeket. Itt a földön csak szegénység van, majd a mennyben gazdagság vár rátok. Semmit sem tehetünk, az élet nehézségeit és megpróbáltatásait túrnunk kell ...« Ők erre azt mondták volna: »Amen. Testvérünk. Megválasztunk Téged lelkipásztornak!« *De Jézus azért jött, hogy bejelentse az igazságot, hogy Örömhírt mondjon!* Jézus bejelentette, hogy Ő felkenetett. Ha Jézus saját isteni erejében lett volna a földön, akkor miért kellett felkenetni?

Jézus törvényesen lépett a földre, mert megszületett itt. Ő szűztől született, Isten vére áramlott ereiben. Ő volt az Embernek Fia, mégis Ő volt Isten, Aki megjelent testben. A *Filippi 2:7,8* egy szó szerinti fordítása szerint: amikor Jézus eljött a földre, Ő fosztotta meg önmagát isteni erejétől és emberré lett.

Az *ApCsel. 10:38* elmondja nekünk, hogy Jézus felkenetett a Szent Szellemmel és erővel, és mindenfelé eljárt jót cselekedve, meggyógyított mindenkit, aki az ördög elnyomása alatt állt, mert az Isten volt Ővele.

Az *1.János 3:8* kijelenti: ... *Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.* Jézus eljött a földre, hogy mindent visszaszerezzen, amit a sátán ellopotott Ádámtól. Igen, Jézus volt az Isten Fia. Igen, Ő volt az Istenség a földön. De Ő nem isteni erejében működött. **Jézus a Szent Szellem kenetével tette a csodákat – ugyanazzal a Szent Szellemmel, Aki minden időben rendelkezésedre áll neked és nekem is.**

A törvényes test

Nézzük meg a földön való megszületésnek jogi vetületét. Nagyon fontos, hogy megértsük azt a hatalmat, amit Isten adott az embernek. *Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy a juhok aklába, hanem másunnán hág be, tolvaj az és rabló. Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. (János 10:1,2)*

Egyszer, amint olvastam ezt az Igerészt, megálltam itt, és azt mondtam: »Uram, kérlek magyarázd meg nekem, mit jelent ez. Már évek óta nézem, de nem értem.« Mi a »juhok akla«? Ő így válaszolt: »A juhok akla a föld. Az én Igém azt mondja, ti vagytok az én legelőm juhjai. Ti még nem vagytok a mennyben, igaz? Az ajtó jelképezi a törvényes belépést.

Minden lény, aki nem a törvényes bejáraton (az ajtón) keresztül jön a földre, hanem bármilyen más módon, tolvaj és rabló. Megkérdeztem: »De mi az ajtó vagy a törvényes belépés a földre?« Ő így szólt: »A törvényes belépés az, hogy valaki asszonytól megszületik a földön. Aki nem azzal lép be a földre, hogy megszületik itt, hanem valami más módon hatol be, az nem más, mint tolvaj és rabló és **nincs törvényes hatalma a földön.** A sátán az, aki jogtalanul van itt. Ő más módon jött be ide – ő nem itt született és neki nincs joga itt lenni. Ő a tolvaj és a rabló.« Annak a tolvajnak, aki behatol a First National Bank-ba, lehet hogy van ereje, amikor pisztolyt fog az emberekre és követeli a pénzt, de **törvényes hatalma** nincs.

A sátán az, aki meglop téged, erre azonban nincs meg a törvényadta joga! Mivel te megszületted itt a földön, törvényes hatalmad is van. És ez az Örömhír mindenkinek a földön! *Ennek az ajtónálló ajtót nyit; és a juhok hallgatnak annak szavára; és a maga juhait nevükön szólítja, és kivezeti őket. (János 10:3)* Itt van Jézus földre való eljövételének célja: Ő kivezet minket a sötétségből a világosságba, majd végül kivezet ebből a világból egy új mennybe és egy új földre. Jézus saját szájából nyilatkozta ki a Biblia egyik legnagyobb igazságát.

A tolvaj nem egyébért jő, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson... (János 10:10) Bizony, bizony mondom néktek: Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnán hág be, tolvaj az és rabló. (János 10:1) A tolvaj nem itt született. Ő törvénytelenül (jogtalanul) hatolt be a földre azzal a céllal, hogy lopjon, öljön és pusztítson.

Törvényes hatalom

Jézus azt mondta Nikodémusnak: ... *Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az. (János 3:6)* Ez itt valami fontosat közöl velünk. Először megszülettünk testtől, majd a Szellemtől. Az itt megszületett lényeknek van hatalma a földön.

Jézus kijelentette: ... *Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek. (János 10:10) Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. (János 10:2)* Jézus azért jött el, hogy életünk legyen és hogy bőségben éljünk. Jézus az, Aki az ajtón keresztül jött be, és Ő a pásztora a juhoknak!

Jézus nem azt mondta: ... »*Én azért jöttem, hogy gyötrelmetek legyen, és hogy ebből minél több kijusson nektek!*« Nem! *Ő azért jött, hogy bővülő életet hozzon nekünk. Jézus azért jött, hogy lerontsa, megsemmisítse, semmivé tegye az ördög munkáit. Egy nagy igazságot látunk itt: Csak a földön megszületett embereknek van törvényes hatalma a földön. Isten először Ádámnak adta a hatalmat, de Ádám átadta azt a sátánnak. A sátán erre a földre jogtalanul lépett be. De eljött Jézus, hogy életünk legyen. Ő eljött, hogy megsemmisítse és eltávolítsa azokat a dolgokat, amit a sátán hozott az emberre. Ő eljött, hogy visszaállítsa az embert törvényes hatalmába.*

Jézus az ajtó

Amikor Ádám alávetette magát a sátánnak, Ádám az életből beleszületett a halálba. Jézus azért jött el, hogy visszaállítsa ezt a folyamatot és általa az ember megszülessen a halálból az életre. Jézus az utolsó Ádám; nem lesz még egy újabb. **Ő örök váltságot szerzett nekünk!** Idegent pedig nem követnek, hanem elfutnak attól: mert nem ismerik az idegenek hangját. Ezt a példázatot mondá nekik Jézus; de ők nem értették, mi az, amit szól vala nekik. Újra monda azért nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja. (János 10:5-7)

Attól fogva, hogy Jézus azt mondja: »*Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az*«, arról beszél, hogy előttünk jár, hogy kivezessen minket. Minden, amit Jézus megtett értünk – a kereszthalál és minden más –, azok között az Igeversek között található, melyek megelőzik azt a kijelentést: *Én vagyok az ajtó.* Egy időben ezt nem értettem meg. Úgy próbáltam értelmezni, hogy a két ajtó ugyanaz, de nem így van. Az első ajtó a törvényes belépés a fizikai megszületés által, az asszonytól való megszületés. Ez adja meg nekünk az itteni hatalmat. A második ajtó a szellemi megszületés, a *Szellemtől való születés.* Jézus azt mondta Nikodémusnak: »**Szükség néktek újonnan születnetek.** (János 3:7) *Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.*« (János 3:6) Bár az ember törvényesen megszületik a földön, az ember mégis az ördög gyermeke és újjá kell születnie a *szellemi halálból a szellemi életbe.*

Jézus az út

Jézus azt mondta, hogy ő az ajtó és akik Előtte jöttek, mind tolvajok és rablók voltak. Sok vallásos rendszer állítja magáról, hogy ők »az út«, de nem ők azok. Csak egy út vezet a Mennybe. Ez az út nem a templomajtón át vezet oda, hanem Jézuson keresztül – **Ő az ajtó! Jézus az út!** Elmehetsz a templomba, ha Jézushoz akarsz jutni, de Jézus nem a templom ajtajáról beszél. *Ő az egyedüli útról beszél, mely Órajta, Jézus Krisztuson keresztül van. Ő az ajtó.* Ha te nem mész keresztül ezen az ajtón, nem fogsz célhoz érni. Nem tudsz felmászni a hátsó lépcsőkön! A démonok és gonosz szellemek jogtalanul hatoltak be a földre, a hátsó utat választva, **de te a mennybe semmi más módon nem juthatsz be, csak az ajtón keresztül. Az ajtó pedig Jézus. Ő a juhok ajtaja.**

Amíg a földön járt Jézus, állandóan mondta, hogy meg fog halni és fel fog támadni. Az emberek nem értették, pedig Ő újra és újra mondta nekik. ... *jön a világ fejedelme: és énbennem nincsen semmije.* (János 14:30) Semmi sem volt Jézusban, amit a sátán megkaparinthatott volna. Jézus hívta a sátánt e *világ fejedelmének*, majd azt mondta: *Énbennem nincs semmije* (a sátánnak). A sátán nem tudta megragadni Jézus szavait, mert Jézus Isten Igéjét idézte. A János 10:15-ben azt mondta Jézus: *Amiként ismer engem az Atya, és én is ismerem az Atyát; és életemet adom a juhokért.* (Figyeld meg, azt mondja Jézus: **életemet adom a juhokért.**)

Azért szeret engem az Atya, mert én leteszem az én életemet, hogy újra felvegyem azt. Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le azt énmagamtól. (János 10:17-18) Hangsúlyoztam az Ő szavait: *Senki sem veszi azt el Éntőlem.* Senki, de senki nem tudta elvenni Jézus életét. Mialatt a földön volt, megpróbálkoztak ezzel, de Ő egyszerűen kísétált közülük. Isten kenete olyan erős volt Jézuson, hogy senki sem volt képes megragadni Őt. *Senki sem veszi azt el éntőlem, hanem én teszem le azt énmagamtól. Van hatalmam letenni azt, és van hatalmam ismét felvenni azt. Ezt a parancsolatot vettem az én Atyámtól.* (János 10:18)

Jézus hozta meg a döntést, hogy odaadja életét, még a földön, amikor a Gecsemáné kertben volt. Jézus olyan imát mondott el ott, amitől az ember haja az égnek áll, ha azzal a tudattal olvassa, hogy az *örök megváltás* forgott kockán. Jézus így imádkozott: *Abba, Atyám! Minden lehetséges Néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; ...* (Márk 14:36) **Vidd el tőlem ezt a poharat!** Jézus mindig minden imájára választ kapott. Az alábbiakban Jézus embersége tárul fel előttünk. »Minden lehetséges Néked. Vidd el tőlem ezt a poharat.« Mi történt volna, ha Jézus itt abbahagyja imáját és ezzel befejezi tevékenységét? De hála Istennek, nem ez volt az Ő utolsó szava! *Mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a Tied.* (Márk 14:36) Az a szó, hogy *mindazáltal* teljesen más értelmet adott imájának! Ez volt az odaszánás imája. Jézus eldöntötte, hogy megcselekszi Isten tervét! Ő hozta meg a döntést. »*Én leteszem az én életemet.*« **Jézus maga adta oda az életét, senki sem vette el Tőle.**

Figyeld meg Jézus szavait: *Mikor minden nap veletek voltam a templomban, a ti kezeiteket nem vetétek énreám; de ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.* (Lukács 22:53) Ezek egy embernek a szavai – az embernek, az Isten Fiának, Aki kész, hogy elszenvedje a szörnyűséges halált. *Ez a ti órátok, és a sötétségnek hatalma.* Jézus saját magát adta, hogy *Ő legyen a bűnért való áldozat minden emberért, majd magára vette a bűnt, hogy nekünk örök megváltásunk legyen.*

Jézus hatalma

A János 10:30 kijelenti Jézus hatalmát és az Atyával való egységét. *Én és az Atya egy vagyunk. Ismét köveket ragadának azért a zsidók, hogy megkövezzék Öt. Felele nekik Jézus: Sok jó dolgot mutattam néktek az én Atyámtól; azok közül melyik dologért köveztek meg engem? Felelének Néki a zsidók, mondván: Jó dologért nem kövezünk meg Téged, hanem káromlásért, tudniillik, hogy Te ember létedre Istenné teszed magadat. Felele nekik Jézus: Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: Istenek vagytok? (János 10:31–34)*

A The Amplified Bible, bővített bibliafordítás szerint a 33. vers így szól: ... »mert Te, aki közönséges ember vagy, azt állítod magadról, hogy Isten vagy.« Menjünk tovább most a mi Bibliánkából: *Felele nekik Jézus: Nincs-é megírva a ti törvényetekben: Én mondtam: Istenek vagytok? Ha azokat isteneknek mondá, akikhez az Isten beszéde lőn (és az Írás fel nem bontható), arról mondjátok-é ti, akit az Atya megszentelt és elküldött e világra: Káromlást szólsz; mivelhogy azt mondtam: Az Isten Fia vagytok?! (János 10:34–36)*

Amikor Jézus azt említette, hogy az ember a föld istenének teremtett, Ő a 82. Zsoltár 1. verséből idézett. *Isten áll az Istennek gyülekezetében, ítél az istenek között.* Az angol bibliafordítók – mivel félték, hogy bajba kerülnek –, ezt úgy fordították: »a hatalmasságnak gyülekezetében«. Az itt használt szó azonban az *elohim* az isten szó többes száma – *istenek*. »Isten áll az *elohim* (az istenek) gyülekezetében, és Ő ítél az istenek (*elohim*) között. A fordítók nem tudták, mit kezdjenek azzal a szóval, hogy *elohim*, ezért »hatalmasságnak« fordították. Ők nem értették meg, hogy Isten itt valójában azt mondja, hogy az ember a föld istenének teremtett.

Ezek alapján a 82. Zsoltár 1. versének pontos fordítása: *Isten áll az istenek gyülekezetében, ítél az istenek között.* (a fordító megj.: a Károli-fordítás sem pontos!) Valaki azt mondhatja: »Ez az Ige a Szentháromságról szól: az Atyáról, a Fiúról és a Szent Szellemről.« Ez csak addig hangzik jól, míg el nem olvassuk a 2. és 3. verset. *Meddig ítélték még hamisan, és emelitek a gonoszok személyét?... Ítéltetek a szegénynek és árvának; a nyomorultnak és elnyomottak adjatok igazságot! Ha Ő itt az Atyáról, a Fiúról és a Szent Szellemről szólna, akkor Ő azzal vádolná a Szent Szellemet és Istent, hogy hamisan ítélnék. Nem! Ő az emberről beszél.*

Ő az embert *elohim*-nak hívja, aki Isten képére és hasonlatosságára teremtett. Isten másolatot készített önnön lényéről. Az ember arra lett teremtve, hogy uralkodjon, és hatalma legyen a földön. Pál azt mondta az *Efézus 3:14,15*-ben: *Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, Akiről nevezetik minden nemzetség, mennyen és földön.* Fontos, hogy tudd: nincs egy külön család a mennyben és egy másik a földön. Mi vagyunk Isten családja – *Elohim* az *elohim* között. Az embernek újra el kell foglalnia az őt megillető helyet, és úgy kell látnia magát, ahogy a Teremtő megalkotta. *Nem tudnak, nem értenek, sötétségben járnak; a földnek minden fundamentuma inog. Én mondtam: Istenek vagytok ti és a Felségesnek fiai ti mindnyájan.* (Zsoltárok 82:5-6)

A föld minden fundamentuma inog. A sátán felborította a természet rendjét. *Istenek vagytok ti; és a Felségesnek fiai ti mindnyájan: Mindamellet maghaltok, mint a közember, és elhullotok, mint akármely főember. Kelj fel, óh Isten, ítél meg a földet, mert Néked jutnak örökségül minden népek.* (Zsoltárok 82:6-8)

A démonok vitatják Jézus törvényes hatalmát

Megállapíthatjuk, Jézus törvényes hatalma onnan jött, hogy legálisan megszületett a földön. Majd, harmincéves korában felkenetett a Szent Szellemmel, hogy lerontsa, felszámolja és semmivé tegye az ördög munkáit. Ő volt az utolsó Ádám. Jézusnak megvolt az emberként kijáró hatalma, ugyanakkor Isten gondoskodott a kenetről és az erőről. Olvassuk a *Lukács 4:33,34*-ben, hogy Jézus törvényes hatalmát megkérdőjelezték. *És a zsinagógában vala egy tisztátalan ördögi szellemtől megszállt ember, aki fennhangon kiálta, mondván: Ah, mi közünk hozzád názáreti Jézus? Jöttél, hogy elveszíts minket? Ismerlek Téged ki vagy: Az Istennek ama Szentje!*

A vallási vezetők meg akarták ölni Jézust, a démonok viszont felismerték Öt: »Ismerünk Téged, tudjuk ki vagy: Az Istennek ama Szentje.« **Az elkárhozottak birodalma halálosan megrémült, amikor látták, hogy Jézus megsemmisíti az ördög munkáit.** A démonok megkérdőjelezték Jézus törvényes hatalmát a földön. A démonok tudták, hogy Istennek nincs joga az Ő isteni erejében eljönni a földre és megsemmisíteni az ördög munkáit. A sátán lett a földi világ istene. A démonok kérdőre vonták Jézust, mert úgy gondolták, nekik van meg a hatalmuk itt a földön. Felelősségre vonták Jézust, azt mondták: »Mi tudjuk, hogy Te ki vagy, hagyj bennünket békén! Neked nincs meg a törvényes hatalmad, hogy ezt cselekedd velünk, mert Te Isten vagy. Mi tudjuk, hogy ki vagy, neked ehhez nincs jogod.«

Jézus azt mondta erre: »Némulj meg és menj ki ez emberből.« És a démonok azonnal kimentek az emberből! Ha eddig volt némi vita arról, hogy kinek van nagyobb hatalma, ez végképp elrendezte azt! **Jézus olyan emberként végezte cselekedeteit, aki fel volt kenve a Szent Szellemmel.** És amikor eljutott vala a túlsó partra, a Gadarénusok tartományába, két ördögös

ment eléje, a sírboltokból kijövén, igen kegyetlenek, annyira, hogy senki sem mer vala elmenni azon az úton. És imé kiáltának mondván: Mi közünk Teveled Jézus, Istennek Fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyötörj minket? (Máté 8:28-29)

Láthatod, hogy a démonok tudják: eljön az idő, amikor pusztulásra lesznek vetve. Azt mondták a démonok: »Még nincs itt az idő. Te nem teheted ezt meg.« Jézus csak egy szót szolt: »Menjetekek« és ők azonnal kimentek.

Ádám bérleti ideje a földön

Eljön az a nap, amikor a sátán ezer évre meg lesz kötözve. De amíg az ember bérleti ideje a földön le nem jár, Isten korlátozva van abban, mit tehet meg az ördög ellen. Kétségtelen, hogy Isten Ádámnak egy hatezer éves bérleti időt adott a földön. Amikor ez az idő lejár, akkor kezdődik az ezer évig tartó békeség korszaka. Péter azt mondta: *Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttem, szeretteim, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap. (2.Péter 3:8)* Kérlek, ne használd ezt az időszámítást minden esetben, amikor a Biblia *napot* említ, mert így nem helytálló! Van itt azonban valami, amit világosan érteni kell. Az Úrnál egy nap olyan, mint ezer év és az ezer év olyan, mint egy nap. Ez adja meg a kulcsot a Teremtés Könyve első fejezetéhez.

Hiszem, hogy itt van kinyilatkoztatva a megváltás egész terve, az elejétől a végéig. Például, a hatodik napon teremtette Isten az embert az Ő képére és hasonlatosságára. Nem hiszem, hogy a Teremtés egy napja ezer évig tartott. Az Írás ezt megcáfolja. Mégis, van itt egy párhuzam. Az ember a hatodik napon teremtett. Az ember a Teremtés utolsó napján lett Isten hasonlatosságára. A hatezredik évben történik meg, hogy az ember olyanná lesz, amilyenné teremtett. Ezzel nem azt állítom, hogy minden ember megjavul. Nem! A gonosz emberek még gonoszabbá válnak, de Krisztus Teste tökéletességre jut ezen az utolsó napon. A hetedik napon, illetve/vagy a hétezredik évben veszi kezdetét az ezeréves nyugalom, mert a sátán ezer évre meg lesz kötözve. Ez a *nyugalom* ideje Isten népe számára. (Zsidó 4:3–9)

A szőlő bérbeadása

És kezde nekik példázatokban beszélni: Egy ember szőlőt ültetett, és körülvevé gypűvel, és sajtót ása, és tornyot építe, és kiadá azt munkásoknak, és elutazék. (Márk 12:1) Jézus képes beszéddel érzékeltetni a föld bérbeadását. Isten a földet Ádámnak teremtette. Isten körülkerítette a földet és teljhatalmat adott Ádámnak, melynek értelmében ő lesz a föld egyedüli ura. Ádám azt tehetett amit akart, a föld teljesen átadatott neki.

És a maga idejében szolgát küldte a munkásokhoz, hogy kapjon a munkásoktól a szőlő gyümölcséből. Azok pedig megfogván azt, megverék, és üresen küldék vissza. És ismét küldte hozzájuk egy másik szolgát; azt pedig kővel dobálván meg, fejét betörék, és gyalázattal illetve, visszaküldék. És ismét másikat küldte; ezt pedig megölelék: és sok másokat; némelyeket megvervén, némelyeket pedig megölvén. Minthogy pedig még egy egyetlen szerelmes fia is vala, utoljára azt is elküldé hozzájuk, ezt mondván: A fiamat meg fogják becsülni. Azok a munkások azonban ezt mondák maguk között: Ez az örökös; jertek, öljük meg őt, és a miénk lesz az örökség. És megfogván azt, megölelék, és a szőlőn kívül veték. Mit cselekszik hát a szőlőnek ura? Eljő és elveszti a munkásokat és a szőlőt másoknak adja. (Márk 12:2–9)

A munkások azok a földi emberek, akik a gonosz, a sátán befolyása alatt vannak. Ezek a munkások pontosan (fel)idézték a sátán szavait Jézusról: »Nézzétek! Ő az örökös. Ha meg tudjuk ölni a Fiút és eltávolítjuk Őt az útból, az örökség a miénk lesz.« Ezért örvendezett a sátán, mikor Jézus elszenvetted a halálokat. A sátán azt mondta: »Megsemmissítjük az Isten Fiát, és minden a miénk lesz! Ő az utolsó Ádám, Őutána több nem lesz. Az egész föld a miénk!« **De Istennek más tervei voltak!**

Megvan az eleve elrendelt idő. A sátán és démonai tudják, hogy eljön a leszámolás napja. Ezért ők kérdőre vonták Jézust: »Azért jöttél, hogy idő előtt leszámolj velünk?« Más szavakkal: »Ehhez nincs jogod. Még nem jött el az idő.« Ők vitatták Jézus törvényes hatalmát, mert nem értették meg a szűztől való megszületést. A démonok nem tudták mi az amit Isten tett, hogy törvényessé tegye Jézus földre való belépését. Jézus, mint ember jelent meg, és ez adta meg Neki a *jogot*, hogy az ördög munkáit lerontsa!

A te tested Isten temploma

A sátán azért gyűlöli testedet, mert az a Szent Szellem temploma. Ma a te tested Isten egyedüli temploma a földön. Ez adja meg neked a hatalmat. A sátánnak nincs fizikai teste és így nincs *törvényes* joga itt. Ő teremtett lény és szellemileg halott. Jézusnak emberi teste és emberi hatalma volt. A Szent Szellem kenete adta meg Neki a képességet az ördög munkáinak lerontására. Különbőség van az *átruházott hatalom* és a *képesség* között. Az embernek megvan a hatalma a földön, de nincs meg a képessége, hogy megcselekedje mindazt, amit Jézus tett. Isten képessége a Szent Szellem kenetén keresztül árad át az emberen. Isten használja az Ő képességét és erejét, hogy megsemmissítse az ördög munkáit, de csak azokat használja csatornaként, akik *itt születtek*.

Jézus hatalmát is megkérdőjelezték. A démonok azt hitték, Ő azért teszi semmivé a sátán munkáját a földön, mert Ő Isten. Jézus hatalma azonban onnan jött, hogy a földön mint ember megszületett. Az Ő képessége pedig a Szent Szellem kenetéből

jött. Mert amiként az Atyának élete van önmagában, akként adta a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában. És hatalmat ada Néki az ítéletre is, **mivelhogy Embernek Fia.** (János 5:26-27) A hatalom szó jelentése: »törvényes engedély a hatalom gyakorlására, ítélelhozó vagy igazságtevő képesség valami mellett vagy ellen.« Jézusnak teljes hatalma volt emberként és megvolt az isteni képessége, hogy ítéletet hozzon a mi *érdeünkben* az ördög ellen.

A sátán zavarba jött

Amikor Jézus megszületett Betlehemben, a sátán nem értette, mi ez a nagy »felhajtás.« Angyalok suhantak át az égen és hirdették; »Mert született néktek ma a Megtartó, Ki az Úr Krisztus!« A sátán azt gondolta; *Nagy dolog! Majd én elbánok Vele!* De a sátán egy dolgot elfelejtett: Isten szült saját magának egy embert – gyermeket a földre –, az Istennek Fiát, Aki önként megfosztotta magát isteni erejétől; de rövidesen majd felkenetik Szent Szellemmel és erővel. A sátánnak később rá kellett jönnie, nincs esélye se Jézussal, se a Szövetséggel szemben.

Jézust ismét kérdőre vonják

És ismét Jeruzsálembé menének. Mikor pedig Ő a templomban körüljárja, Hozzá mennek vala a főpapok és az írástudók és a vének. És mondának Néki: Micsoda hatalommal cselekszed ezeket? és ki adta Néked a hatalmat, hogy ezeket cselekedd? (Márk11:27-28) Nemcsak a démonok, hanem a vallási vezetők is felelősségre vonták Jézust: »Ki adta Neked ezt a hatalmat?« Ezt a kérdést a démonok sugallták. Azok az emberek nem tudták, hogy a törvényes hatalom mindazoké, akik megszülettek a földön.

Figyeld meg a két kérdést, amit feltettek: 1. *Micsoda hatalommal cselekszed ezeket?* 2. *Ki adta Néked a hatalmat?* Az ördög akarta tudni a választ, tehát úgy vezette a vallásos vezetőket, hogy kiderítsék számára. *Jézus pedig felelvén, monda nékik: Én is kérdek egy dolgot tőletek, és feleljetek meg nekem, akkor megmondom néktek, hogy miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket: A János keresztsége mennyből vala-é, vagy emberektől? feleljetek nekem. Azok pedig tanakodnak vala maguk között, mondván: Ha azt mondjuk: Mennyből, azt fogja mondani: Miért nem hittetek tehát néki? Ha pedig azt mondjuk: Emberektől, – félnek vala a néptől. Mert mindenki azt tartja vala Jánosról, hogy valóban próféta vala. Felelvén tehát, mondának Jézusnak: Nem tudjuk. Jézus is felelvén, monda nékik: Én sem mondom meg néktek, miféle hatalomnál fogva cselekszem ezeket.* (Márk 11:29–33)

Épp ezeken az Igéken gondolkoztam, meditáltam egy nap és tudtam, valamit nem sikerült megértenem. Ekkor az Úr szólt hozzám: »Saját szavaikat akartam használni, hogy megválaszoljak kérdéseikre. Ők két kérdést tettek fel nekem. Ha ők válaszoltak volna a kérdéseimre, ez válasz lett volna mindkettőre.« Emlékszel, amikor ők feltették Jézusnak a kérdést: »Szabad-e a császárnak adót fizetni? Jézus mondta nekik, hogy hozzanak egy pénzt. Amikor Ő megkérdezte: »Kivé az a kép és a felírás?« (Márk 12:16), ők azt válaszolták: »A Császáré.« Akkor azt mondta Jézus: *Adjátok meg ami a császáré, a császárnak, és ami az Istené, az Istennek.* (Márk 12:17) Pontosan ezt akarta tenni Jézus ebben a helyzetben is. A vezetők azonban megijedtek és azt hitték, hogy ez valami csapda, amely a zsidókat ellenük fordítja, ezért azt mondták: »Nem tudjuk.«

A helyes válasz az volt, hogy János keresztsége emberektől és Istentől is volt. János keresztsége emberektől volt, de János Istentől lett küldve. A keresztség a bűnbánat keresztsége volt, de nem a mennyből volt. János maga mondta: *De eljő, Aki nálamnál erősebb ... Az majd keresztel titeket Szent Szellemmel és tűzzel.* (Lukács 3:16) A Szent Szellem keresztség az, ami a Mennyből van. János nem volt újjászületett ember, és azok az emberek, akiket keresztelt, ők sem voltak újjászületve. Ez a helyes irányba mutató lépés volt és a legjobb, amit lehetett tenni az Őszövetség alatt, de emberektől való volt. Ezért Jézus így válaszolt volna: »Én ezeket a dolgokat azzal a *hatalommal* cselekszem, melyet azzal szereztem, hogy megszülettem emberként a földön, és az *erőt* Isten adta nekem a Szent Szellem kenetén keresztül.« Jézus hatalma onnan származott, hogy emberként megszületett. Az Ő ereje és kenete Istentől jött.

10.

E világ kárhoztatása

És mikor kiereszti az Ő juhait, előttük megy, és a juhok követik Őt, mert ismerik az Ő hangját. (János 10:4) Jézus földre való eljövételének legfontosabb célja az volt, hogy lerontsa az ördög munkáit. Ő kész volt minden eszközt megragadni, hogy elérje célját. Azt akarom, értsd meg, mi az, amit Jézus megtett, hogy megváltsa az emberiséget: hogy ment előtted a keresztre; hogy szenvedte el *a Törvény teljes átkát*, ami a szegénység, a betegség és a szellemi halál *helyetted*; hogy lett bűnné és szenvedett *téged helyettesítve* – ezek a Biblia legcsodálatosabb igazságai. A Kertben azt mondta Jézus: *Szomorú az én lelkem mindhalálig.* (Márk 14:34) Itt láthatod, hogy Jézus valami másra gondolt mint a fizikai halál.

Ő attól a gondolattól szenvedett, hogy elszakad az Ő Atyjától, amiről tudta, hogy rövidesen bekövetkezik. Ő készült, hogy Magára vegye mindazt, amit az emberiségnek kellett volna elviselnie, és ez el fogja választani Őt az Ő Atyjától. A legszörnyűbb rész várt Jézusra: **Az Istentől való elszakadás.** Neki bűnné kellett lennie.

Ez a gondolat gyötörte Jézust, míg vér nem jött ki pórusaiból és a vércseppek a földre hullottak. *És maga mellé vevé Pétert és Jakobot és Jánost, és kezde rettegni és gyötrődni; És monda nékik: Szomorú az én lelkem mindhalálig; maradjatok itt, és vigyázzatok. És egy kevésé előre menvén, a földre esék, és imádkozék, hogy ha lehetséges, múltjék el Tőle ez az óra. És monda: Abba, Atyám! Minden lehetséges Néked. Vidd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az Én akaratom legyen meg, hanem a Tied. Azután visszatére és aluva találá őket, és monda Péternek: Simon, alszol? Nem bírtál egy óráig vigyázni? Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne jussatok; a szellem ugyan kész, de a test erőtelen. És ismét elmenvén, imádkozék, ugyanazon szavakkal szólván. Amikor pedig visszatére, ismét aluva találá őket; mert a szemek megnehezdedek vala, és nem tudták mit feleljenek Néki. Harmadszor is jöve és monda nékik: Aludjatok immár és nyugodjatok. Elég, eljött az óra; imé az Embernek Fia a bűnösök kezébe adatik. (Márk 14:33–41)*

Jézus odaadja Önmagát

A sátán nem tudott semmi módon Jézushoz férközni. Jézusban *nem volt bűn*. A sátán semmilyen jogot sem formálhatott Őfelé. Istennek vére folyt Jézus ereiben. Jézus, *Isten Igéjének* és az *emberi testnek* egyesülése volt. Mikor eljött az idő, hogy Jézust elárulják, Ő azt mondta: *Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme. (János 12:31)* A *kárhoztatásnak* fordított görög szó jelentése »fordulópont.« A »crisis« – krízis (válság) – angol szó áll legközelebb ennek a szónak az értelmezéséhez. Tehát Jézus azt mondta: »Most jött el a krízis, a válság, a fordulópont, és én kivetem ennek a világnak a fejedelmét.«

... *Az én országom nem e világból való. Ha e világból való volna az én országom, az én szolgálaim vitézkednének, hogy át ne adassam a zsidóknak. (János 18:36)* Jézus tudta, hogy Ő úton van a keresztfelé, mivel azt mondta: »Jön a sátán, de Énbennem nincs semmije.« És azt: »Senki nem veszi el az Én életem. Én teszem azt le Magamtól.« Figyeld meg Pilátus prófétikus szavait: *Semmi halálra való bünt nem talállok Őbenne. (Lukács 23:22)*

Biztos vagyok abban, hogy Pilátus nem értette prófétikus szavainak kettős értelmét. Jézusnak büntetlennek kellett lennie. Nem lehetett olyan áldozatot felajánlani, mely hibás lett volna, vagy bármely halált kiváltó ok legyen Őbenne. A sátáni erők örvendeztek, hogy Jézust bíróság elé állították. A látszat-tárgyalás után törvénytelenül elítélték az Isten Fiát és keresztre feszítették. Jézus átadta Magát az Atya tervének. Jézust odaszögezték a keresztre. Ahogy ott függött, menny és föld között felfüggesztve, sötétség borította be az egész környezetet három órán át.

Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg? Felnőtt, mint egy vesszőszál Őelőtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt Néki alakja és ékessége, és néztünk Réá, de nem vala ábrázata kívánatos! Utált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmaik férfja és betegség ismerője! mint aki elől orcánkat elrejtjük, utált volt; és nem gondoltunk Vele. Pedig betegséginket Ő viselte és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése Rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg. (Ésaías 53:1–5)

Az eredeti héber szöveg szerint: »Ő viselte a mi betegségünket és hordozta a mi fájdalmainkat. A The Amplified Bible bővített fordítás szerint az 5.vers: »Pedig Ő lett megsebesítve a mi bűneinkért, Ő lett megsebesítve a mi bűnünk és vétkeink miatt; a szükséges büntetés Őrajta volt, hogy ezzel szerezzen nekünk békét és jólétet, és azokkal a sebekkel, melyek Őt sebesítették meg, mi gyógyultunk meg, mi lettünk egészségesek.« Kérlek, figyeld meg az 5.verset: *És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért.*

A »megrontatott«-nak fordított szó ugyanaz az eredetiben, mint a vers végén használt »sebeivel.« Ugyanazt a szót fordították kétféleképpen, hogy elkerüljék az szóismétlést. Itt van a kulcs, hogy megértsük a gyógyulást az Engesztelésben.

A Jézusra helyezett sebek, melyek megszabadítanak a büntől és a gonoszagtól, *ugyanazok* a sebek, melyek megszabadítanak a betegségtől és a gyengeségtől. Nem voltak külön sebek az egyikre és külön sebek a másokra. Ugyanazok a sebek voltak, és nem lehet őket elválasztani.

Hallani embereket manapság, akik úgy gondolják: »Üdvösséget kaphatsz és a bűneid bocsánatát, de Isten már nem gyógyít.« Álljunk meg itt egy pillanatra! Ugyanazok a sebek, melyek megszabadítottak téged bűneidről, meg is gyógyítottak téged és szabadulást hoztak testednek. Olvassuk most el ezt az Igét így: *Ő megsebesítettett a mi bűneinkért: a mi békességünk büntetése Őrajta volt; és az Ő sebeivel mi gyógyultunk meg.* Mi is ugyanazokkal a sebekkel gyógyultunk meg. Olvassuk el újra a bővített fordítást: »Pedig Ő lett megsebesítve a mi bűneinkért, Ő lett megsebesítve a mi bűnünk és vétkeink miatt; a szükséges büntetés Őrajta volt, hogy ezzel szerezzen nekünk békét és jólétet, és azokkal a sebekkel, melyek Őt sebesítették meg, mi gyógyultunk meg és mi lettünk egészségesek.« Mondhatjuk tehát: »Azokkal a sebekkel, melyek Jézust sebesítették

meg, mi gyógyultunk meg.« Azok a sebek, melyek elvitték bűneidet, ugyanazok a sebek, melyek meggyógyították testedet. Isten szemében mindez egyszerre történt meg közel 2000 évvel ezelőtt.

A kettős halál

Az *Ésaiás* 53:9-ben találjuk ezeket a félelmetes szavakat: *És a gonoszok közt adtak sírt Néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.* Az a héber szó, hogy *halál* többes számú, – nem egy halált jelent, hanem *kettőt*. »Gonoszok közt adtak sírt Néki ... kínos halálok után.« *Mert Azt, Aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne. (II. Kor. 5:21)* Nem! Jézus nem lett *bűnössé!* **Ő bűnné lett!** Ő a mi bűnünket vette Magára és elhordozta azokat a bűnöket.

A *Zsidó* 9:12 szerint: *az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot* szereztve nekünk. Jézus bűnné lett, hogy mi igazak lehessünk – hogy ne legyünk többé elválasztva Istentől – hogy örök megváltásunk legyen! Az emberek szellemei örökkévalók. (A te szellemed örök életű.) Valami örökkévaló volt veszélyben, amikor az emberiség a szellemi halál állapotába jutott. Világosan kell látnod; ahhoz, hogy Jézus előttünk járjon és előkészítse az utat, Jézusnak meg kellett szabadítania az embert a szellemi halálból.

Ennek csak egy módja volt: Jézusnak el kellett szenvednie a bűn büntetését. (Amely lélek vétkezik, haljon meg.) De Jézus nem követett el bűnt! Jézus szent volt. Ő előttünk járt, hogy azt kapja meg, ami nekünk járt volna, amit mi kaptunk volna. *Jézus nem követett el bűnt, hanem Ő befogadta a bűnt.* Hatalmas a különbség! Jézus nem cselekedett bűnt. Ő szent volt. Ő előttünk járt, hogy Ő elszenvedje azt, amit nekünk kellett volna elszenvedni. Ő bűnné lett, hogy mi örök megváltást kaphassunk!

Most már érted, *miért* izzadt vért a Kertben?! Ahogy ott függött a kereszten ég és föld között, Ő átadta önmagát. »Senki sem veszi azt (az én életemet) el tőlem, hanem én teszem le azt énmagamtól.« Jézus kinyitotta magát és befogadta a halált. Az Istennek Szentje, az Istennek Fia lett a *te helyettesítőd!* A legtöbb keresztény még nem érti, hogy mi az, amit Jézus elszenvedett, hogy életet adjon az elveszetteknek.

És kilenc órákor fennszóval kiálta Jézus mondván: Elói, Elói! Lamma Sabaktáni? Ami, megmagyarázva annyi, mint: Én Istenem, én Istenem! miért hagyál el engemet? (Márk 15:34)

Nem volt segítség Istentől, Aki úgy döntött, nem tekint Jézusra, amikor Ő így kiáltott. Jézus hívhatott volna több mint tizenkét légió angyalt, de Ő nem tette. Ehelyett, Ő lett a bűnért való áldozat. Majd Ő átokká lett. A csapda fel lett állítva a sátánnak, hogy lecsapjon Jézusra. Nem kétséges, a sátán úgy gondolta, Jézus biztosan bűnt követett el, mert az emberek átkozták Őt, arcul ütötték Őt, töviskoronával megkoronázták Őt, és addig korbácsolták hátát, míg olyan nem lett, mint egy darab nyers hús. *Most már biztos, hogy bűnt követett el.* Nem! Jézus soha sem követett el bűnt! Kész volt viszont, hogy bűnné legyen érted!

Ésaiás megprófétálta Jézus halálát

Ímé, jó szerencsés lesz szolgám, magasságos, felső és dicső lesz nagyon. Miképpen eliszonyodtak Tőled sokan, oly rút, nem emberi volt ábrázatja, és alakja sem ember fiaié volt. (Ésaiás 52:13,14) Ésaiás látta ezt, szellemi kinyilatkoztatás által. Ő nem volt ott, amikor ez történt! Még azok az emberek, akik a kereszt körül álltak, ők sem láthatták Jézus minden szenvedését. Sötétség volt három órán keresztül. Jézus testét eltorzította minden létező fájdalom, amit csak okozhat a betegség, a rosszullet.

Nem volt fény. Az emberek nem hozták magukkal lámpásaikat a nap közepén. Meg vagyok győződve, hogy minden ördögi betegség, ami az embert érheti Jézus testére zúdult, ahogy függött a kereszten. Hiszem, ez az egyik oka annak, hogy sötétség volt három órán keresztül: Az emberek nem tudtak volna rátekinteni egy emberi lényre, aki ilyen szenvedéseket áll ki. Jézusnak el kellett szenvednie a teljes átkot. Minden emberi elképzelést felülmúlnak azok a dolgok, amiket Jézus elszenvedett a kereszten.

Jézus soha nem szenvedett betegségtől a földön, amíg Magára nem vett minden betegséget, mely az emberiséget sújtja, amikor a kereszten függött. *Ésaiás* azt mondta, nem emberi volt ábrázata és alakja sem ember fiaié volt. Gondolj most a legmeggyötörtebb, legmegkínzottabb, fájdalommal teli emberre, akit valaha is láttál. Jézus ennél is rosszabb látvány volt. *És az Úr akarta Őt megrontani betegség által. (Ésaiás 53:10)*

»... bár Ő nem követett el törvényszegést, sem szájában nem volt álnokság. Mégis, az Úr akarata volt, hogy megsebesítse Őt; az Úr adta át Őt a fájdalomnak, és az Úr tette Őt betegé ...« (9,10. vers AMP.)

Isten beteggé tette Jézust. Miért? Azért, mert a fenyítés, a büntetés, mely szükséges ahhoz, hogy *neked és nekem* békességünk és jólétünk legyen, Jézuson volt. Ő szenvedte el a betegséget és a büntetést, azért hogy nekünk ne kelljen szenvedni! Mikor tette Isten Jézust beteggé?

Amikor Isten Jézust tette meg a bűnért való áldozatnak. *Ő vette el a mi erőtlenségünket, és Ő hordozta a mi betegségünket.* (Máté 8:17) Ő megkapott minden – az ember által ismert – örödi betegséget. *És az Úr akarta Őt megrontani betegség által; hogyha önlelkét áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata az Ő keze által jó szerencsés lesz. Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégszik, ismeretével igaz szolgám sokakat megigazít, és vétkeiket Ő viseli. Azért részt osztok Néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, ...* (Ésaiás 53:10–12) Isten hatalmasoknak hív bennünket! Jézus osztozott a zsákmányon velünk! A Biblia azt írja, hogy Ő lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta. (Kol. 2:15) *... mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig Ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott!* Igen! Hála Istennek! Ő közbenjárt értünk!

Az Ő sebeivel mi gyógyultunk meg

Foglaljuk most össze az előbbieket. Az Ésaiás 53:4-ben ez áll: *Pedig betegségünket Ő viselte és fájdalmainkat hordozá.* Ezt itt szó szerint kell érteni. »Valóban Ő viselte el a mi betegségeinket és hordozta el a mi fájdalmainkat.« A názáreti Jézus tette ezt meg értünk. Ő elszenvedett minden betegséget és gyengeséget, amit csak ismer az emberiség. Ő helyettünk viselte el mind a betegségeket, mind a fájdalmakat. Ismerned kell ezt az igazságot és aszerint kell cselekedned! Az ördög azóta is folyamatosan betegségeket helyez az emberekre. Influenzát és egyéb betegségeket rak az emberekre, és sikerült elhitetni a keresztényekkel, hogy a betegségekkel Isten »nevelni« akarja az embert.

Jézus viselte a mi betegségeinket azért, hogy mi ne legyünk betegek! Ő viselte gyengeségeinket, hogy mi ne gyengélkedjünk! Kapj erről világosságot! Ez nem jelenti azt, hogy soha sem leszel beteg, csak azért mert olvastad, hallottad vagy tudomásod van arról, amit Jézus elviselt helyetted. **Ha nem cselekszel a megismert tudás alapján, továbbra is beteg maradsz.**

Minden embernek saját magának kell **használnia hatalmát és önmagára alkalmazni** Isten Igéjét. Az nem elég, ha csak tudod vagy hallottad, hogy mitől szabadított meg Jézus! Neked kell Isten Igéjében járnod és neked kell alkalmaznod azt saját életedben. A názáreti Jézus Krisztus **teérted** halt meg. Ő két halált szenvedett el – a test halálát és a szellem halálát. Ő kinyitotta Magát és befogadta a bűnt. Isten tette Jézust bűnné. Nem, Jézus nem csak *kifizette* a bűn büntetését. Ő valójában bűnné lett. Jézus *saját szavaival* nyitotta ki magát. Mielőtt meghalt, azt mondta: *... Atyám, a Te kezeidbe teszem le az én szellememet.* (Lukács 23:46)

Ez volt a szellemi rész. Jézus, az emberi szellemből elhordozta a bűnt, kietlen földre. **Ő értünk szenvedte meg a pokolt, hogy nekünk ne kelljen.** *És a gonoszok közt adtak sírt Néki és a gazdagok mellé jutott kínos halálok után.* (Ésaiás 53:9) A halál szó többes számban van itt: két halál, és nem egy halál. Először azonban a bűnért való áldozat történt meg. **A bűnért való áldozat volt az első.** Jézus – a Szent, a büntelen és a tökéletes – lett a bűnért való áldozat.

Dávid megpróbétálta

A zsoldáros Dávid is - többszáz évvel azelőtt, hogy Jézus meghalt az emberiségért - próféción keresztül kapott betekintést abba, hogy mi fog történni. *Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet? Távol van megtartásomtól jajgatásomnak szava.* (Zsolt. 22:2.) Nem sokan értették ezt meg. Van aki tagadja, de ettől még nem kevésbé igaz. Kétségkívül ezek Jézus szavai.

De én féreg vagyok s nem férfiú; embernek csúfja és a nép utálata. Akik engem látnak, mind csúfoknak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket. (7–8. vers)

Feltátották rám szájokat, mint a ragadozó és ordító oroszlán. Mint a víz, úgy kiöntettem; csontjaim mind széthullottak; szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között. (14–15. vers)

Kétségkívül az izületi gyulladás következtében feldagadt Jézus testének minden izülete, míg összes csontja ki nem húzódt az izületeiből! Jézus ekkor viselte el a büntetést, hogy *nekünk békességünk legyen.* A büntetés Őrajta volt. A testi büntetés – mely szükséges volt az isteni igazság kielégítésére, hogy békét hozzon és jólétet nekünk – Jézusra helyeztetett, és Ő *mindazt* elviselte miértünk. Jézus azért szenvedett, hogy te meggyógyulj és kiszabadulj az átokból.

.... szívem olyan lett, mint a viasz, megolvadt belső részeim között. Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem ínyemhez tapadt, és a halál porába fektetsz engemet. Mert ebek vettek körül engem, a gonoszok serege körülfogott; átlukasztották kezeimet és lábaimat. Megszámálhatnám minden csontomat (a héberben: »Látom minden csontomat.«), ők pedig csak néznek s bámolnak rám. (15–18. vers)

Ő azt mondja: »Látom minden csontomat.« A csontok kiálltak, kinyomták a húst. Minden csontja kihúzódott az izületi helyről. Ezt egy szemtanú sem tudta megerősíteni az Újszövetségben, mivel sötétség borította be a földet három órán át. Erre csak a prófécia általi isteni kinyilatkoztatásból derül fény.

Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek. (19. vers)

Hadd hirdessem Nevedet atyámfiaimnak, és dicsérjelek Téged a gyülekezetben. (23. vers)

Esznek és leborulnak a föld gazdagai mind; Őelőtte hajtának térdet, akik a porba hullanak, és aki életben nem tarthatja lelkét. Őt szolgálják a fiak, az Úrról beszélnek az utódoknak. Eljönnek s hirdetik az Ő igazságát az Őutánok való népek, hogy ezt cselekedte! (30–32. vers) [A szó szerinti fordításban ez azt jelenti: »hogy ez elvégeztetett.«]

Amint Jézus ott függött a kereszten, így szólt: *Elvégeztetett!* (János 19:30) Sok bibliatudós úgy hiszi, hogy Jézus idézte az egész 22. zsoltárt a kereszten függve. Amikor Ő azt mondta: »Elvégeztetett!«, nem arra gondolt, hogy Isten megváltó terve kész. Ő ezzel azt mondta, hogy **megtörtént a legutolsó áldozat felajánlása az Őszövetségben.** A Törvény betöltetett. Nem lesz soha más áldozat, amit Isten elfogad; cselekedetek és jótettek nem fogadtatnak el. **Jézus volt az egyedüli áldozat a megváltásért!**

Jézus a gonoszok között kapott sírt

Ésaiás így prófétált: *És a gonoszok közt adtak sírt Néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál(ok) után.* (Ésaiás 53:9) Azok, akik vallásos szemüvegükön keresztül nézik ezt az Igét, azt mondják: »Igen, Jézus egy gazdag ember sírjába lett eltemetve.« De Ésaiás nem erről szólt. Jézus hozta meg a döntést, hogy a gonoszok között legyen a sírja halálaiban. (A kereszten gonoszok közt függött, majd lement a pokolba.) Azokban a napokban, amikor az elveszett emberek meghaltak, a gonosz halottak tartózkodási helyére kerültek. Miután a bűnért való engesztelés (a bűnért való áldozat) megtörtént, Jézus bűnné lett és elment a gonosz halottak lakóhelyére. A pokolban kapott sírt a gonoszok és gazdagok között az Ő halálaiban. (A pokol tette meg sírjának a gonoszok és gazdagok között halálaiban.) Egyszer megkérdeztem az Urat: »Milyen gazdagokról beszél itt Ésaiás? Ő azt mondta: »Olyan gazdagokról, mint az az ember, akiről a Lukács evangélium 16. fejezete beszél.«

Abban az időben az igaz emberek halál utáni tartózkodási helye el volt különítve a gonosz halottakétól. A Lukács 16-ban láthatjuk, hogy a koldus Ábrahám kebelén volt. A gazdag ember átnézhetett oda és láthatta őt, de hatalmas szakadék tátongott a kettő között, ahova a gazdag ember nem tudott átjutni. *És a pokolban felemelé az ő szeméit ... (Lukács 16:23)*

Ez az Ige valóságosan utal a gonosz halottak eltávozott szellemeinek lakhelyére. Ezen a helyen a szellemek nagy gyötrelmeket álltak ki. Jézus ezt a helyet tette meg sírjának. Senki sem kényszerítette, hogy elmenjen oda. Jézus döntött úgy, hogy helyetted Magára veszi a bűn büntetését. Ha lenne a pokolnak olyan része, ahol Jézus nem szenvedett, akkor azt neked kellene elszenvadnod. Hála Istennek, Jézus a pokol minden gyötrelmét megszenvedte *érted!* A gonosz halottak lakóhelyén, a pokol minden démona és maga a sátán is örvendezett a zsákmánynak. A pokol folyosói megteltek örömmel. »Sikerült! Foglyul ejtettük az Isten Fiát! Nem kell többé a kárhozottak vermében lennünk!

A föld és minden, ami ott van a miénk! Örökre a miénk!« A pokolban soha nem volt olyan nagy az öröm, mint azon a napon. Az örömük azonban rövid életűnek bizonyult.

Jézus keresztülment a szakadékon

Jézus kellő időt töltött a pokolban, hogy eleget tegyen az igazságosságnak. Majd feltámadt a mi megigazulásunkért. Amikor Jézus a pokol vermében volt, szörnyű gyötrelmek közepette, biztosra vehető, a sátán és beosztottjai odasereglettek Jézus köré, hogy lássák, miként semmisül meg az Istennek Fia. De ekkor megremegtek a pokol folyosói, a hatalom hangja szólt a mennyből: »**Engedjétek el Őt! Ő jogtalanul van ott!** Ebben a pillanatban az egész pokol megdermedt. Elképzelem Jézus lépéseit, amint visszhangoznak a pokol folyosóin. »Csukjátok be a kapukat!« – kiáltottak a gonoszok. »Ne engedjétek ki Őt, mert még felemelkedik a trónra!«

De Jézus, az Istennek Fia feltámadt – újjászületett Isten Szellemétől. Ő odament a sátánhoz, elvette tőle a pokol és a halál kulcsait, és szétszakította az Őt fogva tartó bilincseket! Majd keresztülment a szakadékon az igaz halottak tartózkodási helyéhez és prédikált nekik, ezt mondván: »Nem kell tovább itt maradnotok. Feltámadásotok eljött!« *Felmenvén a magasságra foglyokat vitt fogva. (Efezus 4:8)*

Néhányat a feltámadt igazak közül láttak is Jeruzsálem utcáin. Gondolhatod, hogy leesett a sadduceusok álla, akik azt állították, hogy nincs halottak feltámadása. Nehéz volt megmagyarázni tantételük helyességét, mialatt a hús éve halott Jakab bácsi fel-alá járkal Jeruzsálem utcáin!

Pál azt írja a *Kolosse 2:15*-ben: *Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk abban.* A »lefejezve« szó szerinti jelentése; »levetkőztet, lemeztelenít.« A sátán meztelen, nincs mit felvennie. A sátán hatalma semmivé lett!

Jézus megfosztotta a sátánt hatalmától

Pál apostol azt mondta: *Nincsen hatalmasság, hanem csak Istentől, és amely hatalmasságok vannak, az Istentől rendeltettek.* (*Róma 13:1*) A gonosz szellemeknek azért nincs hatalmuk, mert Jézus megfosztotta őket hatalmuktól. Nekik nincs már *semmi* hatalmuk a földön; csak akkor tudnak ártani, ha te átadod nekik *jogos hatalmadat*. Engedd meg, hogy más szavakkal elmondjam *Ésaiás* próféta szavait: »Az ezer éves birodalom napjaiban az emberek ránéznek majd a sátánra és azt mondják: »Ez a jelentéktelen alak lenne az, aki becsapta a világot? Ez a jelentéktelen senki? És én ennek engedtem meg, hogy irányítson?« (*Ésaiás 14:16–17*) Ennek a világnak az ítélete már megtörtént. A fordulópont már eljött. **E világ fejedelme, a sátán már kivettetett!**

11.

Jézus, a bűnért való Áldozat

Tudom, sok kijelentés, amit ebben a könyvben tettem, csak elmélet lenne, ha az ószövetségi előképek nem támasztanák alá ezeket. Tehát kezdjük a *3.Mózes 6.* fejezetével: ... *Szóla ismét az Úr Mózesnek, mondván: Szólj Áronnak és az ő fiainak, mondván: Ez a bűnért való áldozat törvénye: amely helyen meg szokták ölni az egészen égőáldozatot, azon a helyen öljék meg a bűnért való áldozatot az Úr előtt; igen szentséges az.* (*3.Mózes 6:24–25*)

A bűnért való áldozat nem ehető meg: *Valamely bűnért való áldozat véreből bevisznek a gyülekezet sátorába, a szenthelyen való engesztelés végett, az meg nem ehető: tűzzel égettessék meg.* (*30. vers*)

A bűnért való égőáldozat

Jézus volt a bűnért való Áldozat. A bűnért való áldozat tűzben égettessék meg. A zoltáros Dávid kijelentést kapott erről: ... *kiszabadítottad lelkemet a mélységes pokolból.* (*Zsolt. 86:13*) E prófétai szavak Jézusra utalnak, Aki megszabadult a pokolból. Hallgass meg Jézust: *Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cethal gyomrában, azonképpen az Embernek Fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.* (*Máté 12:40*)

A föld gyomrában. A föld középpontjában, nem a sírban. Ott van a pokol – a föld középpontjában. Van több hely is a Bibliában, mely erre utal. *Valami annak a húsát érinti, szent legyen, és ha annak véreből valami a ruhájára esik valakinek, azt, amire a vér esett, mosd meg szenthelyen. És a cserépedényt, amelyben azt főzték, törjék el; hogyha pedig ércfazékban főzték, súrolják meg, és mossák meg vízzel. A papok között minden férfiú eheti azt; igen szentséges az. Valamely bűnért való áldozat véreből bevisznek a gyülekezet sátorába, a szenthelyen való engesztelés végett, az meg nem ehető: tűzzel égettessék meg.* (*3.Mózes 6:27–30*)

Más szavakkal: a bűnért való áldozatot (mely Jézust jelképezi) nem szabad megenni, el kell égetni. Kérlek figyeld meg a *28. verset.* *És a cserépedényt, amelyben azt főzték, törjék el.* Hallgassuk meg ezt a Jézusra vonatkozó próféciát: *Töröltettem, akár a halott, az emlékezetből; olyanná lettem, mint az elroshadt (eltört –ang. ford.) edény.* (*Zsolt. 31:13*)

Az első halál

Ésaiás azt mondta: »A gonoszok közt adtak sírt Néki kínos halál(ok) után.« Ott függve a kereszten, Jézus, a Bárány – a hiba nélküli bűnért való Áldozat – szent maradt, egészen addig, míg az utolsó lehelet el nem hagyta testét. Amikor kilehelte utolsó leheletét, azt mondta: *Elvégeztetett.* Átadta Magát a testi halálnak, majd befogadta a szellemi halált, *miután* a bűnért való áldozat elvégeztetett.

Az Ószövetség előképeiből értheted meg azt, hogy **hogyan adta át magát Jézus a halálnak és hogyan fogadta be a bűnt.**

Nézzük meg a *3.Mózes 16:5*-öt: *Izrael fiainak gyülekezetétől pedig vegyen át két kecskebakot bűnért való áldozatul, és egy kost egészen égő áldozatul.* Ez a bűnért való áldozat Áronért volt, (ő) a pap ajánlotta fel magát. *Azután vegye elő a két kecskebakot, és állassa azokat az Úr elé a gyülekezet sátorának nyílásához. És vessen sorsot Áron a két bakra; egyik sorsot az Úrért, a másik sorsot Azázélért. És áldozza meg Áron azt a bakot, amelyre az Úrért való sors esett, és készítse el azt*

bűnért való áldozatul. Azt a bakot pedig, amelyre az Azázelért való sors esett, állassa elevenen az Úr elé, hogy engesztelés legyen általa, és hogy elküldje azt Azázelnek a pusztába. (7–10. vers)

Ez a két bak jelképezi Jézust. Nemcsak az egyik, hanem mindkettő. Az egyik a bűnért való áldozat volt; a másik arra volt, hogy elfogadja, magára vegye az ítéletet (a büntetést), a bűn miatt kijáró igazságos büntetést. **A két bak együtt tesz ki egy tökéletes áldozatot.**

A második halál

A bűnért való Áldozat megöletett. Jézus a kereszten átadta magát a testi halálnak, mint bűnért való áldozatot. Bűn *nem* volt Benne. Ezért volt Ő tökéletes Áldozat. Ő hiba nélkül volt, ezért az áldozat *igen szentségesnek* nevezetik. Miután a bűnért való áldozat bevégeztetett, Jézus Szellemének Isten elé kellett állnia, hogy igazságos ítéletet kapjon; *Az a lélek, mely vétkezik haljon meg. Nem! Jézus nem követett el bűnt, de az ember igen. A bűn zsoldja halál. (Róma 6:23)*

A pokol pedig és a halál vettetének a tűznek tavába. Ez a második halál, a tűznek tava. (Jelenések 20:14) A Biblia egyértelmű: a bűnért meg kell fizetni. Az igazságot végre kell hajtani. Az örök váltsághoz örök árat kell fizetni. A testi élet nem örökkévaló. Emlékezz Jézus szavaira: *Atyám, a Te kezeidbe teszem le az én Szellememet ... (Lukács 23:46)*

Isten csak akkor tudott megszabadítani bennünket a második haláltól, ha valaki *kifizeti* a büntetést. A második halál a szellem halála. Ez az Istentől való elszakadást jelenti. Ez igen szörnyűséges dolog, mégis a Biblia egyértelműen kijelenti; Jézus szellemileg *halott* lett, hogy szellemi *életet* szerezzen nekünk! Kezd összeállni a kép, ahogy haladunk tovább az ószövetségi előképekben.

A bűnért való áldozat

Jól figyelj meg az alábbiakat:

És ölje meg a bűnért való áldozati bakot, amely a népé, és vigye be annak véréért a függönyön belől, és úgy cselekedjék annak vérével, amint a tuloknak vérével cselekedett: hintse ugyanis azt a fedélre és a fedél elé. Így szerezzen engesztelést a szenthelynek Izrael fiainak tisztátalanságai és vétkei miatt; mindenféle bűnei miatt; így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, amely közöttök van, az ő tisztátalanságaik közepette. (3.Mózes 16:15,16)

Ez előképe vagy elővetítése Jézus vérének, ahogy engesztelést szerez a világ bűneiért. ... *így cselekedjék a gyülekezet sátorával is, az ő tisztátalanságaik közepette ... Miután pedig elvégzi a szenthelyért, a gyülekezet sátoráért és az oltárért való engesztelést; hozza elő az élő bakot. (16,20. vers)*

Figyelj meg, ez a szenthelyért való engesztelés, miután az emberek bűneiért való áldozat már megtörtént. Utána hozzák csak a második bakot. A második bak Jézust jelképezi, miután már kilehelte Szellemét, és eldöntötte, hogy megnyitja Szellemét Istennek, Aki mindent elvégez, ami szükséges az igazságosság követelményének kielégítésére és a világ megváltására. Az örök megváltás múltott ezen.

Jézus, a Bűnbak

És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izrael fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére... (21. vers)

Valaki egyszer azt mondta, hogy a bűn személyes engedetlenség, és a bűnt nem lehet senki másra helyezni. Ésaiásnál viszont azt olvassuk, hogy Isten a mi büntetésünket Jézusra helyezte.

Ebben az ószövetségi előképben úgy találjuk, hogy a főpap, aki az áldozatot bemutatta, rátette *kezeit* – nemcsak az egyiket, hanem *mindkettőt* – a bak *fejére*. Jézus a Feje a Gyülekezetnek. Ki áldozta fel Jézust a világgért? Isten. Ábrahám így prófétált: »Majd Isten maga gondoskodik a Bárányról.« Isten volt Az, Aki bemutatta, felajánlotta az Áldozatot. Isten maga volt az a főpap, Aki rátette kezeit a Baknak a fejére. Majd, ahogy ezt az előkép kijelenti: – miután Isten, Aki rátette az *Ő kezeit* Jézus örökkévaló Szellemére – megvallotta Felette minden ember bűnét.

... És tegye Áron mind a két kezét az élő baknak fejére, és vallja meg felette Izrael fiainak minden hamisságát és minden vétkét, mindenféle bűneit: és rakja azokat a baknak fejére, azután küldje el az arravaló emberrel a pusztába. Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre... (21,22. vers)

A Webster's New 20th Century Dictionary meghatározása szerint, a *halál* teológiai értelemben: a lélek elkülönülése Istentől, a bűn uralma alatt; kegyelemtől vagy isteni élettől való megfosztottság, melynek neve *szellemi halál*. Ha utalásokkal ellátott

Bibliád van, akkor láthatod, hogy az a héber szó, hogy *kietlen* azt jelenti: *elkülönülés*. Tehát a bakot elküldték az *elkülönülés földjére*. **A szellemi halál elkülönülést jelent Istentől.**

Az első bak már halott. A fizikai halál már beállott. De most a *második* halálról beszélünk. Ezért beszélt *kettős halálról* Ésaiai próféta.

A második bak nem szűnt meg létezni. Elküldték az elkülönülés földjére. Ez a szellemi halál előképe. Amikor Ádám bűnbe esett, szellemileg meghalt, de szelleme nem szűnt meg létezni. A sátán szellem. Ő szellemileg halott, de azért még létezik. A szellemek örök életűek, soha nem szűnnek meg létezni. A második baknak – hogy megfelelő előkép legyen – élőnek kellett lennie, hogy az igazságos ítéletet magára vegye.

Miután Jézus vére kiontatott – hogy engesztelést szerezzen a Szenthelynek –, a kárpit a tetejétől az aljáig kettéhasadt. A bűnért való áldozat elvégeztetett. A Szenthelyért való engesztelés elvégeztetett. A Szentek Szentjébe megnyílt az út, de az ítéletet még meg kellett hozni. A bűnöket és vétkeket el kellett hordozni. Akkor Jézus bűnné lett és elhordozta a bűnt kietlen földre, az elkülönülés helyére.

Az egyik fordítás szerint: »... olyan helyre, mely emberi lakhatásra alkalmatlan.« A pokol a sátánnak és az ő bukott angyalainak lett készítve, nem az embernek. Istennek soha nem volt szándéka, hogy az ember oda kerüljön. Jézus elhordozta a bűnt a pokol mélyére. **Jézus azért vitte [hordozta] el a bűnt az elkárhozottak birodalmába, hogy megsemmisítse a bűnt!** *Hogy vigye el magán a bak minden ő hamisságukat kietlen földre, és hogy bocsássa el a bakot a pusztában. Azután menjen be Áron a gyülekezet sátorába, és vesse le a gyolcsruhákat, amelyeket felöltött, mikor bement a szenthelybe, és hagyja ott azokat. És mossa meg a testét vízben szent helyen, és öltse fel a maga ruháit, úgy menjen ki, és készítse el a maga egészen égőáldozatát és a nép egészen égőáldozatát, és végezzen engesztelést magáért és a népért. A bűnért való áldozat kövérjét pedig füstölögtesse el az oltáron. Az pedig, aki elvitte az Azázelnek való bakot, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután menjen be a táborba. (22–26. vers.)*

A bűnért való áldozat szent

Néhányan azt állítják, hogy Jézus valójában nem lett bűnné, mert a bűnért való áldozat szent maradt. De figyelj meg, hogy az *egyik bak szent* volt (a bűnért való áldozat); a másik bak *megrontatott* mások bűneivel – nem az Ő saját bűnével, hanem *mások bűneivel*.

A bűnért való áldozat szent maradt. Ezt nem volt szabad megrontani. Minden, ami megérintette ezt, szentté vált. A bűnért való áldozat bevégeztetése után, a bűnbak oda lett hozatva a főpap (Isten) elé. Ő mindkét kezét a bűnbakra tette és a nép minden bűnét rámondta a bűnbakra. Nézzük meg ismét az előképet. Jézus Szelleme olyan, mint a bűnbak. Jézus Szelleme örökkévaló. Neki kell örök váltságot szereznie. A főpap, aki bemutatta az áldozatot, kezeit a bak fejére tette. Isten az a Főpap, Aki feláldozta Jézust.

Jézus utolsó szavai ezek voltak halála előtt: *Atyám, a Te kezeidbe teszem le az én Szellememet. (Lukács 23:46)* Az előképből következik: Isten (a főpap) rátette kezeit az Ő Fiára, Jézusra, megvallotta Felette az emberek bűneit, vétkeit és törvényszegéseit, és ráhelyezte azokat Jézusra. A bak annyira szennyezett lett, hogy az az ember, aki elengedte a pusztába, maga is szennyezettnek minősült, meg kellett fürdenie és megmosni ruháit, mielőtt visszajöhetett a szent helyre. Az első bak szent volt. A második szennyezett lett mások bűneitől. Viszont mindenki, akit a bűnért való áldozat vére vagy teste megérintett *szentnek* neveztetett. A keresztyének eddig még nem értették meg, hogy mi az, amit Isten elvégzett, hogy megváltsa az embert. Isten az Ő saját Fiának Szellemét bűnné tette. Jézus elhordozta a világra nehezedező bűn terhét. Egészen biztos, hogy erre gondolt Jézus, mikor ereiből vércseppek hullottak a földre, amint ott térdelt a Gecsemáné kertben. Ő nem félt a testi haláltól. **Attól rettegett, hogy a második halál el fogja választani Istentől.** *A bűnért való áldozati tulkot pedig, és a bűnért való áldozati bakot, amelyeknek vére engesztelés végett bevitetett a szenthelyre, vigye ki a táboron kívül, és égessék meg azoknak bőrét, húsát és ganéját tűzzel. És aki elégeti ezeket, mossa meg ruháit, és a testét is mossa le vízben, és azután így menjen be a táborba. (27,28. vers)*

A kinyilatkoztatás prófétikus szavai

Ésaiai és mások prófétikus szavai olyan rejtett igazságokat nyilatkoztatnak ki, amit az ember nem értett meg. Nem nagyon figyeltünk még fel arra, amit Jób prófétált Jézus szenvedéseiről. Gyakran megtörtént a prófétákkal – így Dáviddal is –, hogy önkéntelenül prófétálniuk kellett. Jób lönvének egész 29. fejezete teljes bizonyossággal Jézus szenvedéseiről szól. Ezek a szavak kizárólag Jézusra vonatkoznak. Nézzük meg a 12–18. verseket: *Mert megmentém a kiáltozó szegényt, és az árvát, akinek nem volt segítségé. A veszni indultnak áldása szállt reám, az özvegynek szívét megörvendeztetém. Az igazságot magamra öltém és az is magára ölte engem; palást és süveg gyanánt volt az én ítéletem. A vaknak én szeme valék, és a sántának lába. A szűkölködőknek én atyjok valék, az ismeretlennek ügyét is jól meghányám-vetém. Az álnoknak zápfogait kitördösém, és fogai közül a prédát kiütém vala. Azt gondoltam azért: fészkenem veszek el, és mint a homok, megsokasodnak napjaim.*

Majd a 30. fejezetben így prófétál: *Útálnak engem, messze távoznak tőlem, és nem átalának pökdödni előttem Rettetések fordultak ellenem, mint vihar űzik el tisztességemet, boldogságom eltűnt, mint a felhő. Mostan azért enmagamért ontja ki magát lelkem; nyomorúságnak napjai fognak meg engem. Az éjszaka meglyuggatja csontjaimat bennem, és nem nyugosznak az én inaim. **A sok erőlködés miatt** [az angol ford. szerint: betegség miatt] **elváltozott az én ruházatom;** úgy szorít engem, mint a köntösöm galléra. A sárba vetett engem, hasonlóná lettem porhoz és hamuhoz. Kiáltok Hozzád, de nem felelsz; megállok és csak nézel reám! Kegyetlenné változtál irántam; kezéd erejével harcolsz ellenem. Felemelsz, szélnek eresztesz engem, és széttépsz engem a viharban. Hiszen tudtam, hogy **visszatérítesz engem a halálba, és a minden élő gyülekező házába.** (10,15–23. vers)*

*De a roskadóban levő ne nyújtsa-e ki kezét? Avagy ha veszendőben van, ne kiáltson-e segítségért? Avagy nem sírtam-e azon, akinek kemény napja volt; a szűkölködő miatt nem volt-e lelkem szomorú? Bizony jót reméltem és rossz következék, világosságot vártam és homály jöve. Az én bensőm forr és nem nyugoszik; megrohantak engem a nyomorúságnak napjai. Feketiúten járok, de nem a nap hősege miatt; felkelek a gyülekezetben és kiáltozom. Atyjok fiává lettem a sakálóknak, és társokká a strucc madaraknak. Bőröm feketiúten hámlik le rólam, és **csontom elég a hőség miatt!** (24–30. vers)*

*Mert betelt a lelkem nyomorúságokkal, és **életem a Seolig jutott. Hasonlatossá lettem a sírba szállókhhoz;** olyan vagyok, mint az erejevesztett ember. A holtak közt van az én helyem, mint a megölteknak, akik koporsóban fekszenek, akikről többé nem emlékezel, mert elszakasztattak a Te kezedtől. **Mely sírba** vetettél be engem, sötétségbe, örvények közé. A Te haragod reám nehezedett, és minden haboddal nyomtál engem. Elszakasztottad ismerőseimet tőlem, utálatá tétél előttem engem; berekesztettem és ki nem jöhetnek. Nyomorult és holteleven vagyok ifjúságomtól kezdve; viselem a Te rettentéseiteket, roskadozom. Általmentek rajtam a Te búsulásaid; a Te szorongatásaid elemésztek engem. (Zsoltárok 88:4–9, 16,17.)*

Majd Ésaías próféta azt mondta: *A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágatott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség?! (Ésaías 53:8.)*

Örök Megváltás

Az örök Megváltás volt a tét. *Mert lehetetlen, hogy a bikák és bakok vére eltörölje a bűnöket. Azért a világba való bejövetelekor így szól: Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nékem. Égő és bűnért való áldozatokat nem kedveltél. (Zsidó 10:4-6)* Jézus lett a bűnért való Áldozat, de ennél többre volt szükség, hogy az ember örök váltságot kaphasson!

Akkor mondám: Ímé itt vagyok, (a könyv fejezetében írva vagyon rólam), hogy cselekedjem óh Isten a Te akaratodat. Fentebb mondván, hogy áldozatot és ajándékot és égő, meg bűnért való áldozatokat nem akartál, sem nem kedveltél amelyeket a törvény szerint visznek, ekkor ezt mondotta: Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat. Eltörli az elsőt, hogy meghagyja a másodikat, amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által. (Zsidó 10:7–10)

Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre üle az Istennek jobbjára, várván immár, míg lábainak számolyául vettek az Ő ellenségei. (12–13. vers)

Egy tökéletes Áldozat

A két bak együtt alkot egy tökéletes áldozatot. A bűnbak nélkül az áldozat nem lenne teljes, mert a bűn így nem lenne elhordozva. Az ítélet azt a helyet sújtja majd, ahova Jézus a bűnöket elhordozta (és ez a hely a pokol). Az ószövetségi áldozat csupán, mintegy besöpri a bűnöket a szőnyeg alá, elfedi őket, hogy ne legyenek láthatóak. Jézus áldozatának célja nem a bűnök elfedése, hanem az *örök megváltás* megszerzése volt. Az embernek ezután többé már nem lehet büntudata. Jézus magát a bűnt vette Magára. Pál megértette ezt. *Mert azt, Aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, ... (2.Kor. 5:21)*

Isten tette Jézust bűnné. Jézus bűnt nem követett el. Ő Maga **lett** a bűn. Ő örömmel nyelte el a bűnt és hordozta el azt a lakhatatlan helyre. A *bűn*-probléma orvoslást nyert! *A Názáreti Jézus Krisztus elhordozta a bűnt!* Még meg van a *bűnösök* problémája, de a *bűnösök* problémájára is Jézus az orvosság. *Mert egyetlenegy áldozatával örökre tökéletesekké tette a megszentelteket. Ez az a szövetség, melyet kötök velök ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat. (Zsidó 10:14,16)* (Isten itt arról a szellemi törvényről szól, amit a szívünkben ír.)

Azután így szól: És az ő bűneikről és álnokságaikról többé meg nem emlékezem. Ahol pedig bűnök bocsánata [eltörlése] vagyon, ott nincs többé bűnért való áldozat. Mivelhogy azért atyámfiaink bizodalunk van a szentélybe való bemenetelre a Jézus vére által, azon az úton, amelyet Ő szentelt nekünk új és élő út gyanánt, a kárpit, azaz az Ő teste (a bűnért való Áldozat) által, (Zsidó 10:17–20)

Menjünk vissza a Zsidó 9:8-hoz: *Azt jelentvén ki ezzel a Szent Szellem, hogy még nem nyílt meg a szentély útja, fennállván még az első sátor. És nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a*

szentélybe, örök váltságot szerezve. (12. vers) Az örök váltság a miénk! Jézus addig nem lépett be a mennyei szentélybe, amíg az örök váltságot meg nem szerezte nekünk. Emlékszel, amikor Jézus megjelent Máriának a sírnál? Ő azt mondta: »Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz.« (János 20:17) Jézusnak még fel kellett mennie a mennybe és vérét a kegyelem székére hintenie. Legközelebb, amikor megjelent a tanítványoknak, Jézus így szólt Tamásnak: »Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba.« (János 20:27) Jézus ekkor már belépett a mennyei Szentélybe és megszerezte az örök váltságot nekünk.

Örök Áldozat

Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára: mennyivel inkább Krisztusnak a vére, Aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek ... (Zsidó 9:13,14) Hogy történt ez?

A Jézusban levő örökkévaló Szellem által. Jézus megnyitotta az Ő örökkévaló Szellemét Istennek, utolsó lehelete után. Utolsó szavai ezek voltak: »Atyám a Te kezeidbe teszem le az én szellememet.« (Lukács 23:46) Az ószövetségi előképekben az áldozatot bemutató pap (aki csak Isten lehet, mivel csak Isten érinthette meg Jézus Szellemét) rátette kezeit a bak fejére (illetve az örökkévaló Szellemre). Figyeld meg, az első bak már halott; a bűnért való Áldozat már feláldoztatott. Majd a második bakot elküldték egy lakhatatlan helyre, hogy az ítélet azt a helyet sújtsa és ne az embereket.

Mennyivel inkább Krisztusnak a vére, Aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek. És ezért új szövetségnek a közbenjárója Ő, hogy meghalván az első szövetségbeli bűnök váltságáért, a hivatottak elnyerjék az örökkévaló örökségnek ígéretét. (Zsidó 9:14,15) Az örök váltság egy örökkévaló áldozatot kíván meg. Ennek teljes [tökéletes] áldozatnak kellett lennie. Teljes odaszánásra volt szükség. Ezért izzadt vért Jézus a Gecsemáné kertben, mert ahol végrendelet van, ott be kell következnie a végrendelező halálának.

A Végrendelező halála

Az örökkévaló Szellemnek el kellett vinnie a bűnt az ítélet helyére, hogy örök váltságot szerezzen. **Ez volt a második halál.** Jézus meghalt szellemileg, saját bűne egyetlenegy sem volt, amiért meg kellett volna halnia! Ő lett a kígyó a póznán, a kígyó a földön, az ószövetségi előképek szerint. Ő azért tette ezt, hogy lenyelje a gonoszt, és elvigye azt arra a helyre, ahova az ítélet lesújt, a pokolba; hogy az ítélet ne azokat sújtsa, akik elfogadták a megváltást. Ezért kellene az egész világnak újjászületnie! És hiszem, hogy ez meg is történne, ha a világ tudna erről! A végrendelet csak a végrendelező halála után lép érvénybe; ameddig a végrendelező él, a végrendelet teljesen érvénytelen. Teljesen világosan értenünk kell:

Az örök váltsághoz, egy örök szellemet kellett feláldozni. Hangsúlyozom, hogy egyértelmű legyen: Jézus Szelleme nem szűnt meg létezni. A szellemek soha nem szűnnek meg létezni. Jézus Szelleme szellemileg lett halott.

Ádám szellemileg meghalt, amikor evett a gyümölcsből. Jézus szellemileg meghalt, amikor megnyitotta Magát a bűnnek. Ő engedte meg, hogy ez megtörténjen. A bűnt Isten helyezte Rá. Isten Szent Fia bűnt soha nem követett el! Ő bűnné lett érted és értem. Ő egy szellemileg halott ember lett. Ő elválasztatott Istentől – az Ő Atyjától –, ez a szellemi elkülönülés, amit jól látott Ésaías próféta. A próféta két halált látott: először a test, majd a szellem halálát.

»Az Istennek Fia azért jelent meg (lett láthatóvá), hogy lerontsa (megsemmisítse, felszámolja és semmivé tegye) az ördög munkáit.« (1.János 3:8 AMP.)

Jézus eljött, hogy megsemmisítsen mindent, amit a sátán tett. Ádám bűnt követett el és meghalt szellemileg. Ádám szellemi halála vezetett el testi halálához. *Mert a bűn zsoldja halál.* (Róma 6:23)

Figyeljük meg ezt az összehasonlítást: Jézus engedelmes volt a fizikai halálnak, mely nem járt Neki. *Ő a döntést már halála előtt meghozta, hogy Magára vegye a világ bűneit.* Ugyanakkor Ő elviselte a bűnöknek a teljes büntetését, amely a szellemi halál volt, az Istentől való elkülönülés, hogy ezzel az embert újra közösségbe hozza Istennel. **Jézus még életében hozta meg a döntést, hogy meghal. Ma az embereknek még haláluk előtt kell döntést hozniuk, hogy éljenek!**

Jézus megfordította a folyamatot: Ádám meghalt szellemileg, majd fizikailag. Jézus meghalt fizikailag, majd szellemileg. Ahogy a bűn zsoldja halál, úgy a megigazultság ajándéka örök élet.

Hallgassuk meg, mit mondott Isten Szelleme Pál apostolon keresztül a Róma 5:12, 14–19-ben:

Annakokáért, miképpen egy ember által jött be a világra a bűn, és a bűn által a halál, és aképpen a halál minden emberre elhatott, mivelhogy mindenek vétkeztek; ... a halál uralkodott Ádámtól Mózesig azokon is, akik nem az Ádám esetének

hasonlatossága szerint vétkeztek, aki ama következendők kiábrázolása vala. De a kegyelmi ajándék nem úgy van, mint a bűneset; mert ha amaz egynek esete miatt sokan haltak meg, az Isten kegyelme és a kegyelemből való ajándék, mely az egy ember Jézus Krisztusé, sokkal inkább elhatott sokakra. És az ajándék sem úgy van, mint egy vétkező által; mert az ítélet egyből lett kárhozattá, az ajándék pedig sok bűnből van igazulásra. Mert ha az egynek bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek. Bizonyára azért, miképpen egynek bűnesete által minden emberre elhatott a kárhozatt: azonképpen egynek igazsága által minden emberre elhatott az életnek megigazolása. Mert miképpen egy embernek engedelmessége által sokan bűnösökké lettek: azonképpen egynek engedelmissége által sokan igazakká lesznek.

Igen, Jézus örök váltságot szerzett nekünk!

12.

A vessző Jézus előképe

Sok igazság van elrejtve az Írásban. Mi azonban nem akarunk egy állítást csupán egy Igére alapozni. *Két vagy három tanú vallomása alapján megáll minden dolog. (2.Kor. 13:1)*

A Biblia minden könyvében meg lehet találni Jézus előképeit. Már a Teremtés Könyvében betekintést nyerhettünk arról, mit tervez Isten megtenni a földön, hogy megszabadítsa az emberiséget a pusztulásba vezető élettől. A Biblia leghatalmasabb igazságai az ószövetségi előképekben találhatóak.

Elcsodálkozhattál már sok ószövetségi előképen és feltehetted magadnak a kérdést: »Hát ez meg mi? Miért mutatja meg Isten ezeket az előképeket?« Amikor megvizsgáljuk az Igét, megértjük, mire gondolt Isten, amint elkezdte alakítani az ember sorsát ezekkel az ószövetségi előképekkel.

És származik egy vesszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevededik. Akin az Úrnak Szelleme megnyugoszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme. És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik: igazságban ítéli a gyöngéket, és tökéletességben bíraskodik a föld szegényei felett; megveri a földet szájának vesszejével, és ajkai lehelével megöli a hiteltlent. Derekának övedzője az igazság léssen, és veséinek övedzője a hűség. (Ésaiás 11:1–5)

Figyeld meg a vessző szót. Jézus a Vessző Isai törzsökéből. Az Ige arról beszél, hogy Isten megveri a földet szájának vesszejével. Jézus volt Isten Igéje; Isten itt az Ő száját elhagyó kimondott Igéről szól. Jézus és az Ige egy, a Vessző pedig Jézust jelképezi.

Ezt szem előtt tartva, menjünk vissza a 2.Mózes 7. fejezetéhez, és nézzünk meg egy ószövetségi előképet Jézusról, Aki Magára veszi a bűnt és megsemmisíti azt. Bizonyára ismert a fáraó története. Mózes és Áron a fáraó elé járultak és kérték őt: »bocsássd el a mi népünket.«

A 9. versben Isten így szól: Ha szól hozzátok a fáraó mondván: tegyetek csudát; akkor mondd Áronnak: Vedd a te vessződet és vedd a fáraó elé; kígyóvá lesz. Beméne azért Mózes és Áron a fáraóhoz, és úgy cselekedének, amint az Úr parancsolta vala; veté Áron az ő vesszejét a fáraó elé és az ő szolgái elé, és kígyóvá lőn. (10. vers)

Ne feledd, a vessző Jézus előképe. Amikor Áron a fáraó elé vetette a vesszőt, az kígyóvá lett; a kígyó a bűn és a gonosz jelképe. Isten előre megmutatta a fáraónak és a sátánnak, hogy mi fog történni a földön. A sátán és a fáraó nem volt annyira okos, hogy felfogja ennek értelmét.

A fáraó azt mondta: »Ez semmi. Hívjátok az én varázslóimat!« Amikor a fáraó varázslói levetették az ő vesszejüket, azok is kígyóvá váltak. Áron vesszeje azonban elnyelte az ő kígyóikat. Áron vesszeje átváltozott királykígyóvá és a királykígyó megeszi a másik kígyókat. Ez itt annak az előképe, hogy Jézus bűnné lesz. **Ő bűnné lett, hogy elnyelje a bűnt!** Ez az egyik ószövetségi előképe Jézusnak, Aki majd meghal szellemileg és bűnné lesz azért, hogy megsemmisítse a bűnt!

A fáraó, a sátán és a világ előtt kezd kibontakozni Isten terve. Ez betekintés volt abba, hogy majd mi fog történni. Ők azonban nem tudták megérteni, hogy mi ez az egész. Mit jelenthet ez a kígyó dolog? A vessző (Jézus előképe) kígyóvá lesz. Jézus bűnné lett, hogy lenyelje a bűnt és megsemmisítse azt! Mivel a vessző lenyelte az összes többi kígyót, a bűn legyőzött!

Most menjünk egy másik ószövetségi előképhez, a 4.Mózes 14. fejezetébe. Azt találjuk, hogy Izrael fiai panaszkodnak. Isten azt mondta Mózesnek és Áronnak: *Élek én, azt mondja az Úr, hogy éppen úgy cselekszem veletek, amiképpen szólottatok az én füleim hallására!* (28. vers) Olvassuk a 4.Mózes 21:5-ben, miután Isten megmondta, azt fogják kapni, amit kimondtak.

És szóla a nép Isten ellen és Mózes ellen: Miért hoztatok fel minket Egyiptomból, hogy meghaljunk e pusztában?

Isten viszont pont akkor mondta Mózesnek, hogy mondja meg a népnek: »Pontosan azt fogom tenni, amit ők kimondtak.« Ők azt mondták: »Meg fogunk halni a pusztában«.

Bocsáta azért az Úr a népre tüzes kígyókat, és megmardosák a népet, és sokan meghalának Izrael népéből. (6. vers)

Isten megmondta a népnek mi fog történni. Isten kiküldte az Ő szavát, és Isten nem hazudhat. *Ebben az értelemben megengedte a pusztítást.* Istennek meg kellett engednie, hogy ez megtörténjék, mert ha megakadályozta volna, megszegte volna saját Szavát.

Akkor méne a nép Mózeshez, és mondának: Vétkeztünk, mert szólottunk az Úr ellen és teellened; imádkozzál az Úrhoz, hogy vigye el rólunk a kígyókat. És imádkozzék Mózes a népért. És monda az Úr Mózesnek: Csinálj magadnak tüzes kígyót, és tűzd fel azt póznára: és ha valaki megmarattatik, és feltekint arra, életben maradjon. (7,8. vers)

Ki az a kígyó, akit Isten feltett a póznára? **Jézus, a Gyógyító!** Ma az orvosok használják a póznán levő kígyót, mint a gyulladás jelképét. Ez kell, hogy mondjon nekünk valamit. **Jézus elviselte a te betegségeidet, hogy gyógyulást hozzon neked.** Évekig nem értettem, Isten miért mondta Mózesnek, hogy egy kígyót tegyen a póznára. Azt hittem Isten tévedett; egy kis bárányt kellett volna odaraknia. Jézus volt Isten Báránya, Aki megöletett a világ megalapítása óta.

A pózna a kereszt jelképe – a kivégzés helye. A kígyó a kereszten jelképezi Jézust, amint bűnné lesz, miután a bűnért való áldozat megtörtént. Ugyanakkor a kígyó jelképezi az isteni ítéletet, mely a régi kígyót, a sátánt sújtotta. Ahogy Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Ember Fiának is felemeltetnie. Jézus így szólt tanítványaihoz: *És én, ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonszok. (János 12:32)*

Jézus készségesen átadta Magát a keresztnak és a halálnak. Ő lett a bűnért való Áldozat. Miután Isten elfogadta a bűnért való áldozatot, bűnné tette Őt (Jézust) miértünk. **Isten bűn nélküli Fia olyanná lett, mint a kígyó, hogy Ő Magába nyeljen minden gonoszt. Jézus halálos csapást mért a sátánra a kereszten.** Mindketten meghaltak ugyanabban a csatában. Az isteni ítélet a sátánt ártalmatlanná és hatástalanná tette az új teremtéssel szemben, mely eljött Jézus győzedelmes feltámadásával.

Ha megérted, mi történt, amikor a bűnért való áldozat elvégeztetett és azt a tényt, hogy Jézus kígyóvá lett a kereszten, egész életed megváltozik. A sátán, a régi kígyó nem tud többé gyötörni, semmi módon sem! Ha megérted mi történt a kereszten, *te is élni fogsz!* A Krisztusban levő élet Szellemének törvénye *megszabadított* téged a bűn és a halál törvényétől.

Az isteni ítélet jelképe

A réz jelképe az isteni ítéletnek. Egy rézkígyó nem árthat neked semmit, mert élettelen. Ez volt Jézus eljövételének célja: ... *Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.*

Újra itt van: Jézus ószövetségi előképe a kereszten. Ő lett a rézkígyó a póznán.

... És lőn, hogy ha a kígyó valakit megmar vala, és az feltekinte a rézkígyóra, életben marada. (4.Móz. 21:9)

Jézus azt mondta: *És amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, aképpen kell az Ember Fiának felemeltetnie. (János 3:14)* A póznán levő kígyónak kettős jelentése van. Ezt hívhatjuk a *kettős utalás törvényének.* Jézus kígyóvá lett, de ugyanakkor a kígyó jelképezi az isteni ítéletet is. Isten ítélete Jézust sújtotta, hogy megsemmisítse a kígyó erejét. Mivel ez már megtörtént, a kígyó erőtlenné lett. Jézus semmivé tette képességeit; a kígyó ereje semmivé lett. Jézus lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, őket bátran mutogatta, diadalt vévén rajtuk abban. (Kol. 2:15)

Jézus, az Isten Fia, megbénította a sátánt!

Senki sem fél egy rézkígyótól, mert az ártalmatlan. A rézkígyó nem tud senkit sem megmarni. Jézus halálos csapása megbénította a sátánt. Az asszony magva a sátán fejére taposott. Az isteni ítélet a régi kígyót ártalmatlanná és hatástalanná tette. Ha megérted, amit Jézus tett, akkor úgy fogsz tekinteni a sátánra, mint egy rézkígyóra, akit az isteni ítélet ártalmatlanná tett.

A Biblia kijelenti, Jézus megbénította a sátánt. A Zsidó 2:14-ben találjuk ezeket a szavakat: *Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt.*

Az a szó, amit itt »megsemmisít«-nek fordítottak, azt kell, hogy jelentse: *meg van bénítva. Jézus megbénította azt (a sátánt), akinek hatalma volt a halálon. És megszabadítsa azokat, akik a haláltól való félelem miatt teljes életükben rabok valának. (15. vers)* Jézus a sátánra mért halálos csapással megszabadított bennünket a haláltól való félelemtől. Nem kell félnünk ettől a rézkígyótól. Az isteni ítélet ártalmatlanná és hatástalanná tette a sátánt.

József, Jézus előképe

József, Jézus előképe az Ószövetségben. Bár saját családja nem hitt benne, végül mégis meghajoltak előtte. Isten kinyilatkoztatást adott Józsefnek az eljövendő dolgokról, de családja nem hitte el ezeket. Testvérei bedobták egy kútba és eladták Egyiptomba rabszolgának. (1.Móz. 37:28)

Jézus eljött a földre, hogy elmondja, amit az Atyától hallott, de saját népe kivetette. Isten a mi bűneinket Őrá helyezte. (Ésaiás 53:6)

József a kút mélyéről emeltetett fel hatalmi pozícióba, mert Isten Igéje szólt hozzá. Neve ismert lett egész Egyiptomban. Jézus az elkárhozottak verméből emeltetett fel az Atya jobbjára, magasan fölé minden fejedelemségnek és hatalmasságnak. »Az Ő neve minden név fölött való.« (Fil. 2:9)

József az egész földet megvette Egyiptomban az éhínség idején. (1.Móz. 47:20) Jézus megvette az egész világot az Ő vérével. (János 3:16) József testvérei átadták őt a gonosznak (= a gonoszoknak), de Isten ezt jóra fordította, és mindenkit megmentett, akik Ő hozzá fordultak. (1.Móz. 50:20) Gonosz emberek Jézust kiszolgáltatták a halálnak, de Isten ezt arra használta, hogy mindenkit megmentsen, aki Hozzá jön. (1.Kor. 2:7,8; Róma 5:17) József olyan dolgokért kapott büntetést, melyeket nem ő tett. (1.Móz. 39:20) **Jézus azt a büntetést vette Magára, ami nekünk járt volna.** (Ésaiás 53:5,6)

József rabszolga lett, hogy Izrael meggazdagodjon. (1.Móz. 37:28) Jézus szegénnyé lett, hogy te meggazdagodhass. (2.Kor. 8:9) Egész Egyiptom térdet hajtott József előtt. Egyiptom a világ és a bűn előképe. **Minden bűn térdet hajtott Jézusnak.**

13.

Az Elsőszülött a halálból

Miért dühösködnek a pogányok, és gondolnak hiábavalóságot a népek? A föld királyai felkerekednek és a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és az Ő felkentje ellen: Szaggassuk le az ő bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket. Majd szól nekik haragjában, és megrettentí őket gerjedelmében: Én kentem ám fel az én Királyomat a Sionon, az én szent hegymen! Törvényül hirdetem: Az Úr mondá nekem: Én Fiam vagy Te; Én ma nemzetelek Téged. (Zsolt. 2:1–3, 5–7)

Miről beszél az Úr, amikor azt mondja: ... *Én Fiam vagy Te, én ma nemzetelek Téged?* Arról a napról beszél, amikor Jézus megszületett a jászolban? A választ az ApCsel. 13:30–34-ben találjuk meg:

De az Isten feltámasztá Őt halottaiból: És Ő megjelent több napon át azoknak, kik együtt jöttek fel Ővele Galileából Jeruzsálembe, kik Néki bizonyosságai a nép előtt. És mi hirdetjük néktek az atyáknak tett ígéretet, hogy azt az Isten betöltötte nekünk, az Ő fiainknak feltámasztván Jézust: Mint a második zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy Te; ma nemzetelek Téged. Hogy pedig feltámasztotta Őt halottaiból, úgy hogy nem is fog többé az enyészetbe visszatérni, azt így mondotta: Néktek adom a Dávid biztos szent javait.

Akkor mondta Isten, mikor feltámasztotta Jézust a halálból: ... *Én Fiam vagy Te, ma nemzetelek Téged.* (ApCsel. 13.32-33)

Miről beszél itt Isten? Nézzük meg a Zsidó 1:4,5-öt, és megtaláljuk a választ: *Annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. Mert kinek mondotta valaha az angyalok közül: Én Fiam vagy Te, én ma születek Téged?...*

Láthatod, hogy Isten soha egy angyalnak sem mondta ezt. Isten ezt Jézusnak mondta azon a napon, amikor feltámasztotta Őt a halálból ... *és ismét: Én leszek Néki Atyja és Ő lesz nekem Fiam.* (5. vers) Isten itt fedi fel az Ő megváltási tervének rejtett

titkait, melyek majdnem teljesen ismeretlenek a mai Egyház előtt. Mivel Jézus bűnné lett és elkülönítette Magát Istentől, Istennek *újra* Jézus Atyjává kellett lennie.

*Sőt bizonyosságot tett valahol valaki, mondván: Micsoda az ember, hogy megemlékezel ő róla, avagy az embernek fia, hogy gondod van reá? Kisebbsé tette őt rövid időre az angyaloknál, dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt és úrrá tetteid kezeid munkáin. Mindent lábai alá vetettél. Mert azzal, hogy néki mindent alávetett, semmit sem hagyott alávetetlenül: de most még nem látjuk, hogy néki minden alávetett. Azt azonban látjuk, hogy Jézus, Aki egy kevés időre kisebbsé tette az angyaloknál, a halál elszenvédéséért dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hogy az Isten kegyelméből **mindenkiért megízlelje a halált.** (Zsidó 2:6–9)*

Figyeld, mit mond az Ige: **Jézus mindenkiért megízlelte a halált.** Milyen halálról beszél itt Pál? Mindenképpen a **szellemi** halálról. Ha Pál itt a *test haláláról* szólna, *akkor soha senkinek sem kellene meghalnia fizikailag.* Mivel Jézus elszenvédte a szellemi elkülönülést Istentől, a bűnös megszabadulhat a szellemi halálból. (Világos, hogy Pál itt nem a test haláláról beszél.) Soha többé a szellemnek nem kell meghalnia (soha többé nem lesz szellemi halál). *Meghalhatsz* szellemileg, de nem *kell* meghalnod. **Ha meghalsz, akkor az a te szabad döntésed következménye.**

Jézus a bűnösért halt meg. Ő azért ízlelte meg a halált, hogy a bűnös megszabadulhasson abból. A bűnös nem jut a Mennysországba csak azért, mert Jézus meghalt érte. **A bűnösnek újjá kell születnie.** A bűnös a sátán gyermeke. Jézus azonban már lenyelte a bűn büntetését, és az ember bűnei bocsánatot nyertek. Ha a bűnös hiszi ezt, és megvallja Jézust Urának, akkor újjászületik!

Mert a megszentelő és a megszenteltek egytől valók mindnyájan, amely oknál fogva nem szégyenli őket atyjafiainak hívni, mondván: Hirdetem a Te nevedet az én atyámfiainak, az anyaszentegyháznak közepette dicséretet mondok Néked. És ismét: Én Őbenne bízom; és ismét: Ímhol vagyok Én és a gyermekek, akiket az Isten nekem adott. Mivel tehát a gyermekek testből és vérből valók, Ő is hasonlatosképpen részese lett azoknak, hogy a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt. (Zsidó 2:11–14)

Hasonlatosképpen Krisztus sem maga dicsőítette meg magát azzal, hogy Főpap lett, hanem az, Aki így szólott Hozzá: Én Fiam vagy Te, ma születek Téged. (Zsidó 5:5)

Amikor áttekintjük az Ige beszámolóját Jézus értünk való szellemi haláláról, tudnunk kell, hogy ez nem ember által kitalált történet. Ez a Biblia igazsága és nem elmélet. Amint megtudod, hogy mi az, amit Jézus elvégzett a te megváltásodért, a hitnek és a tudásnak egy magasabb szintjére fogsz jutni. Ahhoz, hogy Jézus értünk elvégzett művét, annak *teljességében értékelhessük*, tudnunk kell, hogy Ő lement a pokolba, a *mi bűneinkért* járó büntetést vette Magára, és *örök váltságot* szerzett nekünk. **A testi áldozatok nem szerezhetnek örök váltságot.** A régi törvény ezért nem volt hatásos, a régi törvény ezért nem szabadította meg az embert a bűntudattól.

Az Elsőszülött sok atyafi között

Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek, hogy Ő legyen Elsőszülött sok atyafi között. (Róma 8:29)

Jézus az elsőszülött sok testvér között. Biztos, hogy Pál nem arra utal, hogy Jézus volt az első, Aki feltámadt a testi halálból, mert Lázár és mások is feltámadtak Jézus előtt. Ő arról beszél, Aki elsőnek született meg a szellemi halálból a szellemi életre. *Mert akiket eleve ismert, eleve el is rendelte ...*

Isten eleve ismerte Jézust. Jézus Ővele volt kezdettől fogva.

Nem akarunk semmit sem beleolvasni az Igébe, amit az nem mond. Itt egy kettős jelentést láthatunk. Az Ige nem azt mondja, hogy az emberek eleve el vannak rendelve üdvösségre vagy kárhozatra. Az Ige azt mondja: mindenki, aki befogadja Jézust *újjászületik* és ugyanabból a mintából lesz formázva, mint Jézus volt, amikor Ő lett az elsőszülött sok testvér között.

Amikor Jézus feltámadt a halálból, Ő újjászületett Isten Szellemétől. Jézus azt mondta Nikodémusnak: *Ami testtől született, test az; és ami Szellemtől született, szellem az.* Most olvastuk a Róma 8:29-ben, hogy *Jézus az elsőszülött a sok testvér között.* Más szavakkal, nem csak egy fog megszületni a szellemi halálból az életre, hanem *sokan*, éppúgy, ahogy Ő is megszületett.

Ez rossz hír volt a sátánnak. A sátánnak már elege volt Jézusból, amikor Ő lejött a földre. A sátán megbetegítette az embereket, Jézus pedig meggyógyította őket. A sátán betegséggel megölte Lázárt, Jézus viszont eljött, feltámasztotta és meggyógyította őt.

Azt mondta magában a sátán: *Ha megszabadulok ettől a Jézustól, akkor minden problémám megoldódik.* A sátán már azt hitte, sikerült megszabadulnia Jézustól, de rá kellett jönnie, hogy nem tudja Jézust a pokolban tartani. **Jézus a sátán szemei előtt született újjá!** Ő lett az *elsőszülött a sok atyafi között!* Más szavakkal, sok-sok millió fog még megszületni *pont úgy, mint Jézus!*

Pünkösöd napján a felső szobában 120-an születtek újjá, épp úgy, ahogy Jézus. Aztán, mielőtt vége lett volna a napnak, még 3000 ember született újjá. Ez volt a szomorú hír a sátánnak: 3120-an születtek újjá *éppen úgy, mint Jézus.* Azt látjuk a Bibliában, hogy az Ige Jézust csak *addig a napig hívja »az egyszülött Fiúnak«, amíg fel nem támadt a halálból.* Csaknem minden Jézusra vonatkozó utalás, ami ezután van, és a feltámadása utáni időszakra vonatkozik, **soha nem nevezi Őt »az egyszülöttnek«.** Néha az Ige visszautal Jézusra, mint »az egyszülöttre«, *mielőtt még nem támadt fel a halálból,* de az Ige ilyenkor *nem a jelen időre* szól.

Az *1.Mózes 22:16,17*-ben Isten azt mondta Ábrahámnak: *Mivelhogy e dolgot cselekedéd ... a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.* Hadd emlékeztesselek arra, mit mondott Jézus Péternek: »Én építem fel az én Anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.« Jézus azt mondta; »Én fogom felépíteni az én Egyházamat!« Hosszú éveken keresztül emberek próbálkoztak ezzel, de kudarcot vallottak. De Jézus azt mondta: »Én építem majd fel az én Egyházamat.« Isten elkezdte a munkálatokat, és a Názáreti Jézus Krisztus által ma építi az Egyházat! Nemsokára meglátod a *leghatalmasabb* Egyházat, amit a világ megismer.

Egy prófétikus kijelentés

Amikor egy alkalommal erről tanítottam egy összejövetelen, a prófétálás szelleme szállt rám és ez a prófétikus üzenet hagyta el számat:

Mert közel a nap, amikor Isten Igéjének szolgálata életre kel az Egyházban. Azok, akik holtak voltak Isten dolgai iránt, most felkelnek és Isten bölcsességében és erejében járnak!

A Mindenható Isten ereje ki fog áradni közöttünk! Ők kimennek az emberek közé és az ajkaikból kiáradó bölcsesség megdöbbsenti a világot.

Mert ők Isten Szellemétől szólnak. Isten kenete ki fog áradni bensejükből. Az angyalok és a szolgáló szellemek nagy erővel munkálkodnak azoknak a hívőknek az életében, akik erősen állnak ezen a napon és akik Isten Igéje szerint járnak.

Így fog Isten kenete kiáradni a földön. És így építtetik fel a Mindenható Isten Egyháza! Jön mint egy robbanás, mégpedig az Isten Szellemének ereje által.

Mindenütt ébredés lesz. Esmélnek a sötétségből. Látni fogtok gyülekezeteket, melyeknek létszáma egyről felszökik háromezerre három hónap alatt. Meglátjátok majd az Isten hatalmas kenetét a földön. Meglátjátok Isten gyermekeinek helyreállítását. Vissza lesznek állítva törvényes helyükre és az *élő Krisztus ereje* kiárad szerte a földön. Ez a generáció meglátja mindezt.

De látjátok, vannak akik elfordultak az Igétől és egy szociális evangéliumot prédikálnak. Ezek a gyülekezetek kiszáradnak, elsorvadnak és eltűnnek. Néhány ilyen gyülekezet több ezer embert veszít és hónapok alatt semmivé lesz, az épületet eladják, mert ők halottá váltak. Az eljövendő időben az ilyenek megszűnnek létezni.

Óh, igen, ők nagyon is léteztek az elmúlt időkben, mert eddig nem úgy volt, ahogy most lesz az utolsó időben. Isten kenete áradni fog a földön, és a sötétség fog uralkodni azokon, akik a sötétségben vannak. Teljes sötétség borul azokra, akik a sötétségben vannak, de a világosság növekedni fog azoknak, akik a fényben járnak.

»Az én Egyházam fel fog épülni, és olyan lesz, mintha egy nap alatt lenne meg. Gyorsan helyreállítom az igazságosságot a földön.«

Jézus helyreállítja az embert

János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békeség Attól, Aki van, Aki vala és Aki eljövendő; és a hét Szellemtől, amely az Ő királyiszéke előtt van, és a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak Fejedelme. (Jel. 1:4,5)

Jézus a föld királyainak a Fejedelme. De vajon kik a föld királyai? Figyeljük meg, mit értett Pál a Róma 5:17-ben: *Mert ha az egyiknek (Ádámnak) bűnesete miatt uralkodott a halál az egy által: sokkal inkább az életben uralkodnak az egy Jézus Krisztus által azok, kik a kegyelemnek és az igazság ajándékának bővülködésében részesültek.*

Jézus a Fejedelem és mi vagyunk a királyok – királyok vagyunk és vissza lettünk állítva törvényes helyünkre. Visszakaptuk hatalmunkat. A The Amplified Bible fordítása szerint: »... királyként uralkodnak az életben az egy Jézus Krisztus által.«

Isten azt mondta az 1.Mózes 22:16,17-ben: *Én magamra esküszöm azt mondja az Úr: mivelhogy e dolgot cselekedéd, és nem kedvezél a te fiadnak, a te egyetlenegyednek: hogy megáldván megáldalak tégedet, és bőségesen megsokasítom a te magodat mint az ég csillagait, és mint a fűvényt, mely a tenger partján van, és a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.*

A Mag Jézus volt. A Galata 3:13–16 ezt mondja: *Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ: hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Szellem ígését elnyerjük hit által. Atyámfiai! ember szerint szólok. Lám az embernek megerősített testámentumát senki erőtelenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ad. Az ígéret pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvagnak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te Magodnak, Aki a Krisztus.*

Pál Krisztusra utal, Ő a Mag, Aki birtokolni fogja az Ő ellenségeinek kapuját. A 14. vers szerint: *... a Szellem ígését elnyerjük hit által.* A legtöbb ember hiedelmével ellentétben, **Pál itt nem a Szent Szellem keresztségéről beszél. Ő itt arról az ígéretről szól, amit a Szent Szellem tett Ábrahámnak, az ő Magjára, Jézus Krisztusra vonatkozóan.**

Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által. Mert akik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöttétek fel. Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát Ábrahám magva (az Ige azt mondja magva és nem »magjai«. Isten hív minket, a Krisztus Testét, az Ábrahám magvának; mert mi egyek vagyunk Ővele.) és ígélet szerint örökösök.

Mi vagyunk az örökösök az ígélet szerint, vissza lettünk állítva törvényes istenségünkbe, és hatalmunk van ezen a földön. Mi megszülettünk Isten Szellemétől, Isten Igéje által életre keltünk, Istentől való hatalmunk van a földön és birtokolni fogjuk a mi ellenségeink kapuját.

Pál azt mondta az Efézus 1:16–20-ban: *Nem szűnöm meg hálát adni tiérettetek, emlékezvén reátok az én könyörgéseimben; hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Szellemét az Ő megismerésében; és világosítsa meg értelmetek szeméit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, és mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a Maga jobbára a mennyekben.*

Pál azt mondta: *»Azt akarom, tudjátok meg, hogy az a mindenható erő, amit Isten megmutatott Krisztusban, amikor feltámasztotta Őt a halálból, ugyanaz az erő, mely feltámasztja az embereket a szellemi halálból a szellemi életre, pontosan úgy hat ez az erő most is, mint mikor feltámasztotta Jézust.« Minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt, megelevenített együtt a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!) és együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban. (Efézus 2:5–6)*

Isten azért akarja, hogy ragadd meg ezt a mindenható erőt, melyet megmutatott Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, **mert amikor az Úr feltámasztott téged a szellemi halálból a szellemi életre, egyben fel is magasztalt téged (magas rangra emelt).**

Ami Istent illeti, Ő úgy lát téged, mint aki együtt ülsz Jézussal az Atya jobbán, örök hatalomban és erőben, felette minden fejedelemségnek és hatalmasságnak és erőnek és uraságnak. Nyilván tudjuk, hogy nem testben vagyunk ott, de valóban ott vagyunk **szellemi hatalomban és erőben.** *Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékozta Néki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és föld alatt valóké. (Fil. 2:9,10)*

Jézus halálos párbajban legyőzte a sátánt. Ő megkapta ezt a nevet örökség által. Neki adományozták ezt a nevet. És **ez a név minden név fölött való.** Emlékeztetek, **Jézus nekünk adta nevét, hogy használjuk!**

Jézus a hegyen állt, mielőtt felment volna az Atyához és azt mondta: *»Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.« (Máté 28:18)* Majd a hívőkhöz fordult és folytatta: *»Most ti menjetek el az én nevemben. Ti üzzétek ki a démonokat. Ti gyógyítsátok meg a betegeket. Ti támasszátok fel a halottakat!« (Márk 16:15–18)*

Más szavakkal kifejezve, azt mondta Jézus: *»Amíg én távol vagyok, ti cselekedjétek meg ezeket. Ti magatok fosszátok meg a sátánt törvénytelen hatalmától.«*

Jézus kapott meg minden hatalmat a mennyben és a földön, és Ő ezt a hatalmat átadta a hívőknek! Jézus neked adta az Ő nevét, és Jézus neve minden név fölött áll. Jézus neve felette áll a ráknak, az ízületi gyulladásnak, a tüdőátulásnak. Jézus neve felette van mindennek, amit csak meg tudsz nevezni. Az emberiség által ismert minden betegségnek van valamiféle neve, Jézus neve azonban *mindegyik* felett áll. Néha az emberek olvassák a Bibliát és azt mondják, »Dicsőség Istennek! Minden térd meghajol Jézusnak!«, de az Ige nem ezt mondja. Minden térdnek meg kell hajolnia Jézus **neve** előtt, és Jézus *neked* adta ezt a nevet, hogy használd.

Dávid mondta a 138. Zsoltár 2-es versében: ... *minden neveden felül felmagasztalád a Te beszédedet.* Jézus neve minden név felett való és minden térdnek meg kell hajolnia ez előtt a név előtt. Jézus neve hatalmat ad neked három világban: a mennyi lények felett, a földi lények felett és a föld alatti lények felett. **Jézus hatalmat adott a hívőknek a három világban!** Ezenfelül még, **Isten az Ő neve fölé felmagasztalta Szavát (Igéjét)!**

Isten törvényes hatalmat adott neked a földön. Ő visszaállított hatalmadba az emberi szellem újjászületése által. Isten visszaadta neked mindazt, amit a sátán ellopott Ádámától. Az Úr azt várja a hívőtől, hogy *foglalja el a földet*, amíg Ő vissza nem jön. Nem, Jézus nem azt mondta: »Raktározzatok fel magatokat krumplival és bújjatok el a hegyekbe.« Ő azt mondta: *Uralkodjatok, míg megjövök! (Luk. 19:13 az ang. ford. szerint)*

Az Egyesült Államok elfoglalta Németországot a 2. világháború után. Az amerikaiak nem úgy tették ezt, hogy odamentek és megkérdezték őket: »Nos, mit szeretnétek, hogy tegyünk értetek?« Nem! Az amerikaiak elfoglalták és irányították az országot! Jézus azt mondta nekünk, hogy *foglaljuk el és vessük uralmunk alá ezt a földet az Ő eljöveteleig.* Ennek elvégzésére megvan a törvényes hatalmunk. Mi fogjuk ezt megtenni az Ő neve és az Ő Igéje segítségével.

Prófétai szó

Ismét megosztok veled egy profétikus kijelentést, melyet az egyik összejegyzésem során kaptam, amint erről a témáról tanítottam. Az Úr Szellemé azt mondta:

»Álljatok meg erősen ezen a napon és órában. Mert ez az a nap, amikor az én bölcsességem és az én erőm kinyilvánul a földön. Az eljövendő napokban hatalmas megnyilvánulásokat fogtok látni, mert a bűnös gazdagsága az igazak számára van eltéve.

Ezért, kezdjétek el megalapozni magatokat az én Igémen, mert felmagasztaltam Igémet nevem fölé. És minthogy az én nevem minden földi név felett van, hasonlatosképpen az én Igém felette van a kárhozat minden profétájának, akik a ti pusztulásotokról és az Egyház vereségéről profétálnak.

Álljatok a lábatokra és hágjatok fel valóságos magasságotokba. Mert ezek azok a napok, amikor az én népem győzelemben jár és vereséget mér a sötétség erősségeire az én Igém által, mely kiárad ajkaikból.

Az Isten Szellemével betöltött emberek az én bölcsességem útjait járnak majd. A világ nemzetei ehhez a néphez fordulnak és azt mondják: »Küldjétek hozzánk profétát Istentől, hogy mi is lássuk azokat a dolgokat, amiket hallunk megtörténni.« Mert azok a dolgok, melyek működtek az elmúlt napokban, nem működnek ebben az időben.

»Ahogy az Isten profétája elkezdí szolgálatát, szabadon megy majd be a vasfüggöny mögé, bejut a bambuszfüggöny mögé. Az Úr ismerete terjedni fog az egész földön. Hatalmas cselekedetet láttok meg napjaitokban, mert a bűnös gazdagsága megtalálja útját a ti kezeitekben, ahogy az én Igémre figyelmezve jártok. Erősítétek meg magatokat és hatoljatok be az én Igém valóságos magasságába és engem figyeljétek, hogy mit cselekszem szemetek láttára.«

Az ország kulcsai

A Máté 16:16-ban Péter ezt a hatalmas megvallást tette: *Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.* Jézus ezt felelte: ... *nem test és vér jelentette ezt meg neked, hanem az én Mennyei Atyám. De én is mondom neked, hogy te Péter vagy, és ezen a kősziklán építem fel az én Anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.* (17,18. vers)

Figyeld meg, mit mondott Jézus; ki építi fel az Egyházat? Nagyon régóta próbálkoznak ezzel az emberek és kudarcot vallanak. A vallási vezetők azt hitték, *ők* már felépítették ezt zsinagógáikkal és oktatási intézményeikkel. Jézus viszont azt mondta, **én építem fel az Én Anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.**

Majd így szólt Jézus: **És neked adom a mennyek országának kulcsait; és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz; és amit megoldasz a földön, a mennyekben is oldva lesz.** (19. vers)

Mit akar Jézus ezzel mondani: »az országnak a kulcsai«? Ő nem azt mondta, »az országhoz való kulcsok.« Ha megkapnád a kulcsot egy szállodához, bemehetnél a szálló halljába, de viszont egyetlen szobába sem tudnál bemenni. De ha megkaptad a szállodának a kulcsait, akkor ki tudsz nyitni minden szobát az épületben.

Bizony mondom néktek: Azok között, akik itt állanak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az Embernek Fiát eljönni az Ő országában. (28. vers)

Amikor először olvastam ezt, furcsálltam vajon miért mondta azt Jézus, hogy a Gyülekezet (az Egyház) még az előtt fog elragadtatni, mielőtt azok közül az emberek közül néhányan meghalnak. Látod, hogy lehet »vallásos elképzeléseket« kihozni az Igéből? Jézus azonban nem erről beszélt itt. Ő azt mondta, »Néhányan közületek, akik itt álltok nem kóstoljátok meg a halált, amíg meg nem látjátok az Ember Fiát eljönni az Ő országába.« Jézus eljött a sírból, Ő volt az elsősülött sok testvér közül, és eljött az Ő országába.

Jézus azt mondta: ... *Az Isten országa nem szemmel láthatólag jó el ... az Isten országa tibennetek van. (Lukács 17:20,21)*

Ő valami teljesen mást mondott, mint amire legtöbbünk gondolt. Még a legközelebbi tanítványai is megkérdézték: » Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre az országot Izraelnek?« (ApCsel. 1:6)

Jézus azt mondta; »Az én országom nem láthatólag jön el. Ez az emberben van.« Az újjászületett ember képes ugyanazon a hitszinten működni, mint Isten. Az ilyen ember Jézus társörököse.

Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök. (Gal. 3:29) Milyen ígéretről van szó? Arról az ígéretről, amit a Szent Szellem tett Ábrahámnak: **a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.**

A The Amplified Bible így jelenti meg Jézus szavait a *Máté 16:19*-ben: »Én neked adom a mennyek országának kulcsait, és minden, amit megkösz, azaz kijelented, hogy jogtalan és törvénytelen a földön, már a mennyben kötve kell, hogy legyen; és minden, amit feloldasz a földön – azaz törvényesnek jelented ki –, ez olyan dolog kell hogy legyen, ami már fel van oldva a mennyben.« Valaki esetleg megkérdézi: »Mi ennek a haszna, ha már ott meg van kötve?«

Jézus ezzel azt mondja: »Én adok a hívőnek hatalmat és erőt, hogy feloldjon (felszabadítson) olyan dolgokat a földön, amelyek engedélyezve vannak a mennyben, és hogy megkössön olyan dolgokat a földön, amelyek nincsenek megengedve a mennyben.« Csak kérdezd meg magadtól, »Milyen dolgok *nincsenek* megengedve a mennyben?« A mennyben nincs se gyengeség, se betegség és szegénység sincs! Ott nincs gonoszság, semmiben sincs hiány. A menny az egészség és a boldogság helye.

Jézus azt mondta: »Van hatalmad, hogy megkötd azokat a gonosz erőket a földön, amelyek gyengeséget, betegséget, szegénységet és bünt hoznak rád.«

Mi az, ami fel van oldva, azaz meg van engedve a mennyben? Az élet, az egészség, a bőség, a boldogság, az öröm és a békesség. Most már érted, hogy *miért* hívta Jézus az oldás és kötés hatalmát a *Mennyország kulcsainak!*

Isten országa már eljött

Amikor Jézus néhány elvet tanított az imádkozásról tanítványainak, azt mondta: *Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk, Ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a Te neved; jöjjön el a Te országod ... (Máté 6:9,10)*

Ez egy ószövetségi ima. Jézus azt mondta: »Imádkozzatok, hogy jöjjön el az ország.« Nos, az ország már eljött. Az Isten országa az újjászületett emberekben van. Az ország nem akkor fog eljönni, amikor a mennybe jutunk; az ország már itt van.

Hallgassuk meg újra a *Lukács 17:20,21*-et: *Az Isten országa nem szemmel láthatólag jó el. Sem azt nem mondják: Ímé itt, vagy: Ímé amott van; mert ímé az Isten országa tibennetek van.* Nekünk pedig uralkodni kell ebben az életben, mint a királyoknak, Jézus Krisztus által. Jézus azt mondta tanítványainak, imádkozzák azt, hogy: *Jöjjön el a Te országod; legyen meg a Te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.* **Kinek** az akarata legyen meg? Isten akarata legyen meg. Isten akaratának kell meglegnie a földön úgy, ahogy a mennyben is.

Tegyük fel magunknak a kérdést: Mi Isten akarata a mennyben? A mennyben nincs betegség, se gyengeség, se szegénység, se fájdalom vagy bánat, – ezért ez Isten akarata itt a földön is. Ez kell hogy legyen Isten akarata, mert Jézus mondta a tanítványoknak, hogy így imádkozzanak. Neked, mint hívőnek megvan az Isten adta jogod és képességed, hogy megköss olyan dolgokat a földön, amelyek meg vannak kötve a mennyben. Van *hatalmad*, hogy fellépj ilyen dolgok ellen.

Átruházott hatalmad van arra, hogy feloldj minden olyan dolgot a földön, amelyek a mennyben is fel vannak oldva. Minden olyan dolgot megköthetsz a földön, amely meg van kötve a mennyben. Ezt **neked** kell megtenned. Emlékeztetlek arra, amit Pál mondott a Galata 3:29-ben: *Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök* (az ígéretet a Szent Szellem tette Ábrahámnak).

Isten megmutatja Izrael gyermekeinek az engedelmesség áldásait az 5.Mózes 28-ban. *Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden Ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened; és reád szállanak mindez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára. (1, 2. vers)*

Más szavakkal; el sem tudsz menekülni mindezen áldások elől, ha szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára. Az áldások követni fognak és (magukkal ragadnak), előtted járnak. *Áldott leszel a városban, és áldott leszel a mezőben. Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése. Áldott lesz a te kosarad és a te sütő teknőd. Áldott leszel bejöttödben, és áldott leszel kimentedben. Az Úr megszalasztja előtted a te ellenségeidet, akik reád támadnak; egy úton jönnek ki reád, és hét úton futnak előled. (3–7. vers)*

Emberek olvassák ezt és azt mondják: »Igen, de ez Izraelnek szólt«. Igen, ez Izraelnek szólt, Izrael gyermekeinek. Ugyanakkor szól hozzánk is, mert: *Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.* Te visszaállítottát törvényes istenségedbe.

Az áldások arra vannak, hogy most használjuk őket

És bővülködővé tesz téged az Úr, a te Istened kezeidnek minden munkájában, a te méhednek gyümölcseiben, a te barmodnak gyümölcseiben és a te földednek gyümölcseiben, a te jódra. Mert hozzád fordul az Úr és öröme lesz benned a te jódra, amiképpen öröme volt a te atyáidban. Hogyha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, megtartván az Ő parancsolatait és rendeléseit, amelyek meg vannak írva e törvénykönyvben, és ha teljes szívedből és teljes lelkedből megtérsz az Úrhoz, a te Istenedhez. Mert e parancsolat, amelyet én e mai napon parancsolok néked, nem megfoghatatlan előtted; sem távol nincs tőled. (5.Mózes 30:9–11)

Emlékezz arra, mit mondott Jézus: »Néked adom a mennyek országának kulcsait.« A legtöbb ember majd a mennyben akar élni ezekkel az áldásokkal. Azt mondják: »Amikor majd a mennybe jutunk, meglesz minden erőnk és hatalmunk.« A mennyben mit kezdenél hatalmaddal? Ott nincsenek démonok, nincsenek csaták, nincs gonoszság, nincs betegség. Ott már nem lesz szükséged hatalomra. Erre **most** van szükséged! Ezek az áldások, amiről Isten itt beszél, nem akkor lesznek a tiéd, amikor a mennybe jutsz, **ezek már most hozzád tartoznak.**

Nem a mennyben van, hogy azt mondanád: Kicsoda hág fel érettünk a mennybe, hogy elhozza azt nékiünk, és hallassa azt veliünk, hogy teljesítsük azt? Sem a tengeren túl nincsen az, hogy azt mondanád: Kicsoda megy át érettünk a tengeren, hogy elhozza azt nékiünk, és hallassa azt veliünk, hogy teljesítsük azt? Sőt felette közel van hozzád ez Ige: a te szádban és szívedben van, hogy teljesítsed azt. (12–14. vers)

Figyeld meg, az Ige először a szádba kerül, majd utána jut be a szívedbe. Pál apostol azt mondta: *Közel hozzád a beszéd, a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol. (Róma 10:8–9)*

Isten áldásai nem mindenkié

Isten által megígért áldások azoknak szólnak, akik Isten Igéjét szájukra veszik. A földön megszületett embereknek megvan a joguk, hogy megválasszák szavaikat. Az angyalok teremtett lények, de nekik nincs meg ez a joguk. Jézus azt mondta: »Néked adom a mennyek országának kulcsait, és amit megkötsz a földön, a mennyekben is kötve lesz.« Az ember, aki visszaállított törvényes istenségébe, hatalommal bír, hogy uralkodjék a földön. Nézzük meg ismét ezeket az Igéket:

1., I. Mózes 22:17: ... a te magod örökség szerint fogja bírni az ő ellenségeinek kapuját.

2., Máté 16:18: (Én) építem fel az én anyaszentegyházamat, és a pokol kapui sem vesznek rajta diadalmat.

3., Kolosse 1:17,18: És Ő előbb volt mindennél, és minden Őbenne áll fenn. És Ő a feje a testnek, az egyháznak: **Aki a kezdet, elsőszülött a halottak közül ...**

Jézus volt az Egyház kezdete. Ő a Feje az Egyháznak. Jézus alapította az Ő Egyházát a pokol kapuiban, hogy bebizonyítsa, azon még a pokol kapui sem vesznek diadalt. Jézus belépett a pokol kapuiba (a Hadesbe), arra a helyre, amely a gonosz halottak tartózkodási helye, de nem a végső lakhelyük. A gonosz halottak a tűz tavába lesznek vetve, mely örökké ég. Az a

hely, ahova Jézus bement, nem a szó szerinti tűz tava volt, hanem ennek a helynek a kapuja. Jézus a pokol vermében született újjá, Ő volt az elsőszülött, az elsőnek nemzett a halálból. **Ő alapította az elsőszülöttek Egyházát a pokol kapuiban.**

Csodálom Isten bölcsességét, ahogy visszatekintek és látom az egész képet. Ő nem várt tovább, hogy szétzúzza a pokol erejét. Jézus lement a pokol kapuiba és ott kezdte el az Ő Egyházát. Jézus a *Feje* az Egyháznak. Ő ennek a *kezdeté*. Az Egyház akkor jött létre, amikor Jézus újjászületett a pokol kapuiban. Ő az elsőszülött sok testvér között.

Ha a sátán meg tudná akadályozni, hogy az emberek újjászülessenek, legelőször Jézust akadályozta volna meg, amikor Jézus a pokolban volt. De a sátán tehetetlen volt Isten Igéjével szemben. A sátán nehéz helyzetben van, még a saját házának kulcsai sincsenek nála. A kulcsok Jézusnál vannak! Jézus elvette a sátántól a halál, a pokol és a sír kulcsait; majd leszakította ennek a helynek a kapuit, amikor eljött onnan!

Pál azt mondta: *Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol. (Róma 10:9)* A pokol összes démona sem tudja megakadályozni, hogy az emberek újjászülessenek, ha ők szívükből megvallják Jézust életük Urának.

Legyetek erősek az Úrban

Végezetre, atyámfiai, legyetek erősek az Úrban, és az Ő hatalmas erejében. (Efézus 6:10) Pál semmit sem szólt arról, hogy magunkban legyünk erősek. Valaki talán azt mondja: »Én megpróbálok erős lenni.« Az Ige viszont azt mondja, hogy legyünk erősek az Úrban, és az Ő hatalmas erejében; – nem azt, hogy próbálkozzunk erősek lenni.

Öltözzétek föl az Isten minden fegyverét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben. (11. vers) Az a szó, hogy *minden*, azt jelenti: »teljes«. Öltözzétek fel az Isten **teljes** fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördögnek minden ravaszágával szemben. Miről beszél itt Pál? Az *Ésaiás 59:17* utal arra, hogy Isten igazságosságba öltözik. Pál kezdi megnevezni Isten öltözetét (ruházatát, Isten fegyverzetét). Ez a fegyverzet a szellemi öltözet (ruházat).

Mert nem vér és test ellen van nékiünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötéttségének világbírói ellen, a gonoszság szellemei ellen, melyek a magasságban vannak. Annakokáért vegyétek föl az Istennek minden fegyverét, hogy ellentállhassatok ama gonosz napon, és mindeneket elvégezvén megállhassatok. Álljatok hát elő, körülövezvén derekatokat igazlelkűséggel, és felöltöztvén az igazságnak mellvasába, és felsaruzván lábaitokat a békesség evangéliumának készségével; mindezekhez fölvevén a hitnek pajzsát, amellyel ama gonosznak minden tüzes nyílát megolthatjátok; az üdvösség sisakját is fölvegyétek, és a szellemnek kardját, amely az Isten beszéde. (Efézus 6:12–17)

Isten Igéje az *emberi* szellem kardja, nem pedig a Szent Szellem kardja. Fogadd be Isten Igéjét szellemedbe és mondd ki. Akkor az Ige lesz a kard a te szádban. Maga a Biblia nem a Szellem kardja; de amikor befogadod az Igét a szellemedbe és kimondod azt a száddal, akkor az Ige lesz az *emberi* szellem kardja.

János apostol írta az *1.János 4:4*-ben: *Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb az, Aki bennetek van, mint az, aki e világban van.*

Az Ige azt mondja: ... és **legyőztétek** azokat. Nem valamikor a *jövőben* fogsz győzni. Te *már most* vissza lettél állítva törvényes helyedre. Felöltözheted Isten ruházatát. Használna valamit, ha felvennénk az üdvösség sisakját és az igazság mellvasát, körülöveznénk derekunkat igazlelkűséggel, felsaruznánk lábunkat a békesség evangéliumának készségével, felvennénk a Szellem kardját (Isten Igéjét) és elfutnánk, hogy elrejtőzzünk a hegyekbe?

Nem, mi nem fogunk elrejtőzni a hegyekben! Uralkodni fogunk, amíg Jézus el nem jön. Akkor majd Jézussal leszünk, mert mi vagyunk Isten családja. Ő olyan Egyházért jön el, mely szégyenfolt és hiba nélküli, mentes minden ilyen dologtól. Ő addig ül az Atya jobbján, míg ellenségei az Ő lábának számolyává tétetnek.

Hatalom három világban

Fizikai test szükséges ahhoz, hogy hatalmunk legyen a földön. Már előzőleg tárgyaltuk Jézus szavait a *János evangélium 10.* fejezetében, de ennek az Igének a fontossága miatt, újra szeretném hangsúlyozni. Jézus azt mondta: ... *Aki nem az ajtón megy be a juhok aklába, hanem másunnan hág be, tolvaj az és rabló. Aki pedig az ajtón megy be, a juhok pásztora az. (János 10:1,2)*

A sátán az, aki más módon jött be. **Ő nem született meg a földön.** Az egyedüli törvényes módja, hogy bejussunk erre a földre és hatalmunk legyen, az az, hogy megszületünk itt. Még az angyaloknak sincs megengedve, hogy az Evangéliumot hirdessék a földön. Nekik nincs erre felhatalmazásuk.

Nem küldhetjük el a Szent Szellemet Afrikába, hogy hirdesse az Evangéliumot; a Szent Szellemnek nincs fizikai teste. ***Te viszont rendelkezel fizikai testtel és neked megvan a hatalmad! Amikor a te hatalmad és Isten képessége találkozik, minden lehetségessé válik.***

A sátán a tolvaj és a rabló. Jézus a Jó Pásztor. Jézus megszületett itt; Ő az ajtón jött be, emberré születése által. Jézus rendelkezett is az ember hatalmával.

Törvényes belépés a földre

Az 1. versben az ajtó nem azonos a 7. versben említett ajtóval. Jézus a törvényes úton jött a megszületés által. Ő rendelkezett az ember minden hatalmával. Ő emberként élt és fel volt kenve a Szent Szellemmel. Ő előttünk járt, és lerontotta az ördög munkáit. Ő a keresztre ment, saját életét adta és Ő lett a végső áldozat; ez odavezet bennünket a 7. vershez: ***Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a juhoknak ajtaja.***

Azért mert Jézus szenvedett és meghalt szellemileg miértünk, Ő újjászületett és Ő lett az elsősülött a halálból (Kol. 1:18), az elsősülött sok testvér között (Róma 8:29) és a halottak közül az elsősülött (Jel. 1:5). Jézus újjászületett, és Ő lett az ajtó. A testi megszületés a törvényes belépés a földre. De mivel Jézus az Egyház Feje és az elsősülött a halálból, Ő lett az ajtó – vagy más szóval – a törvényes belépés Isten országába. Nincs más út. A templomajtón keresztül nem lehet belépni oda. A keresztség által nem tudsz bejutni oda. Nem tudsz bejutni oda tizedfizetéssel vagy jó magaviselettel. **Újjá kell születned, és Jézus az ajtaja ennek az újjászületésnek!**

Ahogy a testi megszületés a törvényes belépés a földre, a Jézus Krisztus általi szellemi megszületés az egyedüli törvényes út a mennybe.

Miután Jézus feltámadt a halálból, Ő visszament a sírhoz és Magára vette testét. Ezzel Ő lett a Feltámadott Krisztus, az elsősülött a halálból, az elsősülött sok testvér között. Ő beszélt Mária Magdalénával a harmadik nap kora reggelén.

Monda néki Jézus: Asszony mit sírsz? Kit keresel? Az pedig azt gondolván, hogy a kertész az, monda Néki: Uram, ha te vitted el Őt, mondd meg nekem, hová tetted Őt, és én elviszem Őt. Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda Néki: Rabbóni! ami azt teszi: Mester! Monda néki Jézus: Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz ... (János 20:15–17)

Ennek megértéséhez nézzük meg a Zsidó levél 9. fejezetét: *Krisztus pedig megjelenvén, mint a jövődő javaknak Főpapja, a nagyobb és tökéletesebb, nem kézzel csinált, azaz nem e világból való sátoron keresztül, és nem bakok és tulkok vére által, hanem az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve. (11,12. vers)*

Mert ha a bakoknak és bikáknak a vére, meg a tehén hamva, a tisztátalanokra hintetvén, megszentel a testnek tisztaságára: mennyivel inkább Krisztusnak a vére, Aki örökkévaló Szellem által Önmagát áldozta fel ártatlanul Istennek: megtisztítja a ti lelkiismereteket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljatok az élő Istennek. (13,14. vers)

Mert nem kézzel csinált szentélybe, az igazinak csak másolatába ment be Krisztus, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék érettünk. (24. vers)

Isten trónjánál jól vagyunk képviselve. Jézus semmit sem tett Magáért; Ő mindent, amit tett, miértünk tette! Jézus ebben a pillanatban is képvisel bennünket, Isten jelenlétében közbenjár értünk.

Most olvassuk el a Zsidó levél 9. fejezetéből az alábbiakat: *Nem is, hogy sokszor adja Magát áldozatul, mint ahogy a főpap évenként bemegy a szentélybe idegen vérrel; mert különben sokszor kellett volna szenvednie a világ teremtése óta; így pedig csak egyszer jelent meg az időknek végén, hogy áldozatával eltörölje a bűnt. (25, 26. vers)*

És miképpen elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet: azonképpen Krisztus is egyszer megáldoztatván sokak bűneinek eltörlése végett, másodszor bűn nélkül jelen meg azoknak, akik Őt várják üdvösségükre. (28. vers)

Mit jelent az, hogy Jézus bűn nélkül fog megjelenni? Jézus soha nem követett el bűnt. Viszont Ő valóban bűnné lett, miután teste meghalt a kereszten. Ő megjelenik másodszor is, akkor majd bűn nélkül.

A János evangélium 20. fejezetében azt mondta Jézus: *Nem mentem még fel ... (17. vers)* Ezután viszont valóban felment Jézus az Atyához. Jézus az Ő saját vérét vitte be a Szentek Szentjébe és a vért a kegyelem székére hintette. **Isten elfogadta a vért, végső engeszteléseként, és Jézus örök váltságot szerzett nekünk.**

Békesség néktek

Az idő között, hogy Jézus megjelent Máriának majd Tamásnak, Jézus felment a mennyekbe.

A The Amplified Bible fordítása szerint az *Ésaiás 53:5*-ben: »... a békességünk megszerzéséhez és jólétünkhöz szükséges büntetés Órajta volt.« Amikor Jézus megjelent az Ő tanítványainak, ezt mondta nekik legelőször: *Békesség néktek!* (János 20:19) Jézus megmutatta nekik kezeit és oldalát. *Ismét monda azért nékik Jézus: Békesség néktek! Amiként engem küldött az Atya, én is aképpen küldelek titeket. (21. vers) Jézus átadta a hatalmat az Ő Testének, a Benne hívőknek. És mikor ezt monda, rájuk lehele, és monda nékik: Vegyetek Szent Szellemet: (22. vers)*

*Tamás pedig, egy a tizenkettő közül, akit Kettősnek hívtak, nem vala ővelük, amikor eljött vala Jézus. Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az Ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az Ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem. És nyolc nap múlva ismét benn valának az Ő tanítványai, Tamás is ővelük. Noha az ajtó zárva vala, beméne Jézus, és megállta a közepén és monda: **Békesség néktek!** Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet; és hozd ide a te kezedet, és **bocsásd az én oldalamba:** és ne légy hitetlen, hanem hívő. És felele Tamás és monda Néki: **Én Uram és én Istenem!** (24–28. vers)*

Amikor Jézus eljött a földre, feladta isteni erejét. Ő úgy jött el, mint ember, Magára vette az emberi testet. **A földön is Isten maradt, de nem isteni erejében működött. Ő az ember hatalmával működött és fel volt kenve a Szent Szellemmel.** Miután Jézus feltámadt, Ő egy megdicsőült testet kapott. Jézus leült és együtt evett a tanítványokkal, majd felkelt és átment a falon.

Van itt azonban valami, amit még nem láttunk tisztán. Mi azt hisszük, hogy miután Jézus feltámadt a halálból, Ő tökéletesen ép lett. De a lyukak még mindig az oldalában voltak. Amikor felemelte a kezeit, lehetett látni a nappali fényt rajtuk keresztül. Azok a lyukak *még mindig* a kezeiben vannak. Jézusnak emberi teste van és emberi teste is lesz az örökkévalóságon keresztül.

Jézus azzá lett, ami mi *voltunk*, hogy mi olyanokká legyünk, amilyen Ő *most*. Ő Magára vette az embernek a testét és a Biblia azt mondja: *meglátjuk az Embernek Fiát eljöni felhőkben nagy hatalommal és dicsőséggel. (Márk 13:26)* Ő emberré lett, hogy mi az Ő örökötársai lehessünk. A szörnyű ostromozástól származó hegek még mindig ott vannak a hátán.

Jézus azt mondta tanítványainak: *... tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nékem van!* (Lukács 24:39)

Ő azt mondta Máriának: »Ne érints meg, mert még nem mentem fel.« De ekkora már felment és örök váltságot szerzett nekünk! Jézus visszajött, rálehelte tanítványaira és azt mondta: **Vegyetek Szent Szellemet.** Miért? Jézus azt mondta: *... Aki hisz Énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket Én cselekeszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én Atyámhoz megyek. (János 14:12)*

Mi köze a »nagyobb cselekedeteknek« ahhoz, hogy Jézus az Atyához megy? Ő azt mondta: *... mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt (Őt) tihozzátok. (János 16:7)*

Pál azt mondta az *1. Korinthus 12:27*-ben: *Ti pedig a Krisztus teste vagytok, és tagjai rész szerint.* Jézus felment az Atyához. Jézusnak nincs más fizikai teste a földön, csak a tiéd. **A te tested az, amin keresztül Istennek törvényes hatalma van ma a földön.** Te vagy az, a te testeddel, akinek *hatalma* van a földön; és Isten Az, Akinél az *erő* van!

Jézus azt mondta: »El fogom küldeni a Szent Szellemet (Isten képességét), hogy bennetek lakozzon. Akkor meglesz a hatalmatok és a képességetek, hogy az ördög munkáit lerontsátok.« Más szavakkal: »Ha megengeded nekem, hogy használjam testedet, én is megengedem neked, hogy használj az én képességeimet.« Bárhogy nézzük is, ez rossz hír a sátánnak!

Jézus azt mondta: »*Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk.*« (János 14:23) Az Atya, a Fiú és a Szent Szellem akar a te bensődben lakozást venni. Mindenki, aki megszületett Isten Szellemétől és újjá lett teremtve Isten képére, ugyanazon a hitszinten képes működni, mint Isten. Az újjászületett embernek erőforrása az ő szellemében lakozó Atya, Fiú és Szent Szellem.

De ez még nem elégítette ki Jézust. Ő azt mondta: *Még sok mondanivalóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De mikor eljő amaz, az igazságnak Szelleme, elvezérel majd titeket minden igazságra ... és a bekövetkezendőket megjelenti néktek ... Mindaz, ami az Atyáé, az enyém: azért mondom, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek. (János 16:12–15)*

Jézus volt a megdicsőült Krisztus. Ő keresztül tudott menni az ajtókon, ahol csak akart meg tudott jelenni; és volt valami változás Jézusban: a tanítványok látták a lyukakat a kezeiben és az oldalában. Jézus azonban azt mondta: »... a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nékem van.« (Lukács 24:39) Jézus teste húsból és csontból áll – de nem húsból és vérből. Jézusnak megdicsőült teste van, mely nem a vér-rendszer alapján funkcionál.

Az Ő teste hús és csont test. Krisztus, az Ő megdicsőült testében és isteni erejében, *elveszítette jogát, hogy szolgáljon a földön.*

Van itt valami furcsaság ezzel kapcsolatosan. Miután Jézus feltámadt a halálból, egészen addig, amíg fel nem ment az Atyához, *Ő egyetlen egy csodát sem tett!* Senkit sem gyógyított meg, nem üzött ki démonokat és nem támasztott fel halottakat. Miért? Mert Ő lett a *megdicsőült Krisztus*. Ő megkapta megdicsőült testét és isteni hatalmát. *Jézus akkor elveszítette jogát, hogy tovább szolgáljon a földön, mint ember.* Jézus visszaállított örök isteni hatalmába. Jézusnak nem volt már meg a természetes emberi teste; az Ő teste megdicsőült test volt.

A sátánnak nincs hatalma – A sátánnak nincs a földön teste

Itt az idő, hogy az Egyház kinyilatkoztatást kapjon erről: **A sátánnak nincs fizikai teste és ezért hatalma sincs a földön!**

Jézus a János 12:31-ben (mielőtt a keresztre megy) azt mondja: *Most van e világ kárhoztatása; most vettetik ki e világ fejedelme.*

A »kárhoztatásnak« fordított szó a görögben: »krízis« azaz: krízis. A krízis jelentése: »fordulópont«. Jézus azt mondta tehát: »Most van e világnak a fordulópontja. Most vettetik ki e világ fejedelme.«

És lőn az égben viaskodás: Mihály és az ő angyalai viaskodnak vala a sárkánnyal; és a sárkány is viaskodik vala és az ő angyalai; de nem vehetének diadalmat, és az ő helyök sem találtaték többé a mennyben. És vetteték a nagy sárkány, ama régi kígyó, aki neveztetik ördögnek és a sátánnak, ki mind az egész föld kerekességét elhíheti, vetteték a földre, és az ő angyalai is övele levettetének. És hallék nagy szózatot az égben, amely ezt mondja vala: Most lett meg az üdvösség és az erő, és a mi Istenünknek országa, és az Ő Krisztusának hatalma; mert a mi atyánkfiainak vádolója levettetett, ki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. (Jelenések 12:7–10)

Sokáig azt hittem, hogy ez egy jövőben megtörténő eseményt ír le, de ez egészen bizonyosan akkor megtörtént, amikor Jézus felemelkedett a trónra. Nem kétséges, hogy ki az, Aki felemelkedett a trónra, vagy hogy ki a sárkány, aki kivettetett. Amit Jézus nem tett meg a pokolban, Ő befejezte azt a mennyben! *És ők legyőzték azt a Bárány véérért, és az ő bizonyágtételüknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mindhalálig. Annakokáért örüljetez egek és akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosainak; mert leszállott az ördög tihozzatok, nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van. (11, 12. vers)*

Ezen a ponton a sátán kivettetett a mennyből. Ő már nem tud vádolni bennünket az Atya előtt. A sátán számára nem maradt hely a mennyben. A sátán azért nem vettetett le a földre ez előtt, mert a földi embereknek nem volt meg a képességük, hogy elbírjanak vele. Az emberek még nem voltak újjászületve. Ők még az Ószövetség alatt tevékenykedtek.

A négy evangéliumban találhatjuk az egyedüli embereket, akik valójában elbírtak a sátánnal, mert Jézus felkente őket. Emlékeztek, hogy Jézus maga elé hívta a hetven tanítványt, és felkente őket, majd kiküldte őket, hogy betegeket gyógyítsanak, halottakat támasszanak és démonokat üzzenek. (Lukács 10:1–9)

Ezek az emberek törvényesen megszülettek a földön, és a testük hatalmat adott nekik. Isten pedig képességet adott nekik. Isten kenete munkálkodott rajtuk keresztül, és ez hozott gyógyulást a betegeknek, ez üzte ki a démonokat és támasztotta fel a halottakat.

Az Ő lábainak zsámolya

Ő azonban, egy áldozattal áldozván a bűnökért, mindörökre üle az Istennek jobbára, várván immár, míg lábainak zsámolyául vettetnek az Ő ellenségei. (Zsidó 10:12,13)

A görög kijelenti: »... addig várakozik, amíg Ő teszi az Ő ellenségeit lábainak zsámolyává.« Ne nagyon örülj annak, hogy máris mehatsz a mennybe. Először még néhány dolognak meg kell lennie. **Az ellenségnek a mi lábaink alá kell vettetnie!**

Az Írás világosan kijelenti: »Jézus addig ül az Atya jobbán, amíg az Ő ellenségei lábainak zsámolyává nem vettetnek.« Egy nap eljön onnan Jézus, és mi találkozunk Vele a levegőben. Ő most ott ül addig, míg az Ő ellenségei az Ő lábai alá nem

vettetnek. Jézus a Fej, és ti (az Egyház, a Gyülekezet) vagytok a Test. A zsámoly arra használatos, hogy rátegyük a lábunkat. **Mi rá fogjuk tenni lábunkat a sátánra!** Ez még azelőtt megtörténik, hogy Jézus eljön hozzánk az Atya jobbjáról.

A *Máté evangélium* 28. fejezetében Jézust látjuk, ahogy áll a hegyen. Ő akkor készült felmenni az Atyához. Figyeljük meg jól, mit mondott: *És mikor megláták Őt, leborulának Előtte; némelyek pedig kételkedének. És hozzájuk mennén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.* (17,18. vers)

Figyeld meg, Jézus azt mondta: *minden hatalom.* Ha Őneki adatott *minden hatalom*, akkor ezen kívül nem létezik semmiféle más hatalom. **Jézus kapott meg minden hatalmat!** Majd azt mondta: *Elmennén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében, tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én tiveletek vagytok minden napon a világ végezetéig. Ámen!* (Máté 28:19,20)

A *Márk* 16. ugyanezt az eseményt rögzíti: *És monda nékik: Elmennén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsnek. Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözüül, aki pedig nem hisz, elkárhozik. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevében ördögöket űznek; új nyelveken szólanak. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket és meggyógyulnak.* (Márk 16:15–18)

Jézus nem arról beszél, hogy kígyókat fogdossunk. Ő azt mondja: »Ha a régi kígyó, a sátán, beront otthonodba, akkor *te magad dobd ki.* Ő nem mondja azt, hogy menjünk el démonvadászatra, vagy hogy üldözzük az ördögöket. Ő ezzel azt mondja, hogy *te magad* zavard el a sátánt. Erre neked *megvan* a hatalmad! A sátán jogtalanul tartózkodik itt. A sátánnak nincs törvényes hatalma a földön. **A sátán csak ott tud uralkodni és befolyással lenni, ahol megengedik neki.** (A tudás hiánya ad neki erre lehetőséget.)

Ha akarod tudni, hogy Jézus mit tanított a Nagy Megbízásban, olvasd el a *Máté evangélium* 9. és 10. fejezetét, és legyen megértésed arról, amit Ő parancsolt. Az Egyház egésze ezt eddig még nem értette meg, és soha nem látott hozzá ennek véghezviteléhez.

És körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliumát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között. Mikor pedig látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok. Akkor monda az Ő tanítványainak: Az aratnivaló sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába. (Máté 9:35–38)

Amikor emberek olvassák ezt az Igerészt, leginkább a prédikálásra gondolnak, hogy az emberek üdvösségre jussanak. Jézus azonban itt nem erről beszél. Ő azt mondja: »Sokan vannak, akik betegek, nyomorékok, démonoktól megszállottak.« Megfigyelheted, mit tett Jézus: betegeket gyógyított, halottakat támasztott és démonokat űzött. Természetesen szó van itt az elvesztett üdvösségről is, de ez annak az *eredménye*, ha engedelmeskedünk az első Igerésznek. *És előszólván tizenkét tanítványát, hatalmat ada nékik a tisztátalan szellemek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak minden betegséget és minden erőtelenséget.* (Máté 10:1)

Jézus elküldött néhány munkást az aratásba. *Elmennén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok.* (7,8. vers)

Legyünk engedelmesek a Nagy Megbízásnak

A Nagy Megbízás: »... tegyetek tanítványokká minden népeket, ... hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek.« Amikor az Egyház elkezd engedelmeskedni a Nagy Megbízásnak, akkor majd megtanítunk minden népet betegeket gyógyítani, halottakat támasztani és démonokat kiűzni. **Akkor jön el az ébredés!**

Támassz fel néhány halottat és majd nem kell hirdetés útján evangélizációs összejöveteleket tartanod. Középről és messziről jönnek majd hozzád a bűnösök, hogy újjászülessenek.

Nem kell majd három órát prédikálnod, hogy valami történjen. Csak gyógyíts meg néhány beteget, állíts lábra néhány bénát, támassz fel néhány halottat és tömegével jönnek az emberek. Akkor majd nem lesz időd, hogy kellemesen elfogyaszd otthon a vacsorádat, mert ezrével várnak kinn, hogy bejussanak hozzád, hogy meghallgassák mondanivalódat. Jézusnak soha sem kellett meghirdetni alkalmait. Néha megpróbált a hegyekbe elvonulni egy kis pihenésre, és ötezer ember jelent meg ott, hogy meghallgassák Őt. **Jézus Szava erővel teli volt.**

Amikor elkezdjük cselekedni azt, amit Jézus mondott hogy megtegyünk, ma is megtörténnek ugyanazok a dolgok. Figyeld meg, a *Máté evangélium* egész 10. fejezete az a parancsolat, amiről Jézus beszélt: »Elmennén tegyetek tanítványokká minden

népeket ... «. És lőn, mikor elvégezte Jézus a tizenkét tanítványának adott utasítást, elméne onnan, hogy tanítson és prédikáljon azoknak városaiban. (Máté 11:1)

Ekkor elkezde szemökre háyni ama városoknak, amelyekben legtöbb csodái lőnek, hogy nem tértek volna meg: Jaj néked Korazin! Jaj néked Bethsaida! Mert ha Tirusban és Sidonban történnek vala azok a csodák, amelyek bennetek lőnek, rég megtértek volna gyászruhában és hamuban. De mondom néktek: Tirusnak és Sidonnak könnyebb dolga lesz az ítélet napján, hogynem néktek. (20–22. vers)

Figyeld Jézus szavait: »Ha én betegeket gyógyítottam volna és halottakat támasztottam volna Tirusban és Sidonban, ahogy megtettem más helyeken, azok az emberek már rég megtértek volna.« Más szavakkal; Jézus azt mondja, Tirusban és Sidonban azért nem tértek meg az emberek, mert nem volt elég munkás, aki a betegeket gyógyítsa és a halottakat feltámassza. Ha azokban a városokban látták volna Isten hatalmas munkáit, ők megtértek volna és Istenhez fordultak volna.

Az egyik oka annak, hogy az emberek manapság nem fordulnak Isten felé, az az, hogy látják azt a vallásos maszlagot, ami a világban van. Az emberek a hamis külsőségeket látják. Látják a *közösségi házakat*, melyeket »egyháznak« vagy »gyülekezetnek« hívnak, ahol megvan az istenesség látszata, de megtagadják Isten erejét, tagadják a szűztől való születést, tagadják Jézus vérenek erejét. Az ilyen helyek nem tudják az emberek szükségleteit kielégíteni.

Amikor elkezded kielégíteni az emberek szükségleteit az Igével, az imával és a szolgálattal, ezrével jönnek majd az emberek, hogy üdvösséget kapjanak. Jézus az emberiség minden szükségletét kielégítette, amíg itt volt a földön. Megtehetjük-e, hogy mi ennél kevesebbet adunk? Jézus nekünk adta az Ő nevét.

Jézus neve

Minekutána az Isten sok rendben és sokféleképpen szólott hajdan az atyáknak a próféták által, ez utolsó időkben szólott nekünk Fia által, Akit tett mindennek örökösévé, Aki által a világot is teremtette, Aki az Ő dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítván, üle a Felségnek jobbára a magasságban, annyival kiválóbb lévén az angyaloknál, amennyivel különb nevet örökölt azoknál. (Zsidó 1:1–4)

Jézus három módon kapta nevét: örökölte, kiérdemelte győzelme által, és úgy adományozták Neki.

Nevét Istentől, az Atyától örökölte. *Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is, Aki, mikor Istennek formájában vala, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő. (Fil. 2:5–6)* Bár Jézus ember volt, Ő nem tekintette azt zsákmánynak, hogy ugyanazokat a munkákat végezze, mint Isten. *Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala az Istennél, és Isten vala az Ige. (János 1:1)*

Jézus azt mondta: »Én és az én Atyám egy(ek) vagyunk.« *Hanem önmagát megüresíté, (a görög szöveg szerint Ő kiüresítette magát isteni erejéből, amikor eljött a földre) szolgálai formát vévén föl, emberekhez hasonlóvá lévén; és mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta Magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig. Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza Néki oly nevet, amely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alatt valóké. És minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére. (Fil. 2:7–11)*

Az a szó *mennyieiké*, itt valójában azt jelenti: »mennyei lényeké.« Itt mennyei lényekről van szó, a mennyei lényeknek van térdük. Olvassuk ezt most el, szem előtt tartva: »Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, a mennyei lényeké, a földi lényeké, és a föld alatt való lényeké, és minden nyelv vallja, Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.«

Valaki azt mondta: »Igen ez meg fog történni, amikor a mennybe jutunk. Akkor meglesz nekünk Jézus neve és mindez a hatalom.« Lehet hogy ez alázatosnak hangzik, de inkább olvassuk el a 14–16. verseket: *Mindeneket zúgolódások és versengések nélkül cselekedjete; hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon. Életnek beszédét tartván elébük;*

A mennyben nem lesz elfordult és elvetemedett nemzetség. Isten azt mondja: **az embernek joga van, hogy használja törvényes hatalmát a három világban, amikor itt a földön él.** Olvastuk ezt az Igét és azt mondtuk: »Dicsőség Istennek, egy napon minden térd meg fog hajolni Jézus előtt.« Az Ige nem ezt mondja! Az Ige kijelenti: »Jézus nevére minden térd meghajoljon.« **És Jézus nekünk adta az Ő nevét, hogy használjuk!** *Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak ... betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak. (Márk 16:17,18)*

Neked törvényes hatalmad van

Jézus nevének hatalma van, nemcsak ezen a földön, hanem mind a három világban. Krisztus Teste kiváltságos helyzetben van a kegyelemnek ebben a korszakában, mivel törvényes hatalommal rendelkezik mind a három világban. Maga Jézus adta nekünk ezt az átruházott hatalmat, hogy a Nagy Megbízatást végre tudjuk hajtani. Törvényes hatalmunk ezen a három tényen nyugszik:

- 1. Megszülettünk testtől.** A fizikai testünk törvényessé tesz bennünket a földön.
- 2. Megszülettünk a Szellemtől,** ezért kenetünk van Istentől.
- 3. Jézus nekünk adományozta az Ő nevét.** Jogunk van használni Jézus nevét úgy, mintha a saját nevünk volna!

És Én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk. (János 17:22)

Isten azt mondta, minden térd meghajoljon: a *mennyei* lények térde, a *földieké* és a *föld alatt* valóké, beleértve a fejedelemségeket, a hatalmasságokat és ez élet sötétségének világbíróit.

Mi igen kiváltságos helyzetben vagyunk e névnek köszönhetően. Segítségül hívhatjuk **a menny minden erejét, hogy a mi érdekünkben tevékenykedjenek.** Jézus azt mondta, hogy *azon a napon* nem kérdezzük majd Őt semmiről, mert amit csak kérni fogunk az Atyától az Ő nevében, megadja nekünk. Most Jézus a földön a Szent Szellem Személyében tartózkodik. Az egész menny a *te* rendelkezésedre áll. Amit *te* megkötsz a földön, a mennyben is kötve lesz.

A hívőknek a földön joguk van használni Jézus mindenható nevét, hogy bizonyos dolgokat megkössenek *a földről.* Megkötözhetjük a fejedelemségeket, a hatalmasságokat, az élet sötétségének világbíróit. Feloldhatunk olyan dolgokat a földön, amelyek már a mennyben fel vannak oldva. Nekünk megvan a felhatalmazásunk, és az a **név**, mely minden név fölött való – **Jézus neve.**

Egyek Istennel

Ma, az újjászületett hívő kiváltságos helyzetben van, mert uralma van a három világ felett, mivel eggyé vált Krisztussal. *Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint Te énbennem, Atyám, és én Tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem. És Én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk: Én ébennük, és Te énbennem: hogy tökéletesen egyek legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy Te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted. (János 17:21–23)*

Jogod van bátran járulni a kegyelem trónjához, hogy meghallgatást nyerj. Hatalmad van, hogy megkötözd a sötétség erőit, melyek itt a földön támadnak téged. A sötétség erőinek, a démonoknak és a törvénytelen szellemeknek nincs törvényes hatalmuk a földön, kivéve, ha átadod hatalmadat nekik. Ugyanabban a helyzetben van a hívő, mint Ádám volt. Ahogy volt Ádám a kezdetben, úgy van az Egyház ma. Ádámnak megvolt a hatalma, hogy azt mondja: »A Mindenható Isten nevében, sátán örökre elhagyod ezt a bolygót!« De Ádám nem ezt tette. Ő elmulasztotta használni hatalmát, így elveszítette azt.

Az Egyház – a Gyülekezet – ma ugyanezzel a kihívással találja magát szemben. **Mi vagy használjuk hatalmunkat, vagy átadjuk azt a sátánnak és megengedjük neki, hogy ő használja azt.** A különbség annyi, hogy mikor Ádám elveszítette hatalmát, minden a földön megszületett ember elveszítette azt. Ma viszont, ha én nem használom hatalmamot, te ettől még nem veszíted el a te hatalmadat. *Minden újjászületett ember, aki akarja használni Jézus nevét és kinyilvánítani (hirdetni) az Isten által belé helyezett hatalmat (eredményesen) hatásosan, jog szerint megteheti ezt!*

Az az ember, aki nem hajlandó cselekvően használni hatalmát, engedélyt ad a sátánnak, *hogy leigázza őt.* Az ilyen ember megtagadta hatalmát, és a sátán megragadja ezt a lehetőséget, hogy öljön, lopjon és pusztítson.

A sátán becsapja a keresztényeket, amikor ők megengedik neki

Nemrégiben hallottam, amint valaki bizonyosságot tett arról, hogyan imádkozott Istenhez, hogy közelebb kerüljön Hozzá. Ez a nő hajlandó volt mindent feladni az életben, hogy közelebbi kapcsolatban legyen Istennel, kivéve a férjét. Egy idő múltával mindinkább depresszióssá vált. Végül így imádkozott: »Uram, hajlandó leszek még a férjemet is feladni, csak hogy közelebb kerüljek Hozzád.« (a *Máté 19:6* szerint: *Amit azért az Isten egybeszerkesztett, ember el ne válassa.*) Rövidesen meghalt a férje.

Ez a nő hatalmát átadta a sátánnak. Neki megvolt a hatalma, hogy megkötözze a gonosz erőket, melyek lopnak; *de szájának beszédével ostobán imádkozott és felszabadította a sátán beavatkozását.*

Az ő odaszánása Isten felé teljesen ellentétes volt a Biblia üzenetével, az ő tudásának hiánya tette lehetővé a sátánnak, hogy ellopja tőle házastársát. Isten nem kéri tőled, hogy így gondolkozz. A nő nem tudta használni hitét, mert azt gondolta, hogy Isten vette el a férjét. Ennél nagyobb hazugságot még sohasem hallottam. A keresztények megengedik a sátánnak, hogy leigázza őket! *Elvész az én népem, mivelhogy tudomány (ismeret) nélkül való. (Hóseás 4:6)*

Tanuld meg, hogy *a te tested hatalmat ad neked ezen a földön, és Jézus neve feljogosít arra, hogy a menny beavatkozását kérd érdekedben.* A sátán nagyon keveset tehet, hacsak nem talál egy testet, melyet használhat. Ő szétszakítaná az egész földet egy pillanat leforgása alatt, ha megtehetné. A szellemek azonban erre nem képesek, nekik be kell jutniuk egy testbe. *Ezért van akkora felfordulás ma a földön. A sátán bejutott gonosz emberekbe, és a gonosz emberek pusztítják a földet. Ne Istent hibáztasd ezért!* Mivel újjászületett hívő vagy, a te tested és Jézus neve *hatalmat ad neked a három világban.*

Az a hatalommal bíró ember, aki használja Jézus nevét, ma a föld egyik leghatalmasabb személye – sokkal hatalmasabb, mint a gonosz szellemek, a démonok, a fejedelemségek, a hatalmasságok vagy a sötétség világbírói. Az ember Isten erőmegnyilvánulásának eszköze, ha engedelmes és hagyja, hogy Isten munkálkodjon rajta keresztül. Istennek testre van szüksége, melyen keresztül munkáit elvégzi. Pál azt mondta: *»Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Szelleme lakozik bennetek?« (1.Kor. 3:16)* A mi testünk a Szent Szellem lakóhelye. Mi imádkoztunk Istenhez, hogy küldje el a Szent Szellemet, hogy valakit üdvösségre vezessen, de a Szent Szellem csak akkor tud menni, ha *mi* is megyünk.

Isten tebenned lakozik: Jézus azt mondta: *... Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és annál lakozunk. (János 14:23)* Isten benne van minden hívőben, és *Istennél minden lehetséges. (Máté 19:26)* A Biblia szerint a Szent Szellem a »Segítő«, a »Vigasztaló« és az, Aki elküldetett, hogy segítsen. Eszembe jut annak az ácsnak az esete, aki felvett magának egy segítőt. Az ács mondta a segítőnek: *»Hozd ide a létrát és rakjuk fel a zsalukat.«*

»Ez nem az én dolgom« – válaszolja a segítő.

» Nem a te dolgod?« – csodálkozott az ács – »Te vagy az én segítóm.«

» Igen, ez így van« – mondta a másik – »Én vagyok a te segítőd és fogok neked segíteni, amikor csinálod. De én nem fogom ezt megtenni helyetted.«

Mi megpróbáltunk kifutófiút csinálni a Szent Szellemből.

Ő az erőforrás, de Ő nem fog elmenni test nélkül.

Mire gondolt Pál, amikor azt mondta: *nem vér és test ellen van nékiünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen.* Ő azt mondja ezzel, amikor olyan emberekkel találkozunk, akik gonoszul cselekednek, nekünk nem szabad dühösnek lenni rájuk, hanem fel kell ismerni, hogy az ördög nyilvánul meg rajtuk keresztül. Ha mi a gonosz emberrel vesszük fel a harcot, ebből csak baj származik.

A harc szellemi harc. Hatalmunk van használni Jézus nevét, hogy összezzúzzuk az erőket, melyek uralják ezeket az embereket. *Nekiünk felhatalmazásunk van, hogy Jézus Nevében megtörjük a sötétség erőit, melyek ma uralkodnak az emberek felett.* Láthatjuk, hogy az újjászületett ember kiváltságos helyzetben van ma a földön. Ő Isten képviselője, akit Isten felken, hogy rajta keresztül kinyilatkoztassa Isten az Ő erejét.

Jézus a Test Feje

Erről olvashatunk az *Efézus 1:16–23*-ban: *Nem szűnöm meg hálát adni tiérettetek, emlékeztén reátok az én könyörgéseimben; hogy a mi Urunk Jézus Krisztusnak Istene, a dicsőségnek Atyja adjon néktek bölcsességnek és kijelentésnek Szellemét az Ő megismerésében; és világosítsa meg értelmetek szeméit, hogy tudhassátok, hogy mi az Ő elhívásának a reménysége, mi az Ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentek között, és mi az Ő hatalmának felséges nagysága irántunk, akik hiszünk, az Ő hatalma erejének ama munkája szerint, amelyet megmutatott a Krisztusban, mikor feltámasztotta Őt a halálból, és ültette Őt a Maga jobbára a mennyekben. Felül minden fejedelemségen és hatalmasságon és erőn és uraságon és minden néven, mely nevezetik nemcsak e világon, hanem a következőkben is: és mindeneket vetett az Ő lábai alá, és Őt tette mindeneknek fölötté az Anyaszentegyháznak ejévé, mely az Ő teste, teljessége Őnéki, Aki mindeneket betölt mindenekkel.*

Figyeld meg, Jézus a Feje az Egyháznak. Az Egyház az Ő teste. Isten mindeneket az Ő lábai alá vetett. A lábak a testben vannak, és mi vagyunk Krisztus Teste. *Ti pedig a Krisztus Teste vagytok, és tagjai rész szerint. (1.Kor. 12:27)* **Mivelhogy te vagy a Test, neked hatalmad van!**

*Titeket is megelevenített, akik holtak valátok a ti vétkeitek és bűneitek miatt, ... minket, kik meg voltunk halva a vétek miatt, megelevenített **együtt** a Krisztussal, (kegyelemből tartattatok meg!) és együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban. (Efézus 2:1,5,6)*

Pál azt mondja: »Isten megelevenített (élővé tett minket) Ővele (Jézussal) együtt. Mi *egygyé* lettünk téve Ővele. Isten minket együtt támasztott fel Ővele. Amikor az Atya Jézust a jobbjára ültette – magasan fölé minden fejedelemségnek, erőnek és hatalmasságnak –, az történt, hogy Jézussal együtt *te is feltámasztattál és te is oda ültettedél* erőben és hatalomban. Mi egyik vagyunk Ővele.« Mi nem fizikai testünkkel ülünk ott. A mi testünk még nincs ott. Jézus viszont ott van, hogy fellépjen a mi érdekünkben, Isten jelenlétében Ő van *ott*, és képvisel bennünket a mennyben, ahogy mi képviseljük Őt *itt* a földön.

Mi (a Test) képviseljük Jézust a földön. Valójában Jézus azt mondta: »Ha ti képviseltek engem ott a földön, én képvisellek titeket itt a mennyben.« Neked tökéletes képviseleted van a mennyben. Isten úgy lát téged, mint aki az Atya jobbján ül, szellemi hatalomban Jézus Krisztussal. *Hogy megmutassa a következő időkben az Ő kegyelmének felséges gazdagságát hozzánk való jóságából a Krisztus Jézusban. (7. vers)*

Valaki azt mondta: »A következő idők akkor jönnek el, amikor a mennybe jutunk, ott már nem lesznek korok és idők. Ott már nem lesz idő. Ő itt a kegyelem időszakáról beszél. Isten *most* mutatja meg nekünk az Ő kegyelmének felséges gazdagságát. Ahogy a *10. verset* olvassuk, szívünk alig tudja felfogni ezt a fenséges igazságot. *Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtve* (nem készítve, hanem teremtve) *Általa a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.*

Értheted, hogy miért mondta János az *1. János 4:4*-ben: *Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat ... Kiket győztünk le? A fejedelemségeket, a hatalmasságokat, a sötétség erőit, az antikrisztust és minden más démonikus erőt. Isten szemében te feltámasztál és mennyei helyeken ülsz Jézus Krisztusban. Isten feltámasztott minket és mi ott ülünk hatalomban. Jézus magasan felette van minden erőnek, és te is, **ha Krisztusban** vagy, Jézus mindenható neve által, mert nagyobb az, Aki benned van, mint az, aki e világban van. (4. vers)* A Nagyobb benned van! Az, aki e világban van, nem olyan nagy már, ő (a sátán) *vereséget szenvedett.*

*Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, hogy bizodalunk van az ítélet napjához, mert **amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.** (17. vers)*

Pál azt mondta, hogy Jézus leült az Atya jobbjára messze felül minden fejedelemségnek, hatalomnak, erőnek és uraságnak. Az az a hely, ahol Jézus ma van. És *amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.* Most, mialatt ezen a földön élünk, *mi magasan felette vagyunk minden gonosz erőnek Jézus neve által.* Erő van ebben a névben!

Ezt az embert Péternek hívták

Ha kétségeid vannak, tanulmányozd az Apostolok Cselekedeteit. Péter olyan ember volt, aki soha semmit sem tudott rendesen elvégezni. Élete első fele kudarcból állt, mely mindenhova elkísérte.

Péter elment halászni és a csónak rossz oldalán vetette ki hálóját. Jézus szólt neki, hogy vesse ki a hálót a másik oldalon. Ezt követően annyi halat fogott, hogy hálója elszakadt! Péter versenyt futott Jézus sírjához és vesztett. Péter teljesen reménytelen esetnek tűnt. Amikor kinyitotta száját, máris rosszat mondott. »Én soha nem tagadlak meg!« -mondta. »Én kész vagyok meghalni érted!« Majd háromszor tagadta meg Jézust. Még átkozódott is.

Ez az ember azonban a felső szobában volt, amikor eljött a Szent Szellem. Ő betölte a Szent Szellemmel és nyelveken szólt. A Szent Szellem feltöltötte a *szellemi embert* belsejében, és megkapta Isten erejét és képességét.

Péter és János elmentek a templomba imádkozni, és az első nyomorék embernek, akivel találkoztak, Péter azt mondta: »Barátom, nekem pénzem nincs, de tudod mit, amim van, azt viszont neked adom: Jézus nevében kelj fel és járj! (ApCsel. 3:6)

Mi volt Péternek? *Neki megvolt Jézus neve.* Péternek volt teste, mely jogosultságot adott neki, hogy használja ezt a nevet. *A názáreti Jézus Krisztus nevében kelj fel és járj.* Emberünk félreértette Pétert. Ő *felugrott* és elkezdett ugrálni és dicsérte Istent. Ez nem is volt rossz kezdésnek. Péter semmit sem tudott rendesen elvégezni, amíg rá nem jött, hogy joga van használni Jézus nevét. Péter használta hatalmát a világ sötétségének erőivel szemben. Nem lehet kétséges, hogy a sátán kötözte meg ezt az embert negyven éven keresztül, *de Jézus neve áthatott a sötétségen és megszabadította őt.*

A Név használata Liddában

Az *Apostolok Cselekedetei 9. fejezetében* olvashatjuk, hogy Péter elment meglátogatni a Liddában élő szenteket. Talált ott egy béna embert, aki már nyolc éve ágyban fekvő volt. (Az ember már attól is lebénul, ha nyolc évet ágyban tölt.)

Érdekes megfigyelni, hogy az az ember a Liddában élő szentek közül való volt. Ez a béna ember újjászületett, nyelveken beszélő keresztény volt, és mégis ágyban feküdt. Elképzelttem, hogy Péter valami ilyesmit mondott neki: »Szeretnék valamire emlékeztetni téged Éneás. Jézus Krisztus *teljes egészséget* adott neked. Szinte látom, amint Éneás így válaszol: »Tudod, azt hiszem igazad van!« Majd egyszerűen összeszedte holmiját és hazament. Péter csak annyit tett, hogy emlékeztette őt, hogy Jézus Krisztus már teljes egészséget adott neki. *Jézus neve elpusztítja* a sötétség világát, világosságra hozza, leleplezi szándékait.

Tábitha feltámad

Nem sokkal ezután egy Tábitha nevű nő meghalt. Ahelyett, hogy temetésről intézkedtek volna, hívták Pétert. Ő eljött és imádkozott. Nem tudom, hogy *mit* imádkozott, de tudom, hogy *hogyan* imádkozott.

Hiszem, hogy nyelveken imádkozott. Hasonló helyzetben én is ezt tettem volna! Majd Péter a halotthoz fordult és azt mondta: *Tábitha, kelj fel!* (ApCsel. 9:40)

Péter átszólt egy másik világba és azt mondta: »Gyere vissza!« Tábitha szelleme engedelmeskedett Péternek és visszajött. Egy olyan ember, akinek nemcsak egy világban volt hatalma, használta *törvényes hatalmát* és *Isten képességét*. A *hatalommal bíró ember* segítségül hívhatja a **mennyet** és a mennyei erők az ő oldalán avatkoznak be!

Szólhat az **elkárhozottak birodalmához** és megparancsolhatja nekik, hogy engedjék el, bocsássák szabadon foglyukat! Beleszólhat a **szellemvilágba** és visszahozhatja a szellemet a testbe, **Jézus értünk elvégzett munkájának köszönhetően!**

Jézus azért adta nevét, hogy használjuk

Jézus soha sem használta ezt a nevet a saját érdekében. A név mindig az emberek érdekében van használva. *Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlókká leszünk Őhöz; mert meg fogjuk Őt látni, amint van.* (1. János 3:2)

Azt hiszem, amikor ezt olvassuk, feltesszük vallásos szemüvegünket és azt mondjuk: »Igen, amikor Jézus megjelenik, mi megváltozunk és olyanná leszünk, mint Ő.« Ez vallásos gondolkodás és *nem* az, amit az Ige állít.

Amikor Ő megjelenik, mi (már) olyanok leszünk, mint Ő. (1. János 3:2) Nekünk akkorra a sátán már a lábunk alatt lesz. Jézus addig ül az Atya jobbján, *míg ellenségei az Ő lábainak zsámolyává tétetnek!*

Krisztus Testének fel kell ismernie, hogy hatalma *van* mind a három világban. Jézus addig az Atya jobbján fog maradni, amíg mi el nem kezdjük használni hatalmunkat és az Ő képességét, hogy a sátán munkáit lerontsuk. Nekünk kell megcselekedni, amit Jézus mondott! »Gyógyítsátok a betegeket, támassátok fel a halottakat és üzzétek ki a démonokat« – *amíg Ő el nem jön!*

Emlékezz arra, amit Jézus mondott a tanítványainak: *Uralkodjatok, amíg én eljövök.* Jézus nem azt mondta, hogy szereljük fel magunkat élelemmel és bújjunk el a hegyekbe. Nem, hála Istennek! Jézus azt mondta: *Amikor Ő megjelenik, mi hasonlókká leszünk Őhöz, mert meg fogjuk Őt látni, amint van.*

Hogy van Jézus? Jézus a győztes! Ő több, mint győztes! *Látod Őt, amint Ő van? Ő az Atya jobbján ül, messze felette minden fejedelemségnek és erőnek és uraságnak. Ő nekünk adta a nevét, hogy használjuk. Ezért mi Ővele együtt fel vagyunk magasztalva. Amikor megértjük ezt, akkor majd *elkezdünk olyanná lenni, mint Ő.**

Az Ige ébredése

Nemsokára egy olyan időszakba lépünk be, amelyet a világ még sosem látott: olyan idő jön el, mikor Isten kinyilvánítja majd az Ő erejét olyan embereken keresztül, akik felismerik hatalmukat. Jézus emberek testét fogja használni. Ő elragadtat majd embereket, hogy más városokban tűnjenek fel.

Majd fogod látni ezeket a dolgokat még ennek a generációnak az ittléte során! Jézus azt mondta, gyorsan visszaállítja az igazságosságot a földön. Mi vagyunk az a generáció, aki mindezt meglátja. A világ legnagyobb ébredése kezd kibontakozni.

Gyülekezetek ezrei jönnek össze kis csoportokban és Istenhez imádkoznak ébredésért. Az utolsó napok ébredése Isten Igéjének az ébredése. Az ébredés már itt is van, de sokaknak nem sikerült megragadni vallásos hagyományaik miatt.

Hallgassuk meg Jézus imáját a *János 17:1–4*-ben: *Ezeket beszélte Jézus; és felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, eljött az óra; dicsőítsd meg a Te fiadat, hogy a Te fiad is dicsőítsen Téged; amiként Te hatalmat adtál néki minden testen, hogy örök életet adjon mindennek, amit néki adtál. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged, az egyedül igaz Istent, és Akit elküldtél, a Jézus Krisztust. Én dicsőítettelek Téged e földön: **elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt.***

Figyeld meg, hogy amikor Jézus azt mondta: »elvégeztem a munkát«, Ő még nem végezte el a munkát. Szeretném, ha megértenél valami nagyon fontosat abban, ahogy Ő imádkozott és ahogy Ő beszélt. Jézus a *végeredményt mondta ki*. Ő soha sem azt mondta, ami *van*. Ő soha sem ismerte el a halált vagy a vereséget. Amikor Jézus feltámasztotta Jairus lányát, mindenkit kiküldött, azt mondván nekik: *»Mit zavarogtok és sírtok? A gyermek nem halt meg, hanem alszik.«* (Márk 5:39)

Jézus a *végeredményt* mondta ki, amikor az Atyához imádkozott: *... elvégeztem a munkát, amelyet Reám bízál, hogy végezzem azt. És most Te dicsőíts meg engem, Atyám, Temagadnál azzal a dicsőséggel, amellyel bírtam Tenálad a világ létele előtt.* (János 17:4-5)

Láthatod, hogy Jézus ekkor még nem volt a megdicsőült Krisztus. Ő emberként tevékenykedett és fel volt kenve a Szent Szellemmel. Ő Isten volt, de nem isteni erejében munkálkodott.

Isten neve

Megjelentettem a Te nevedet az embereknek, akiket e világból nékem adtál. (6. vers) Istennek hét neve van. Közülük az egyik? **Jehovah-Isten** – »a szövetséget kötő Isten«. Egy másik neve: **El Shaddai** – »a Mindenható« – az, Aki mindenre elégséges«. További neve Istennek: **Jehovah Rapha** – »az Isten, Aki meggyógyít téged«.

Jézus azt mondta: *»Megjelentettem a Te nevedet. Megjelentettem, azt az Istent, Aki szövetséget kötő Isten. Mert ama beszédeket, amelyeket nékem adtál, őnékik adtam;? és ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én Tőled jöttem ki, és elhitték, hogy Te küldtél Engem. Én ezekért könyörgök: nem a világért könyörgök, hanem azokért, akiket nékem adtál, mert a Tiéid. És az enyéme mind a Tiéid, és a Tiéid az enyéme: és megdicsőítetem őbennük. És én nem vagyok többé e világon ...* (8–11. vers)

Íme egy másik kijelentés Jézustól: *»Én nem vagyok többé e világon.«* Amikor Jézus ezt mondta, még ott volt tanítványai körében, és ők értetlenül néztek Rá, mert nem értették ezt a fajta beszédet. Amikor Ő azt mondta: *Én nem vagyok többé e világon, – Ő a dolgok végkifejlődéséről beszélt. Ő használta hitét és beszédével megvallotta hitét. Én nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, Én pedig Tehozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a Te nevedben ...* (Mi az Ő Neve? **Jehovah - Rapha** – »az Isten, Aki meggyógyít téged«.) ... *akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!* (11. vers)

Menj végig ezen az egész fejezeten, és a Bibliádban húzz alá minden helyet, ahol ez áll: *mint mi. Mikor velök valék a világon, én megtartám őket a Te nevedben;* (Figyeld meg, Jézus megtartotta őket abban a névben, hogy: **Jehovah - Rapha; El Shaddai**) *akiket nékem adtál, megőrizém, és senki el nem vezett közülök, csak a veszedelemnek fia, hogy az Írás beteljesüljön. Most pedig Tehozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják őmagokban. Én a Te Igédet nékik adtam;? és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok.* (12–14. vers)

Érted, hogy mit mond Jézus? *»Ők különleges emberek. Ők nem ebből a világból származnak, amint én sem e világból vagyok! Ők olyan emberek, akiknek hatalmuk van a földön. Igen, ők törvényesen megszülettek itt; nekik jog szerint hatalmuk van itt. De ők újjá fognak születni, ők újjá lesznek teremtve. Ők természetfeletti emberré válnak, olyan emberré, akik rendelkeznek Isten erejével és megvan náluk az ember hatalma, hogy képesek legyenek a sátán munkáinak lerontására.*

Nem azt kérem, hogy vedd ki őket e világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól. Nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok. Szenteld meg őket a Te igazságoddal: A Te Igéd igazság. Amiképpen Te küldtél engem e világra, úgy küldtem én is őket e világra. (15–18. vers)

Minek elvégzésére küldte Isten Jézust e világra? ... *Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.* (1. János 3:8)

És én óérettük odaszentelem magamat, hogy ők is megszentelteké legyenek az igazságban. (János 17:19) Valaki azt mondta, hogy ez csak Jézus akkori tanítványainak és az apostoloknak szól. De ezt követően így szólt Jézus: *De nemcsak óérettök könyörgök, hanem azokért is, akik az ő beszédökre hisznek majd énbennem.* (20. vers) Ebbe beletartozol te is, és én is. Minden újjászületett keresztyén azoknak a szavaknak hatására lett hívővé, amit azok az emberek szóltak. **Jézust ezt az**

imát értünk mondta el: *Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint Te énbennem, Atyám, és én Tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem. És én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam.* (21,22. vers)

Halld meg, mit mond Jézus: »Atyám, ugyanazt a dicsőséget, amit Te megadtál nekem, én megadtam önékik.« Akik hisznek Jézus nevében, megkapják ugyanazt a dicsőséget. ... *hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy Te küldtél engem. És Én azt a dicsőséget, amelyet nékem adtál, önékik adtam, hogy egyek legyenek, amiképpen mi egy vagyunk: Én őbennük, és Te énbennem: hogy tökéletesen egyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy Te küldtél engem, és szeretted őket, amiként engem szeretted.* (21–23. vers)

Jézus volt az Isten Fia, de Ő úgy tevékenykedett, mint az Ember Fia. Ő megadta neked ugyanazt a hatalmat, ugyanazt az erőt és ugyanazt a Szent Szellemet. *Atyám, akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek ...* (24. vers)

Hol volt Jézus? Ő erősen megállt a szellemi törvényben felette minden fejedelemségnek, erőnek, hatalomnak és uraságnak. Ő felette volt a világi rendszernek. *Hogy ahol én vagyok, azok is énvelem legyenek; hogy megláthassák az én dicsőségemet, amelyet nékem adtál.* (24. vers)

És megismertettem ővelök a Te nevedet, és megismertetem; hogy az a szeretet legyen őbennök, amellyel engem szeretted, és én is őbennök legyek. (26. vers) Más szavakkal: »Én megismertetem velük a Te nevedet: Jehova - Rapha – az Úr, Aki meggyógyít téged – és továbbra is meg fogom ismertetni, ki fogom jelenteni a Te neved.«

Ő ki fogja jelenteni ezt a nevet a hívőkön keresztül

Jézus az Atya jobbára ült. Hogy fogja Ő kijelenteni ezt a nevet? Ő azokon a hívőkön keresztül fogja ezt kijelenteni, akik használják Jézus nevét – **olyan Szent Szellemmel felkent embereken keresztül, akik használják ezt a nevet.**

Kezded már érteni? Jézus ki fogja jelenteni Isten nevét olyan embereken keresztül, akik fel vannak kenve a Szent Szellemmel. *Ezek az emberek egyé válnak Vele!* Pál apostol imája az *Efézus 3:14–21*-ben további kijelentést hordoz:

Ezokáért meghajtom térdeimet a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja előtt, Akiről neveztetik minden nemzetség, mennyen és földön. (Vedd észre, nincs külön egy család a mennyben és külön egy másik a földön; mi mindnyájan egy család vagyunk.)

Hogy adja meg néktek az Ő dicsősége gazdagságáért, hogy hatalmasan megerősödjetek az Ő Szelleme által a belső emberben; hogy lakozzék a Krisztus a hit által a ti szívetekben; a szeretetben meggyökerezvén és alapot vevén, hogy megérthessétek minden szentekkel egybe, mi a szélessége és hosszúsága és mélysége és magassága az Isten jóvoltának, és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy eképpen beteljesedjete az Istennek egész teljességéig. Annak pedig, Aki véghetetlen bőséggel mindeneket megcselekedhetik, feljebb hogynem mint kérjük vagy elgondoljuk, a mibennünk munkálkodó erő szerint, annak legyen dicsőség az egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre örökkön örökké. Amen!

Az ember abban a helyzetben van, hogy három világban van hatalma, átruházott hatalma van az Isten Fiától. A megdicsőült Krisztus ruházta ezt a hatalmat az emberekre ezen a földön. Igen, beléphetünk a mennyekbe. Isten trónja elé járulhatunk – *Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez ...* (Zsidó 4:16)

Isten olyan nevet adott Jézusnak, mely minden név fölött való; hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon – a mennyei lényeké, a földi lényeké, és a föld alatt levő lényeké! Minden térdnek meg kell hajolnia Jézus neve előtt. Nincs ennél hatalmasabb név. Ő nekünk adta az Ő nevét. A Krisztus tüköztetek van (tibennetek van – az ang. ford. szerint), a dicsőségnek ama reménysége. (Kol. 1:27) Istennek legyen pedig a dicsőség az Egyházban a Krisztus Jézusban nemzetségről nemzetségre, örökkön örökké. Amen!